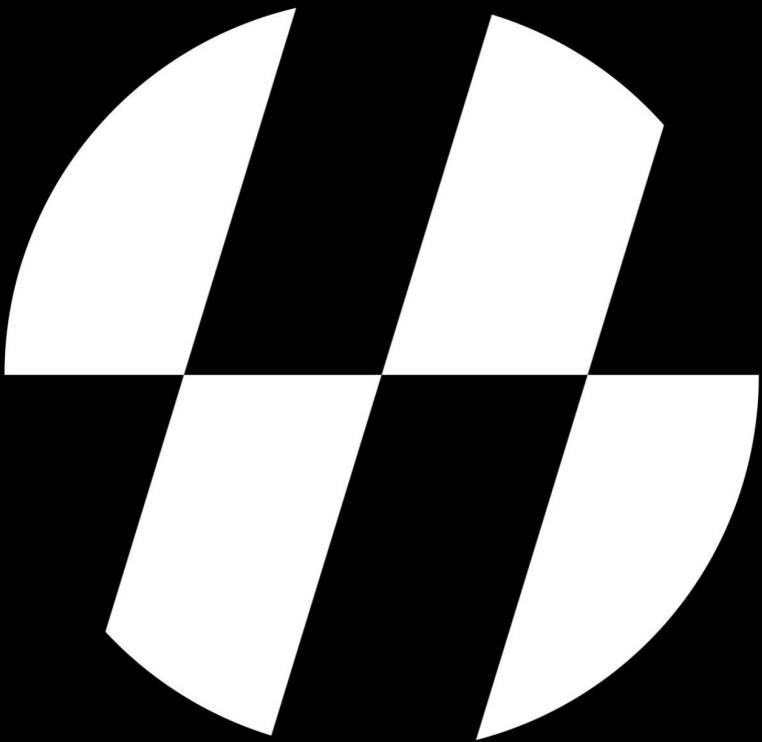

Machine Translated by Google

Ideologija

Zv. 1–4,

prepisano s strani þ
Midwinter
2023 CE

Machine Translated by Google

Predgovor urednika

Naslednja besedila so prepisana iz skeniranih izvodov knjige SS Ideology, zvezki 1 do 4 , avtorja Karla Hammerja, datiranih med letoma 1988 in 1994. Skeni so označeni z vodnim žigom WWW.THULE-ITALIA.ORG; verjetno gre za avtorje samih skeniranih izvodov. Fizičnih kopij ni bilo mogoče najti, prav tako ne moremo najti skeniranih izvodov višje kakovosti.

Besedila so predstavljena v kronološkem vrstnem redu objave in ne v vrstnem redu, kot ga je objavil Karl Hammer. V kazalu vsebine je vsako besedilo opremljeno s sklicem na zvezek Karla Hammerja, v katerem je bilo izdano.

prepisano iz, kot tudi sklic na nemško besedilo, iz katerega ga je vzel Karl Hammer (kjer je na voljo).

Nekaterim razdelkom so bili dodani naslovi, ki so bili

Zaradi lažjega iskanja ga manjka. Preglasi so za danim samoglasnikom prevedeni z e. Očitne črkovalne napake so bile popravljene, kjer so bile najdene, in za dešifriranje nekaterih pikseliziranih besed v skenih je bilo treba opraviti nekaj ugibanj. Velika zahvala anonimnim prijateljem, katerih oči so pomagale prebiti piksle, ko moje niso uspele. Nekaj nerodnih fraz je bilo nekoliko spremenjenih, ne da bi se spremenil njihov pomen. Beseda »Weihnacht« (dobesedno sveta noč) je bila iz Hammerjevega »Božič« prevedena v besedo »Yule«.

Umetniško delo in ilustracije so bile popolnoma izpuščene, tako zaradi slabe kakovosti skeniranja kot tudi zato, da bi bil dokument lažje natisljiv.

Machine Translated by Google

Kazalo vsebine

1941

Uvod.....1 Hammer vol. 3; Iz: Germanische Leithefte, letnik 1, številka 1, 1941 Naloga »Germanische Leithefte«..... 3 Hammer let. 3; Iz: Germanische Leithefte, letnik 1, številka 1, 1941 Naš Reichsfuehrer .....4 Hammer let. 3; Iz: Germanische Leithefte, letnik 1, številka 1, 1941 Evropa bo spet postala zdrava..... 6 Hammer let. 3; Iz: Germanische Leithefte, zvezek 1, številka 1, 1941 Tok dednosti.....14 Hammer let. 3; Iz: Germanische Leithefte, letnik 1, številka 1, 1941 Aud in Delilah.....15 Hammer let. 3; Iz: Germanische Leithefte, letnik 1, številka 1, 1941 Rieke Gehrmann.....18 Hammer let. 3; Iz: Germanische Leithefte, zvezek 1, številka 1, 1941 Junak bitke pri Jutlandu.....21 Kladivo zv. 3; Iz: Germanische Leithefte, letnik 1, številka 1, 1941 Pod vodstvom Adolfa Hitlerja.....24 Hammer let. 4; Iz: Germanische Leithefte, zvezek 1, številka 2, 1941 Turn of Season, Turn of Fate.....33 Hammer vol. 4; Iz: Germanische Leithefte, letnik 1, številka 2, 1941 Poletni solsticij 1941!.....37 Hammer let. 4; Iz: Germanische Leithefte, letnik 1, številka 2, 1941 Germanska ljubica.....45 Hammer let. 4; Iz: Germanische Leithefte, letnik 1, številka 2, 1941 Otrok in zakon..... 49 Kladivo zv. 4; Iz: Germanische Leithefte, zvezek 1, številka 2, 1941 Nemška misel.....50 Iz: Germanische Leithefet, zvezek 1, številka 2, 1941 Očetova prošnja.....51 Kladivo zv. 4; Iz Germanische Leithefte, letnik 1, številka 3, 1941 Iz dnevnega ukaza korpusa.....52 Hammer, zvezek 4; Iz Germanische Leithefte, zvezek 1, številka 3, 1941 Nevtralnost in germanski napor.....54 Hammer, zvezek 3; Iz Germanische Leithefte, zvezek 1, številka 3, 1941 Do prvega..... 60 Hammer, zvezek 3; Iz Germanische Leithefte, zvezek 1, številka 3, 1941 Germansko hrepenenje..... 62 Hammer, zvezek 4; Iz Germanische Leithefte, zvezek 1, številka 3, 1941 Lažja pot.....67 Hammer, zvezek 4; Iz Germanische Leithefte, zvezek 1, številka 3, 1941

Machine Translated by Google

Veliko stvari.....71 Hammer, zvezek 4; Iz: SS Leitheft, 15. januar 1941 Trojni pečat.....72 Hammer, zvezek 2; Iz: SS Leitheft, 15. januar 1941 Njen fant.....77 Hammer, zvezek 2; Iz: SS Leitheft, 15. marec 1941

1942

Houston Steward Chamberlain.....82 Hammer vol. 4; Iz: Germanische Leithefte, zvezek 2, številka 1, 1942 Dežela svobode..... 84 Kladivo zv. 4; Iz: Germanische Leithefte, letnik 2, številka 1, 1942 Finska zvestoba.....91 Hammer let. 4; Iz: Germanische Leithefte, zvezek 2, številka 2, 1942 Finska 1918/1919.....97 Hammer let. 4; Iz Germanische Leithefte, zvezek 2, številka 3/4, 1942 Vitezi nemške hiše.....99 Hammer let. 4; Iz Germanische Leithefte, letnik 2, številka 3/4, 1942 Zgornja Šlezija.....102 Kladivo zv. 4; Iz Germanische Leithefte, zvezek 2, številka 3/4, 1942 Germanska življenjska oporoka.....106 Hammer, zvezek 2; Iz: Germanische Leithefte, številka 5, 1942 Yamato.....107 Hammer, zvezek 2; Iz: SS Leitheft, marec 1942 Raje hudič v peklu.....116 Hammer, zvezek 2; Iz: SS Leitheft, april 1942

Evropska fronta 1944.....124 Hammer, zvezek 2; Iz: SS Leitheft, februar 1944 Kdo se lahko poroči mlad?.....131 Hammer, zvezek 2; Iz: SS Leitheft, februar 1944 Tvoje življenje pripada tvojemu ljudstvu!.....140 Hammer, zvezek 2; Iz: SS Leitheft, marec 1944 Premagati je treba »mrtvo točko«.....144 Hammer, zvezek 2; Iz: SS Leitheft, maj 1944 Večno srce.....150 Hammer, zvezek 4; Iz: SS Leitheft, maj 1944 Zlomljene roke.....153 Hammer, zvezek 3; Iz: SS Leitheft, maj 1944 Duša in telo.....162 Hammer, zvezek 2; Iz: SS Leitheft, junij 1944 Mati Zemlja - Očetovščina.....164 Hammer zvezek 2; Iz: SS Leitheft, avgust 1944 Iste vrste.....166 Hammer zvezek 3; Iz: SS Leitheft, avgust 1944

Machine Translated by Google

Zlata medalja za hrabrost.....175 Hammer, zvezek 3; Iz: SS Leitheft, september 1944 Ostati čist in postati zrel.....181 Hammer, zvezek 3; Iz: SS Leitheft, september 1944 To je bil kar pravi fant.....186 Hammer, zvezek 3; Iz: SS Leitheft, oktober 1944

NEZNANI

Citati.....191 Hammer, zv. 3

Nerazumljeno tovarištvo.....193 Hammer, zv. 2; Iz sodnih zapisov SS Zadnja volja SS-ovca.....195

Kladivo, zv. 1

Obnašanje vojaka 199
Hammer, 1. del

Otroka..... 204 Hammer, 1. del

Bog živi samo v ponosnih srcih..... 207 Hammer, zv. 1 Življenjsko drevo in svetovno drevo..... 213 Hammer, zv. 1

Pogum za veselje življenja.....219
Kladivo, zv. 1

Nenavadno srečanje kralja Olafa 224
Kladivo, zvezek 1

Grad na gori.....235 Kladivo, zvezek 1

Kahlenberg 1683..... 236 Hammer zv. 1 Kri bratov .....236 Hammer zv. 1 Princ Eugen..... 242
Kladivo, zv. 1

Kraljeva sodba.....250
Kladivo, zv. 1

Večne stvari.....259
Kladivo, zvezek 1

Pomeranija.....268 Kladivo, zvezek 1

Machine Translated by Google

Leto objave

1941

Machine Translated by Google

Uvod

"Tako kot znanje o Zemljini orbiti
okoli sonca je privedlo do temeljne preobrazbe
splošni pogled na svet, tako bo tudi nacionalni
Socialistično gibanje, ki temelji na naukih krvi
in rasa, povzročijo preobrazbo znanja in
od tod tudi pogled na zgodovino človeške preteklosti in
prihodnost."

- Adolf Hitler

To spoznanje o usodnem pomenu
naravni zakoni krvi in rase tvorijo osnovno idejo o
SS. To je red izbranih nordijskih moških skupaj z njihovimi
klani.

S pomočjo zakonov, ki jih sama izbere, SS želi
da bi živo prispevala k zmagi ideje krvi v Evropi. Želi ohraniti in postaviti
kot
na primer najvišje vrline, kot so zvestoba, pogum,
tovarištvo in plemenitost. To je ekipa, ki je v germanski zvestobi naslednjih
brezpogojno
predan Führerju.

SS je varuh notranje varnosti
Reich in najtežja bojna enota proti zunanjim

Machine Translated by Google

sovražnika. Sedanji boj je usmerjen proti smrtno nevarnim
silam mednarodnega judovstva, njegovega zaveznika svetovnega
Boljševizem in tudi od Judov odvisni, pohlepni Angleži
vladavina denarja in prostozidarstvo.

Cilj sedanjega, burnega konflikta je
oblikovanje naravnega in s tem trajnega Novega reda
Evropa. Ta novi red je prevzel Reich,
ki temelji na širšem germanskem razvoju, v
tesno sodelovanje s pogumnimi zavezniki.

Vendar pa bi morala Evropa najti trajne temelje
za sijajno prihodnost v aktivni skupnosti usode
germansko ljudstvo. SS se bori za ta plemeniti cilj.
In tako so se v SS-u Führerja zbrali za boj
- poleg SS-ovcev Reicha-Nemcev - etničnih Nemcev iz vseh
delov sveta, zlasti iz Romunije in preostalih držav
jugovzhodne Evrope.

Prvič prostovoljci iz Flandrije, Nizozemske,
Švica, Danska, Norveška, Finska in Švedska
borijo se tudi skupaj z SS-ovci iz Reicha, Nemci.

Machine Translated by Google

Naloga »Germanische Leithefte«

...bi moral biti nenehno zagovarjanje velikih in
skupna linija SS do teh tovarišev iz
sosednjih germanskih dežel in nadalje do
objaviti velike cilje in načela SS v
domovina teh mož. Ta publikacija naj bi jasno izrazila duh SS, skupen
vsem germanskim ljudstvom. Tako bo stalen poziv vsem

ki so dovolj prepričani vase, da postanejo sledilci
najtršega in najmočnejšega reda v germanski zgodovini.

Machine Translated by Google

Naš Reichsführer

Iz govora Reichsführerja SS Heinricha Himmlerja

1935

SS je bil ustanovljen po Führerjevem ukazu leta
na novo obujeni nemški ljudje.

Vsak opis organizacije, naloge in širitve
SS ni mogoče razumeti, če si ga ne prizadevamo
jih dojeti notranje s svojo krvjo in srcem. To
ni mogoče razložiti, zakaj imamo mi, tako malоštevilni, to
moč v nas.

Ni mogoče z logiko analizirati, zakaj danes vsak od nas
ki nosi črno uniformo, ne glede na to, kje je,
nosi moč te naše skupnosti - pa naj bo to
da sedi na konju dirkalnega konja ali se dvobojuje v
stadion, pa naj bo to, da služi kot uradnik ali pa
vlada na visoki vladni funkciji ali opravlja svojo dolžnost kot
vojak ali pa preučuje dela nemškega
duh naše vrste - vsak, morda neviden, mora stati na svojem
tla kot človek.

Vsak ve , da ne stoji sam, ampak da
Ta neprimerljiva moč nekaj sto tisoč mož, ki so skupaj
prisegli, mu daje neizmerno moč, tako kot se zaveda, da kot

Machine Translated by Google

Kot predstavnik tega črnega korpusa svoje skupnosti mu mora izkazati čast s svojimi najboljšimi dosežki.

Torej smo zbrani in korakamo po nefleksibilnih zakonih kot nacionalsocialistični, vojaški red izbranih mož in kot zaprisežena skupnost svojih klanov vzdolž poti v daljno prihodnost; želimo si in verjamemo, da ne Želimo biti le vnuki, ki so se bolje borili, ne pa predniki daljnih časov

generacije, potrebne za večno življenje Nemcev-

Germansko ljudstvo.

Machine Translated by Google

Evropa bo spet postala zdrava

Ljudje živimo v svetu, v katerem vse postaja, življenje, zorenje in prehajanje poteka v skladu z neomajni, božanski zakoni narave. Podrejeni so jim zvezde, nebo in zemlja, morje in kamenje, pa tudi življenje rastlin in živali.

Nihče, ki ima njegovih pet fakultet, ne dvomi v to Tudi človeško življenje teče po istih zakonih. Tako so tudi razlike med ljudmi določene z zakoni dedovanja.

V zdravi, naravno razpoloženi skupnosti, na primer V kmečkem življenju je bolnemu onemogočeno razmnoževanje, zdravo pa se spet poveže z zdravim. življenje v velikem mestu, odtujeno od narave, ali ekonomsko premisleki, žal povzročajo veliko zdravih oseba, ki naj bi sklenila zakonsko zvezo z bolnim človekom.

Potem pa se narava maščuje za neupoštevanje njegovih zakonov: potomci lahko postanejo bolehni ali nosijo v sebi nagnjenost k bolezen.

Kmet, ki še vedno živi vezan na naravo, je vedno znano je, da so pri vsaki vrsti živali in rastlin linije in rase je treba razlikovati, česar ni mogoče

Machine Translated by Google

brez razlikovanja križali. To bi uničilo pasmo.
Tudi med ljudmi obstajajo različne rase.
Prvotno so naši predniki spoštovali te ovire, ustvarili
s strani ustvarjalca. Kasneje določeni duhovni in politični
težnje so postopoma zatrle občutek za naravno
razlike med ljudmi. »Vse je enako
ki ima človeški obraz,« so rekli na
časa francoske revolucije. Liberalizem, marksizem-
Socializem in komunizem - to sta mejnika v
propad Evrope, ki jo je zavedlo judovstvo. Za boljševika so
rasne razlike le predsodki, ki jih je treba odpraviti
premagati. Vse to pa je človeško odstopanje
od božjih zakonov narave: nezvestoba do svojih
lastna kri, ki mora imeti najresnejše
posledice za zdravje in kulturo ljudi. Fizično
poškodbe, psihološke motnje in manjvrednost značaja
so pogosto znanstveno dokazane posledice
nezaželeno mešanje ras.

Te duhovne, ali bolje rečeno antiduhovne, težnje
prihajajo iz rasno tujih in perverznih umov. Te
nauki sploh ne izhajajo iz naravnih zakonov.
V nasprotju z njimi nacionalsocializem ne išče
zgraditi še eno humanistično veroizpoved, temveč si prizadeva za
najprej jasno prepoznati naravni red, ki ga je ustvaril
bog. Le to znanje omogoča, da ponovno vodimo

Machine Translated by Google

zavedenega človeka nazaj k naravnemu in s tem zdravemu
način življenja. Zato nacionalsocializem spoštuje
naravno dane razlike med rasami. In to
prepozna naravne ovire.

Torej tudi nacionalsocialist vidi prihodnjo Evropo
popolnoma drugače kot liberalec. Vsak
Nacionalsocialisti bi nagonsko zavrnili panevropsko
ameriškega tipa. ZDA so mešanica ljudi
in rase. V Evropi imajo različni ljudje na poti
njihov razvoj je prevzel raznolike ljudske značaje, ker so se
pomešale tudi druge evropske rase
- v različnih razmerjih v različnih delih Nemčije
in njene sosede. Vse pa imajo skupno
bolj ali manj velik delež nordijske krvi.

Ta nordijska krvna komponenta je torej tista, ki veže
evropskega ljudstva. Tesnejša povezanost germanskega ljudstva
torej ni le mogoče, ampak tudi naravno dano.
bolj ali manj nordijska kri prisotna v drugih evropskih
ljudje so predvsem germanskega izvora.

Če Evropa tako noče izgubiti svoje edinstvenosti,
potem je treba predvsem vzpostaviti prevlado nordijske rase
zavarovano. Nordijska rasa pa je najbolj trpela
z razvojem civilizacije v zadnjih nekaj
stoletja. Tako je nordijska rasa deloma skoraj prenehala
ohranjajo se v velikih mestih. Ta dragocena rasa

Machine Translated by Google

zastopan in predstavlja ne le v nemškem, ampak tudi v vseh drugih evropskih ljudstvih vodilni segment.
To dejstvo je še posebej pomembno, ker se delež njegove krvi nenehno zmanjšuje.

Nekdanja, tako imenovana evropska civilizacija, je
prav tako je škodljivo vplivalo na zdravje ljudi.
Bolni, šibki in netalentirani so napredovani z vsemi sredstvi, medtem ko so zdravi zato pogosto morali
trpijo zaradi najhujše socialne krivice. V naravi
Bolni in šibki se samodejno očistijo in le močni in zdravi pridejo na svet.
Med tako imenovanimi kultiviranimi ljudmi, ki so ustvarili nenaravno

okolje v njihovi civilizaciji, ta "naravna selekcija"
manjka.

Tu pridejo na vrsto ukrepi nacionalsocializma
v igro. V zadnji uri preprečijo, da bi beli
rasa v dogledni prihodnosti izgine. Določimo
rasno dober ter fizično in duhovno zdrav del ljudstva s celovitim konceptom "zdrave germanske krvi"; torej vsi ukrepi nacionalnega

Socializem, ki promovira ta del, se imenuje
„ukrepi za spodbujanje zdravega germanskega
"kri". Ti ukrepi v nacionalsocialistični Nemčiji imajo dve smeri: prvič, preprečujejo škodljivo in
drugič, spodbujajo koristno.

Machine Translated by Google

Nacionalsocialistični zakon o zakonski zvezi določa predložitev poročnih dokumentov pred poroko. Na ta način se lahko, za najboljše ljudi, poroka ... zdrave s prirojeno bolnimi ali zdrave z preprečiti je treba ljudi z nalezljivimi boleznimi. Ponudba zelo ugodnih brezobrestnih zakonskih posojil pa olajša poroko zdravih.

Ti pravkar omenjeni ukrepi Nacionalnega Socialističnim državam pa so vedno predhodili, pogosto mnogo let, s podobnimi ukrepi SS.

Esesovca izberejo in izobrazijo na tak način da se ne bo družil z rasno tujimi ali prirojeno bolnimi kri tudi brez teh zakonov.

Toda tudi na drugih področjih SS daje dober zgled, saj vnaprej hodi po novih poteh. SS spodbuja vrnitev človeka k naravnim življenjskim pogojem z nešteto manjših ukrepov, na primer: spodbujanje gradnja enodružinskih hiš, telesna vzgoja in vadba, vrnitev dragocenih družin na zemljo z spodbujanje novega kmečkega prebivalstva itd. ... SS kaže, skozi zakoni njegovega reda in njegov zgled, pot naprej kar lahko privede do okrepitve nordijske krvi doseženo. Podobni redovi so že obstajali, razpršeni skozi zgodovino, na primer Jomsovi Vikingi iz Baltsko morje, nemški tevtonski vitezi v vzhodni in

Machine Translated by Google

Zahodna Prusija itd. ... Tudi ti redovi so sprejemali le dragocene,
bojevnike, njihovi dosežki pa so bili temu primerno spektakularni.
Vendar jim je eno manjkalo:
Svoje zakone so omejili na moške. Zato je njihova dragocena kri
ni bilo zavestno poskrbljeno. Toda na koncu se vse skupaj skrči na to,
namreč na to, da ljudstvo zaradi svoje prihodnosti ne le ohranja zalogo
dragocenih
krvi, ampak jo tudi poveča.

Reichsführer SS je torej že med
težkem obdobju boja leta 1931, je SS-ovcem podelil spominski "Odred
o zaroki in poroki". V njem je SS-ovcu dana dolžnost, da si izbere ženo v
skladu z
enaka navodila, s katerimi je bil sprejet v SS.
Ženo nato odpeljejo v klan SS. Tam je
zavezana istim načelom kot njen mož sam.
Zato uživa enako čast in enako visoko
spoštovanje.

Zato SS stoji v ospredju boja za ohranitev in krepitev germanske krvi
in kaže pot v prihodnost zdravega ljudstva.

moč in kulturni razcvet. Prvi, ustvarjalni
delo SS za te ideje o krvi je bilo
ki ga je Führer priznal, ker je zaupal
Reichsführer SS utrjevanje nemškega ljudstva.

Machine Translated by Google

Iz tega spoštovanja nacionalsocialističnih zakonov

kri in rasa gradi red, ki bo za vedno zagotovil ne le zaščito rajha, temveč bo tudi tlakoval pot naprej v vseh pomembnih vprašanjih človeštva

življenja. Postane varuh usode evropske skupnosti. Še posebej pa so germanski narodi povezani s tem redom SS zaradi skupne krvi. Naši otroci naj bi nekega dne s ponosom rekli o nas:

"Položili ste temelje za rajh naše rase!"

Machine Translated by Google

Ko danes potujem po Nemčiji in povsod

Ko vidim otroke, našega malega svetlolasega mladeniča, potem prepoznam

namen našega gibanja: doseči od

sedanjost naprej v nemško prihodnost.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Tok dednosti

Johann Sebastian Back, veliki skladatelj iz Leipziga, je z velikim mojstrstvom igral orgle v Garnisonkirche v Potsdamu za Friderika Velikega in njegovi povabljeni gostje. Bach je izlil svojo dušo kot nedoumljivo morje.

„Kaj je večna, božanska glasba, mojster! Kako si pridobiti milost?"

„Moj prapraded je bil pekovski mojster in glasbenik, moj praded je bil izdelovalec tapiserij in glasbenik, moj ded pa je bil mestni piščal v..."

Weimar, moj oče je bil dvorni glasbenik in mestni organist v Eisenachu, moj stric pa mestni organist v istem mestu. Skoraj 300 let so glasbeniki s takratnim imenom Bach je živel v Turingiji in Saški. Torej je ta lastnost se je vedno prenašalo naprej."

Machine Translated by Google

Aud in Delilah

Bilo je v času, ko so Norvežani naselili Islandijo
in doživeli svojo junaško dobo. To je bilo približno eno
Pred tisoč leti je na severozahodnem delu otoka živel mož
po imenu Gisli, ki je bil občudovanja vreden mož. Vendar so
ga močni ljudje prezirali
ljudi, ki so mu zavidali, zato je taval naokoli
brez miru. Njegova žena Aud je ostala z njim v njegovi veliki
stiski in skrbela zanj z neskončno zvestobo. Gislijevi
sovražniki pa so ga želeli ujeti, zato so poskusili
s prevaro.

Njihov vodja je šel k Audu in rekel: »Želim narediti

Pogajati se bom s tabo. Aud, povej mi, kje je Gisli, in dal ti
bom 300 srebrnih mark. Poleg tega bom uredil še
"Zate je zakon boljši od tvojega sedanjega."

Takole je odgovorila: »Najbolj neverjetno je, da
Zdi se mi, da mi urediš poroko, ki je prav tako dobra kot
moja sedanja. Res pa je: zlato je vdovsko
najboljše udobje, kot pravijo. Naj vidim, če je tvoj denar takšen
obilno in tako dobro, kot pravite.“

Zato ji je denar zlil v naročje. Igrala se je z
z roko, vendar jo je preštel in ji pokazal.
Gudrid, njena rejnica, je začela jokati.

Machine Translated by Google

Gudrid je šla ven, stekla k Gisliju in mu rekla:

"Moja rejnica je zdaj izgubila razum in hoče

"Izdal te bom!" Gisli je rekel: "Tolaži se, dokler

smrt mi grozi samo od Auda, ni se mi treba bati za svoje

življenje."

Potem je deklica odšla domov in ni povedala, kje je.

je bil.

Eyjolf je preštel denar. Aud je rekel: »Tvoj

denar ni nikakor slabši ali slabši, kot ste rekli;

"Mi zdaj dovolite, da z njim počnem, kar hočem?"

Eyjolf je to z veseljem sprejela in rekla, da ji bo prav.

kot si je želela.

Audov denar je vzel in ga dal v veliko vrečko. Nato

Vstala je in udarila Eyjolfa z vrečko po nosu

tako trdega srebra, da je bil takoj prekrit s krvjo.

Dodala je: »Vzemite to za svojo lahkovernost! In vsak

tudi nesreča! Si verjel/a, da bom prodal/a svoj

mož takemu lopovu, kot si ti? Vzemi to in žali.

in sram tudi! Vse življenje bi moral

zapomni si, baraba, da te je ženska udarila - in

da nisi niti dosegel tistega, kar si hotel!

...In možje so se morali osramočeni umakniti ... (Thule,

zvezek VIII)

Machine Translated by Google

In bil je mož v Izraelu, Samson, ki je imel
neverjetno moč. Filistejci so ga sovražili in poskušali
da bi ga ubili. Ker jim na ta način ni uspelo, so
poskusili so s prevaro. Šli so k njegovi ljubici,
z imenom Dalila in ji rekel: »Prepričaj ga, da izda
skrivnost njegove velike moči. Nato vam bomo razkrili
Tisoč in sto srebrnikov, vsak izmed nas!«

In Dalila je šla k svojemu moškemu in poskušala odkleniti
skrivnost njegove moči, saj jo je denar zelo privlačil
veliko. Trikrat se ji je izognil, a končno je razkril
vse zanjo, ker jo je zelo ljubil. On
rekel: »Lasje na moji glavi še nikoli niso bili postriženi. Če bi bili
"Poškodovan, bi postal tako šibek kot kateri koli drug človek."

Ko je izvedela skrivnost, mu jo je izdala
sovražniki. Prišli so ponoči, ko je zaupljivo spal.
Odrezali so mu lase, ga zgrabili in mu izbodli oči,
in ga odpeljali v zapor.

Aud in Delilah - dva svetova!

Machine Translated by Google

Rieke Gehrmann

Na podlagi pesmi Ruth Geede

Ko je bila Rieke Gehrmann poročena, je nosila le srajco
neke jesenske noči, nje in njenega moža
Hlev je zagorel. Požar je bilo mogoče videti s petih kilometrov razdalje,
toda medtem ko so rjovele domače živali, je bilo mogoče slišati Rieke
Gehrmann, ki je vedno optimistično govorila
družina: »Nad kaj se pritožujete? Naša hiša je
"Še vedno stoji, kajne?"

Ko je leto kasneje vso regijo prizadela bolezen goveda in z njo velika
nesreča, je Rieke Gehrmann rodila
njen prvi sin. Številne njene dragocene živali so izgubile življenje,
a je še vedno lahko potolažila moža: »To je
res hud udarec, ampak navsezadnje še vedno imamo sina.“

Ko je bila Rieke Gehrmann poročena dvanajst let
leta, ves čas pa je napadal njeno delo na kmetiji
iz leta v leto z enakim neuklonljivim duhom,
Ker je bil hlev že zdavnaj obnovljen, je svojim mestnim sorodnikom rekla:
»Sprostiti se? Upokojiti se? Obupati? Nikoli! Imam sedem
sinovi, ki kričijo, da bi bili vzgojeni!

Vojna se je začela, ko je bila Rieke Gehrmann stara štirideset let. Trije
Njeni sinovi so padli na tujih bojiščih, a vedno ponosna in pogumna je
vsem rekla: »Moj

Machine Translated by Google

sinovi so umrli z najboljšo smrtjo, ki jo lahko človek umre - v boju za svojega Führerja in svoje ljudstvo."

Ko je Rieke Gehrmann dopolnila petdeset let, je njen mož umrl, s katerim je delila toliko veselja in žalosti skozi leta. Vendar je postal prestar in bolan, da bi delal, in njegov odhod se ji je zdel enakovreden del kozmičnega cikla kot vsi drugi dogodki v življenju in Svojo osamljenost je prenašala s pogumom in vero v prihodnost.

Neizogibno je prišel čas, ko sta mesto in industrija uporabljali so svoje skušnjave, zaradi česar so mnogi fantje z dežele zapustili kmetijo in se odločili za oranje. Toda Rieke Gehrmann je uspelo ohraniti in za svoja fanta ustvarila dom, kjer so ljubili in gojili prave vrednote. Posledično so vsi njeni preživeli sinovi postali so kmetje kot njihov oče.

Tudi ko so se poteze Rieke Gehrmann začele zgubajo in zbledijo zaradi težkega, a bogatega delovnega življenja na kmetiji je še vedno kazala vedrino srca, ki vsaka babica čuti željo po domačiji dobro vzgojenih in obetavni otroci. In ko so postali dovolj stari, da pomagala pri opravilih, je Rieke Gehrmann lahko najde vedno več časa, da deli svojo modrost z odraščajočo generacijo v njenem domu.

Machine Translated by Google

Nekega dne pa se je življenje Rieke Gehrmann končalo in umirajoča je svojim sinovom rekla: »Zlata in srebra, fantje, ne boste podedovali, saj sem ves svoj življenjski trud in vso svojo naložbo vložil v vas in v ...«
kmetija. Zelo mi je žal ...« In ko je njen glas začel upadati, je stopil naprej njen najstarejši sin in ji s solzami polil roko ter izjavil: »Mama, vse tvoje življenje je bilo za nas in ponosni smo na to, kar si dosegla.«

Tvoja kri – to je naša prava dediščina. Torej mi, tvoji zvesti sinovi, bomo tudi izpolnili svojo dolžnost, da nadaljujemo vaše nesmrtno delo." Te besede so bile besede Rieke Gehrmann

zadnje veselje.

Machine Translated by Google

Junak bitke pri Jutlandiji

Bitka je končana. Fontane vode se sesedajo, gosti oblaki dima drsijo po gladini vode.
Zadnji valovi oklepnega kolosa s težo 25.000 ton
kotalijo se po morju, ki ga je razburkalo
školjke.

Vidimo uničenje bitke: "Luetzow"
leži s premcem globoko v vodi; "Seydlitz" je
seznam, barva se zažge na izvenkrmnem motorju in od
dimnik ogromen, siloviti plameni nenehno švigajo navzgor
tako visoko kot jambor. Na »Seydlitzu« je eksplodirala granata
iz zadnje kupole izvlekel velik oklepni list. Ta rdeča-
zadela, žareča kovina je nato padla v kupolo na
kartuše, ki so se vnele in zaplapolale. Vročina je
neverjetno. Ves kisik v globoki kupoli je bil
požrta in vsi tam so mrtvi.

Plameni gorijo s sedme palube
v šesti. Naboji v skladiščih na
V šestem nadstropju je prav tako zagorelo.

Gosti stebri dima! Vse je belo razbeljeno!
Naročilo prihaja prek glasovne cevi in telefona iz
poveljniška paluba: poplavite prostore s strelivom! Če požar

Machine Translated by Google

Če pridete do skladišč streliva, bo celotna ladja poletela v nebo! Ni odgovora. Vsi so mrtvi! Ogenj doseže peta paluba. Isti plameni ustvarjajo takšno vročino, da Jeklene stene se začnejo žareti. Spet se pošljejo ukazi: „Poplava! Poplava!“ Vsi na ladji vedo: če ogenj doseže skladišča streliva, bo „Seydlitz“ razletel na koščke. Vsi sprašujejo: Ali so skladišča streliva bila poplavljeno?

"Ne, ni odgovora!" Zdaj stoji 1400 mož zaprte sobe, vsaka čaka na trenutek, ko bodo skladišča streliva eksplodirala in jih razstrelili na atome. Nihče si ne upa zapustiti svoje postaje; to so sekunde in minute najhujše tesnobe! Potem Pride črpalkar Mueller. Ve, da obstaja rezervni protipoplavni ventil na krmni oklepni palubi.

Ko stoji pred oklepno palubo, vidi, da Žareče je. Zraven njega je pet mornarjev in kotlarji, ki želijo tvegati isti korak: "Ne moremo prečkati, oklepna paluba žari!" In Črpalničar vidi, da je paluba resnično vroča. On ve, da bo njihova usoda odločena v nekaj sekundah.

Zraven njega je kotlar v lesenih copatih: „Daj mi svoje lesene copate!“ Črpalkar Mueller si jih nadene čez čevlje in steče čez oklepno krov.

Machine Translated by Google

ventil. Želi odpreti zadnji ventil, ki bo poplavil prostore za strelivo – končno rešitev ladje – en sam prijem! 1400 mož čaka na ta prijem, ki bo
odloča o življenju in smrti. Črpalkar Mueller strmi v protipoplavni ventil in vidi: žari!

In si reče: Še vedno stojiš na
"Seydlitz", 1400 tovarišev je še vedno živih pod tabo, ti
Moraš jih rešiti, moraš tvegati, da se boš prijel za razbeljeno ventil! Črpalkar Mueller - najprej je kričal, nato ga je močno zgrabil in obrnil - nato ga je spet zgrabil in obrnil še toliko časa, dokler njegovi goli prsti dobesedno niso
kuhano.

Črpalničar Mueller je rešil »Seydlitz« in
1400 nemških tovarišev!

Machine Translated by Google

Vodja danske nacionalsocialistične delavske stranke:

Pod vodstvom Adolfa Hitlerja

avtor Frits Clausen

Ko so po prvi veliki vojni zazvonili zvonovi miru, močan življenjski nagon, ki je bil tako zadržan mnogo let po vojni, se je v ljudeh spet prebudilo.

Zdaj vse, kar je bilo zamujeno zaradi Vojna naj bi bila nadoknađena, zdaj pa vse ki ga je uničilo, naj bi bilo obnovljeno. Srečna prihodnost bi morala omogočiti, da se spomin na njegove grozote pozabi, vesela potrditev življenja pa bi morala posušiti solze trpljenja. Vendar se je zdelo, kot da - skupaj z veliko pogumnih in sposobnih mož, ki jih je vojna odnesla stran in skupaj s številnimi močnimi ženskami, ki jih je zlomilo – je izginila tudi vsa moč, ki bi morala oblikovati to prihodnost.

Mladenič, ki je sanjal, da bi mu bilo dovoljeno pokazati svojo moč, so zdaj namesto tega morali izkusiti bedo brezposelnosti. Moški, ki so si prizadevali razširiti svoj dom in delovno mesto je moralo priznati, da zaposlovanje in plača je bila že hipotekarna in da so morali sami plačati to hipoteko. Stari in bolni, ki so upali na podporo in pomoč mladih in eden od močnih mož je moral prositi, da bi stradal zaradi pomanjkanja in stiske.

Machine Translated by Google

Krvoprolitje vojne se je nadaljevalo v krvavi upori in boji, v katerih so se kmetje uprli rojak. Med seboj je raslo novo sovraštvo in nova sovražnost ljudi. Zanikajoče in uničujoče sile, ki so se med vojno postavili za gospodarje, niso izgubijo obvladovanje tudi po njegovem koncu.

Sanje o sreči so se spremenile v nemiren lov zaradi dobička. Hrepenenje po mogočni prihodnosti je moralo način za zahteve dneva. Nečutna, življenje zanikajoča denarna moč je zadušila ljudi in ustvarjeno iz utrujenosti od življenja, tako da nenehno naraščajoče število ljudi prostovoljno končalo njihovo življenje. Nečustvena denarna moč je rodila prav tako brezčutna in življenje zanikajoča generacija, ki - namesto da bi uprli pogled v globoko morje večnosti in neskončnost - jo je pritrdila na posvetno končno in zemeljsko vezano ter s tem pretrgala most, ki jih je skozi večno verigo generacij povezoval z večnostjo.

Z slepo lahkomiselnostjo in neodgovorno brezbrižnostjo so se evropski ljudje bližali svojemu zatonu in uničenje. To se ni zgodilo samo v teh državah ki je sodelovala v krvavem spopadu, ne le zgodilo med ljudmi, ki so bili poraženi, raje tudi med tistimi, ki niso sodelovali sploh se boriti.

Machine Translated by Google

Odgovorni voditelji držav in vodilni politiki
ni hotel videti in prekiniti razvoja v
ki jih zanikajoče in uničujoče sile povsod
imeli prevladujoč vpliv. Soočili so se z vsemi
protiživljenjska in subverzivna prizadevanja brez čustev ali dejanj.

Vladarji so si le prizadevali ustvariti vtis svojih
lastno nepogrešljivost s sodelovanjem v mnogih
mednarodni kongresi in konference, ki so zaznamovale
povojnem obdobju ali z obiskom številnih neuporabnih
parlamentarna pogajanja. In medtem ko ta
parlamentarna pogajanja so še vedno potekala,
zanikajoče sile so se postavile za neomejene gospodarje v
ena največjih in najbogatejših držav na svetu.
Čez gore trupel in nepopisne bede so
uresničil besede Friedricha Engelsa, da
"Splošno uničenje je prvi pogoj za svet"
revolucija«.

Iz imperija, katerega osnovna oblika je bila nekoč
ki jih je ustvaril nordijski vikinški duh, vedno znova
razglasili za svoj cilj željo po ugasnitvi in
uničiti vse, kar ta duh in druge oblikovalne sile
sveta, ki so ga ustvarili. Od tu so usmerjali
rast komunističnih partij vseh držav, ki so, kot so same obvestile
svet med svojim svetovnim
kongres leta 1928, so bili le deli velike, svetovno razširjene
komunistične partije.

Machine Translated by Google

Tu so organizirali Rdečo armado, katere naloga je bila nasilno izbrisati edinstvenost ljudstva in vse, kar je ta edinstvenost ustvarila v smislu vrednot v različnih državah.

In eden je celo sprejel njihove poslance v teh državah, drugi pa je omogočil voditeljem držav, da so pretresli
roke teh glasnikov, ki so bile še vedno rdeče od
kri najbližjih sorodnikov teh voditeljev držav.

Toda tako kot so se vodilni evropski možje soočili s tem razvojem dogodkov, zaslepljeni in neodgovorni, so se v vseh državah pojavile sile, ki so se jim uprle. Mnoga imena tistih, ki so poskušali spremeniti ta razvoj dogodkov, so pozabljena, mnoga pa niso bila nikoli spoznana.

vedeti; za njihove poskuse, da bi se uprli uničenju
prezgodaj obtičali ali pa ubrali napačne poti.

Tako je bila zmagovitim nemškim svobodnim silam odrečena končna zmaga, ker jih je takratna demokratično-marksistična vlada Reicha – pod pritiskom svetovnih demokracij – prisilila, da so opustili svoj boj.

V Italiji se je pojavil močan odpor, kjer je kaplar
Benito Mussolini, ki je bil v bitki hudo ranjen
svetovno vojno, zgradil fašistično gibanje za boj
proti propadu.

V času, ko je imela komunistična Rdeča republika
že razglašena v južni Nemčiji in na Madžarskem, sovjetska oblast pa se je zdela popolnoma zavarovana

Machine Translated by Google

V Rusiji je zbral svoje fašistične bojne formacije in vodil
jih je odpeljal v Rim, kjer je bil imenovan za ministrskega predsednika
Italije s strani kralja. Med obnovo močne in energične državne oblasti
je Mussoliniju uspelo zbrati svoje ljudstvo iz številnih strank in prepadov, ki so
raztrgal ga je. Njegov cilj je bil ponovno prebuditi močne
državotvorne sile velikega antičnega Rima. Videl je
sodelovanje med svetovnim kapitalom in marksizmom ter njegovi učinki
v velikih tajnih ložah prostozidarstva.

V Nemčiji se je Adolf Hitler boril proti istim sovražnikom in njihovemu
skupnemu judovskemu izvoru. Nadaljeval je
iz ideje, da mora biti življenjska vsebina ljudi
regenerirano.

Nemškemu ljudstvu je dal nalogo, da razmisli o svojem
prvotna moč.

To moč je prebudil v družbi, katere glavni
Moči so bile že globoko zakopane pod silami subverzije ... v ljudstvu, v
katerem so se vsi že tako ali tako uprli vsem drugim ... v državi, katere
temelje je že pretresel neizbežni komunist

revolucija. Ljudska moč, ki jo je na novo prebudil
je bil tako močan, da ni le zatrl subverzivnega
sile v njegovem lastnem ljudstvu, temveč bi lahko tudi uničilo
povsod, kjer so iz drugih držav grozili Nemčiji in Evropi.

Machine Translated by Google

Ko je general Franco prebudil te sile v
Španski narod je leta 1936, da bi ustavil komunistično uničenje in rdeče umore, ki so pestili deželo, uspel doseči zmago Adolfu Hitlerjevi legiji Condor, ki je skupaj s španskimi in italijanskimi zavezniki zagotovila zmago. Adolf Hitler ni le prebudil svojega ljudstva k

zavedati se nujnosti rešitve za
številne zahteve časa; vodil ga je k spoznanju večnih zahtev življenja. V svojem ljudstvu je znova prebudil sanje in hrepenenje po preboju skozi čas in prostor; prebudil je voljo, da bi temu življenjskemu pogledu dal obliko znotraj časa in prostora. Vedel je, kako tesno je človek

vezan na svoj klan in kako natančno leži gotovost
tukaj, da bi lahko zgradil most v prihodnost. Vedel je
da je to priznanje velikega čudeža krvi-
sorodstvo in dednost vodita do vpogleda v tisti božanski zakon, ki določa življenje in je najvišji izraz
vsake človeške skupnosti.

S tem spoznanjem je Hitlerjev poklic daleč presegel zgolj nemško poslanstvo; on je daleč
več kot le zaščitnik evropskih dežel v
splošnem smislu. Je veliki odkritelj in arhitekt
evropskega ljudstva in ne nazadnje tistega ljudstva, katerega krvni sorodnik je bil sam
tako pogosto močno poudarjeno.

Machine Translated by Google

Torej njegovo poslanstvo velja tudi za Dansko.
razvoj na Danskem se niti najmanj ne razlikuje od
tisto v drugih evropskih državah in če Danska
spada med tiste države, ki so med prvo svetovno vojno
Vojna je prinašala denar, tako je bilo tudi v povojnem obdobju tukaj,
ki so jo dale brezposelnost, gospodarske krize, z
njihovi stečaji in prisilne dražbe, družbene potrebe,
naraščajoča kriminaliteta in samomori ter padajoča rodnost.

Ali je tudi v tej državi kdo poskušal to zajeziti
razvoj. Nekdo je poskušal spremeniti zakone v tistem
ustanovili nove politične stranke, katerih cilji in poti pa so pozabljeni;
poskušali so prekiniti stare
zabave; toda moški, ki so se tega lotili, so umrli v revščini
in pozabljen.

Eden je ustvaril gibanja in pripravil množično
preobrazbe držav, ne da bi jih lahko
odpraviti zanikajoče in uničujoče sile in brez
da bi preprečili, da bi se zgodilo enako uničenje
Danska, ki je bila načrtovana za evropske ljudi,
če Adolf Hitler ne bi premagal teh sil.

Če pa bi Danska spet doživela nacionalni
prebujenje, potem ga ne gre pripisati izključno
zunanja obramba - ki jo je za nas ustvaril Adolf Hitler,
tudi proti silam uničenja - raje temu velikemu
poslanstvo, da tudi našim ljudem pokažemo pot do zbirke
njegovih prvotnih vrednosti.

Machine Translated by Google

Tudi za naš čas je on edina možna sila, ki lahko iz Ymirjevega mrtvega telesa oblikuje Odinovo figuro na Danskem, tako da lahko duh in volja najdeta skupni izraz v razpoložljivi figuri. Dancem ni le pokazal poti nazaj k sublimijskemu življenjskemu nazoru junaške dobe, temveč je našo mladino popeljal do ...

nov boj proti svetovnemu sovražniku v tej vojni
gledališče, kjer so nam mogočne nebeške sile nekoč dale naš nacionalni simbol, Dannebrog. V nas je prebudil tudi vero, da se bodo spet lahko pojavila čudovita umetniška in arhitekturna dela, podobna tistim, ki še vedno pričajo o prizadevanju našega ljudstva skozi vesolje.

in do svojih sanj skozi čas - v nasprotju s tistimi življenjskimi-
zanikajoče in mrtve pošasti, ustvarjene v naši praznini
čas.

Samo s tem velikim življenjskim naporom lahko Danci spet doseči tisto naravnost, radostno in aktivno življenje tukaj na zemlji ki jo poje Grundtvig, in spet hoditi po pokončnem koraku naših plemenitih očetov, spet živeti z enako vrednostjo v gradu in koči in spet videti z očmi, ki so bile
ustvarjeno, da strmi v nebo, budno za vse lepo
in odlično tukaj spodaj, pa kljub temu intimno z
globoko hrepenenje in napolnjeno s sijajem večnosti.

Machine Translated by Google

Veliki norveški pesnik Henrik Ibsen je pisal svojemu
prijatelj, pisatelj Strodtmann iz Schleswig-Holsteina, o notranji meji
Skandinavije z novo nastalo
Nemški rajh:

"Skandinavsko človeštvo vidim le kot
vmesna faza do združitve celotnega, velikega
germansko pleme."

"Če bi mislil, da bomo navsezadnje obstali pri miru z
izolirano skandinavsko družbo, potem ne bi nikoli več
"S peresom in črnilom bom to promoviral."

Machine Translated by Google

Prelom sezone, prelom usode

Plamen gori v plamen, dokler ne ugasne,
Ogenj prejme življenje kot ognjeno seme -
Tudi človek se prepusti iskri.
Ljudski ogenj nikoli ne ugasne.
- Iz Edde

Milijone in milijone let je bil naš planet
kroži okoli sonca, okoli matere vsega življenja na
naša zemlja.

Ampak le skozi videnje, iskanje in
razumevajoči duh nordijskega človeka je naredil plemenito, večno
red sončnega sistema vstopi v zavest
človeštvo.

V poletnem in zimskem solsticiju so prepoznali
neusmiljen zakon "umri in postani" in ga potrdil
z kljubovalnim sprejemanjem.

Nedelje so bile njihovi prazniki, solsticij pa je bil svet zanje.
njih. V nočeh poletnega solsticija so se prižgali
ognji na višavah kot znak življenjske volje in ustvarjalnosti-
volja, ki nasprotuje silam noči in zanikanja.

Zanje zimski solsticij - z nenehno vračajočim se
svetloba - je bila simbol večnosti borbenega življenja.

Machine Translated by Google

Tako so si uredili življenje v okviru
božanski red. V tej veri so nosili sončno znamenje,
svastiko kot njihov sveti simbol.

S to vero in pod tem znamenjem je indogermanski
Ljudje so vstopili v luč zgodovine pred 5000 leti.

Kamorkoli so šli na svojih dolgih potovanjih, je vladal kaos
umaknili pred ukazom, dežela je zacvetela in
rodovitnost in žetev sta blagoslovili njihovo pot.

Ali so prodrli v daljne stepe
severna Rusija kot nosilci bakle človeškega reda ali
nastale države v Aziji, ali so največ pele
čudovite pesmi za luč kot arijski Perzijci ali kot
Grki so prižgali olimpijski ogenj, ne glede na to, ali so praznovali
praznik nepremagljivega moža v rimskem senatu
in od tu ustvariti svetovni imperij; kjer je njihov
goreli so požari, usoda se je obrnila iz temne noči v
jasen dan.

"Tudi človek se predaja iskri. Ljudski plamen nikoli
gre ven."

Mladi so nadaljevali starodavni običaj
sončni ogenj na njihovi poti, rod za rodom,
kot nosilci svetega reda in luči kulture.

Germansko ljudstvo vstopa v zgodovino.

Machine Translated by Google

Kimbrijci in Tevtoni, Vandali in Švabi ter
mnoga druga germanska plemena uvajajo novo, sijočo dobo v času
pridobivanja novih ozemelj.

V boju, ki je trajal več kot tisoč let,
Gradnja germanskega človeka se bori proti neredu in proti silam
uničenja v Evropi.

Njegova domača kmečka moč ustvarja iz močvirja in pragozda
bogastvo evropskih polj. Iz
duhovna moč ustvarjalnega germanskega človeka izvira
predvsem vrhunec evropske kulture. Toda le junaška veličina
germanskega bojevanja brani evropsko življenjsko skupnost v odločilnih
bitkah proti
nenehno napadajoče nomadske ljudske množice Bližnjega in
Srednja Azija.

Zvesti tej usodni tradiciji, najmočnejša in najbolj enotna sila nordijsko-
germanskega človeštva ,
Reich danes vodi neusmiljen boj za obstoj
Življenje Evrope.

Pod močnim vodstvom Duceja Italija pokriva
južni bok celine v trdovratnem boju: za
danes so se sile teme spet uprle
nosilci kulturne volje človeštva.

Anglosaška plutokracija, ki jo je zadela slepota,
njegov ples okoli zlatega teleta izdaja njegovo čast
lastno germansko kri.

Machine Translated by Google

Pokvarjene s strupom judovskega boljševizma, množice
milijoni Sovjetov se borijo v grenkem boju za svet
revolucija, za upor manjvrednih.

Z resnostjo naravnih zakonov, močjo
luč je poklicana k odločitvi proti grozotam večnega
noč.

Dan ali noč -

Življenje ali smrt -

Z gorečimi plameni so naši predniki potrdili moč
svetlobe in življenja.

In plamen bi moral tudi zaplapolati, če bi plameni nas, njihovih
potomci.

Machine Translated by Google

Poletni solsticij 1941!

Še nikoli v zgodovini ni bilo tako množične vojske sile, zbrane ob solsticiju za usodno bitko, ko jasna noč 21./22. junija 1941.

Sveta resnost je prevzela vse, ki so prepoznali, kaj to šlo je za: obstoj ali neobstoj arijske krvi in torej tudi evropske kulture same. Od Arktičnega morja do Črno morje, kolone Nemcev in njihovih zaveznikov vojske so se zaletele v sovražnikove množice. Grozljivo slika smrtne nevarnosti, ki je grozila ljudem Evropa je postala vidna:

Ogromne sovražne množice v neštetih sovjetskih vojskah, z ogromnim arzenalom orožja so bili pripravljeni na se pognati v osrčje Evrope, ko udarci Nemške oborožene sile so jih napadle.

Po prvih zmagovitih bitkah pri Bialystoku in Minsku, pri Salli, Smolensku in na Ukrajini so se bojevali Šokantno spoznanje je bilo jasno, da svet še nikoli ni preden je videl kaj takega.

Kar se je zbralo proti rajhu in Evropi bila je ogromna tolpa krvoločnih in manjvrednih - ampak trmasta bitja.

Machine Translated by Google

Če bi bili Huni in Džingiskanovi konjeniki
nadloga človeštva, ki je nato zajela Evropo
v ta boj se je junaška evropska mladina poglobila
zahrbtni pogled sistematično brutalnega in
živalska pošast.

Rusija, ti dobra in lepa dežela, v takih rokah!

Štirikrat v zgodovini je bil storjen poskus
vključiti to veliko državo v evropsko sfero
kultura.

Prvi prinašalci kulture so bili indogermanski
ljudi. Njihovo ustvarjalno delo še danes potrjujejo
njihove nordijske zgradbe (kamnite gomile) in so preživele
v njihovih grobnih gomilah kot večni spomenik.

Vendar njihova moč ni bila dovolj, da bi se umirili
divje ljudske množice v ogromnem prostoru.

Tisočletja pozneje, v drugem stoletju pred našim štetjem,
novi novi glasniki evropske morale in kulture
prodrl na območje med Dieprom in Dnestrom.

Bili so germanski ljudje iz ljudske družine
Goti.

Spet germanski posestniki in bojevniki
osvojil nekulturo širne dežele. V prizadevanju za
stoletja so širili veliko cesarstvo
Goti od Baltskega morja do obal Črnega in

Machine Translated by Google

Kaspijsko morje s svojimi široko razpršenimi, neodvisnimi
središča naselitve.

Zdelo se je, da je bila zemlja osvojena za Evropejce
življenjska skupnost.

V tem obdobju pa je prišlo do mešanja ras v Rimljanih
svetovni imperij je že dobil grozeče oblike.

In spet, germansko ljudstvo ni bilo številčno
dovolj močan - in se ne zaveda dovolj
možnosti njihove skupne moči - do
hkrati napredovati proti Rimu in pokriti svoje
vzhodno krilo proti azijskim ljudskim množicam.

Torej je to gotsko cesarstvo postalo žrtev napada
Huni v četrtem stoletju.

Noč in globoka tišina sta spet padli nad to prostrano deželo.

Stoletja so minila.

Potem pa je nordijski duh ognja pognal nova plemena
do pomembnega ustvarjanja.

Še pred koncem časa velikih, germanskih
pridobitev novih zemljišč, okoli leta 860, Vikingi iz
sever je prodrl v neodkupljeno deželo in ustvaril
Vikinška država.

Novgorod in Kijev sta postali prestolnici tega cesarstva
in gospodarska središča največjega pomena.
polja so spet obrodila sadove, kmetijstvo in trgovina sta cvetela.

Machine Translated by Google

Bogate dežele vzhoda in Bližnje Azije ter
Evropske dežele so se dopolnjevale v intenzivni trgovini v tem naravnem življenjskem prostoru.

Vendar se je pripravljala nova nevihta uničenja
oddaljena sivina prostranih azijskih step:

Džingiskan je razširil svoje mogočno mongolsko cesarstvo
od Tihega oceana do Šlezije. Leta 1224 je bil Kijev
osvojeni. In ko so njegove vojske odkorakale proti
jugu in zahodu, svetloba te obetavne stvaritve
Vikingi so bili ugašeni.

Ostanki njegove krvi so se absorbirali v
Slovansko prebivalstvo. Stoletja je dežela spet spala v
somrak brezkulturnosti.

Okoli leta 1700 je ruski plemič in kasneje car
Peter Veliki je poskušal vladati Rusiji po evropskem vzoru. Toda s
številčno preveč
majhna ustvarjalna sila Nemcev iz Baltika in
tudi iz Švedske, seveda je bilo dolgoročno nemogoče tej velikanski
državi dati trdno vodstvo
država.

Poskus je trajal dve stoletji. Toda ta država
ostala mrtva fasada. Za njo se je skrivalo
brezobličnost ducatov etničnih skupin, ki so bile med ljudskim obdobjem
pomešane v pisano mešanico
potepanja iz Azije proti Evropi.

Machine Translated by Google

Ta ljudska mešanica, ki jo je prizadela divjina
stepske rase, je bila skozi svojo zgodovino razpeta med
kulturo in brezkulturnostjo, med disciplino in
nedisciplino in med ponižno pobožnostjo in brezbožnostjo.
To je bilo primerno morilsko orožje za večnost
Žid proti evropskemu arijsko-nordijskemu človeštvu.

Zaradi krvave žrtve ruske vlade
plasti v svetovni vojni, pot za podčloveštvo in
Judje so bili odprti, zato je boljševizem lahko zmagal v
1917.

Preostala nordijska kri je bila poklana in
začetki evropske kulture izničeni.

Milijoni ljudi so postali žrtve tega judovskega
boljševik [1] opitost.

Kaj se je nato zgodilo v Rusiji, lahko le ponazorimo
z živalskim primerom:

Pojavili so se naši hišni ljubljenčki - bolj ali manj veliko
pred generacijami - od divjih živali s pomočjo
vzrejni ukrepi.

Če jih pustimo, da za nekaj časa spet podivjajo
generacije ali jih da v slabe roke, bodo v svojih
divjina postane še bolj raztrgana in nenavadna, kot so
so bili v svoji naravni divjini.

[1] Med besedama »boljševik« in »opitost« se nahaja kratka, neberljiva beseda.
v besedilu Karla Hammerja.

Machine Translated by Google

Po tem načelu so pod judovskim vodstvom rusko ljudstvo namerno bičali v divjost krdel.

To si je zamislil hudičev demon judovstva, mogočna trop milijonov podivjanih Azijcev bi morala raztrgati ločimo evropske ljudi.

Le v brezdušnem svetu, prikrajšanem za nordijsko-germansko ljudje, ali je Judeja verjela, da je mogoče doseči to temno obvladovanje sveta.

Imamo primere iz najnovejšega časa iz posiljene mejne države Litva, Latvija in Estonija.

Od junija 1940 naprej Sovjeti niso le uničili celoten arijski vladajoči sloj, ki je umoril na desetine na tisoče v tem procesu, toda v Litvi in Beli Tudi v Rusiji se je začelo neposredno na meji z Nemčijo Reich, da bi naselil Kirgize, Kalmuke, Tatare in člane drugih nomadskih plemen.

Evropa naj bi postala nomadska in njena bogata kulturna krajina bi se po plenilskem napadu spremenila v divjino brez ljudi.

Bolj usodno kot kdaj koli prej se je Evropa uprla pred staro nalogo boja proti silam uničenje.

Tako kot so ljudje v Evropi med velikim zgodovinskim obdobjem odločitve iz preteklosti so stale pod vodstvom

Machine Translated by Google

Germanski možje, odločeni braniti se pred
skupni sovražnik, zato korakajte tudi v teh dneh, najboljši
del evropske mladine na strani rajha proti
zmaga in preobrat usode.

Nikoli prej v zgodovini germansko ljudstvo ni
imel tako velikega voditelja, kot ga imamo danes dobrega
sreča imeti.

Cilj tega boja pa je končni
premagovanje večne nevarnosti z vzhoda.

Kaj so indogermanska ljudstva, Goti in Vikingi
dolgoročno ni bilo mogoče doseči, to je treba zdaj storiti
privedeno do odločitve in zavarovano za vse čase.

Pred več kot tisoč leti so Vikingi ustvarili
njihov urejen imperij na območju okoli Novgoroda in
Kijev, junaško in sami.

Na istem območju se bori še danes - z enako hrabrostjo
in v okviru nemških oboroženih sil - a
germanska divizija, ki nosi ime Viking
ponos, za evropski preobrat usode.

Machine Translated by Google

Canterburyjski nadškof, primas

Anglikanska cerkev je decembra 1936 izjavila:

"Svarim pred nevarnostjo brezbožnosti. To je le
preveč dobro je znano, da je v Sovjetski zvezi veliko človeških
skupnost požira agresivni
brezbožnosti in protikrščanskih naukov
razredni boj. Človek mora biti pozoren, da prepreči
da ta duh ne bi prodrl tudi v angleško ljudstvo.«

Konec julija 1941:

»Žalujem za žrtvijo in sem globoko ganjen nad sijajnim pogumom in močjo ruskega ljudstva, ki visoko drži zastavo civilizacije v boju proti fašizmu. Prepričan sem v vašo končno zmago.«

Machine Translated by Google

AUD

Germanska ljubica

iz Gislasage

Zdaj je Auda Vesteinstochter postala žena pri Buehlu.
in skupaj z Asgerdom prevzela kmetijo. Šestdeset glav
v hlevu je stalo govedo. Ni trajalo dolgo, da so ljudje opazili, da je bila
od vseh islandskih žensk zagotovo prva, ko je šlo za skrb in sposobnosti.
Od
v njenem vedenju je bilo mogoče prepoznati njeno bistrost in
marljivost in njene izkušnje na mnogih področjih.

Pokazalo pa se je tudi, da ni nikoli postala arogantna.
Bolj kot vse druge ženske je bila pravična in prijazna do
njeni podrejeni, in bila je tudi radodarna.

Gisli Thorbjoernson se je pogosto nezavedno nasmehnila, ko
Videl je Audino delo; postal je topel in vesel
z mislijo, da je postala njegova žena. Njegova poroka
z njo je bilo mirno, toplo skupno življenje, vzajemna skrb
in ustvarjanje za krepitev klana.

Navzven se te globoke vezi ni dalo opaziti veliko:
kajti Gisli in Aud sta bila tako varčna in zadržana v izražanju čustev, tako
kot sta se naučila od svojih
predniki po pristnem germanskem načinu.

»Položiti roke v naročje pomeni položiti jih na napačno mesto!« je
Aud pogosto rekla, ko se je smejala svojim mladim služkinjam. In mlade
služkinje so zardele, če je Aud

Machine Translated by Google

ujeli so jih v sanjah in nato so delali z njimi
dvojno navdušenje. Sprva verjetno ta ali oni
godrnjal, a godrnjanje je kmalu ponehalo.

Kako naj človek ne bi delal, ko pa žena sama
postaviti kot dober zgled.

Aud je vstal že dolgo pred zoro, da bi pripravil skuto in
speči kruh.

V Buehlu je bilo veliko sostanovalcev; vsi so želeli
postati poln.

In kako dobro je vedel, kako je Audu Vesteinstochterju
pripravi hrano!

Mala kuhinjska pomočnica Hrefna ji je z veseljem pomagala.

Po zgodnjem delu so prišla na vrsto še druga opravila.

Ko so se moški pojavili v dvorani, je bilo že
pareča se kaša na mizi in vonj
sveže pečen kruh, napolnjen s širokim prostorom.

Aud jih je spodbujal, naj se pridružijo. Šale so kar kar kar letele sem ter tja.

Da, vladal je dober duh medsebojnega sreče.
Buehl!

Vsakodnevno delo se je lotil z veseljem in vsak je bil vesel
začeto delo dobro napreduje.

Zunanje delo je bilo razdeljeno med kmečke delavce,
toda doma sta Aud in Asgerd bdela nad nalogami
služkinj, drgnjenja in čiščenja, peke kruha
in pripravki medovine in hrane.

Machine Translated by Google

Poleti so nabirali jagode in vrtne rastline

skrb za - pozimi so ženske prele in tkale.

Izpod Audinih oblačil so se pojavila čudovita, pisana oblačila.

spretne roke. Osupli so drugi videli, kako je potegnila

zlata nit za zlato nitjo skozi rdečo svilo

svečana obleka. Včasih je svoje besede namenila

služkinje in naj ji pripovedujejo o svoji domovini,

o starših in sorojencih.

Dobro so se razumele, služkinje in njihova gospodarica.

Hrefna, Thorgard in Vigdis so pogosto govorili o tem, kako

drugače je bil to Bruehl od Auda Vesteinstochterja

tam upravljala in upravljala kot žena.

Machine Translated by Google

"Od tega moža pričakujem moč; on vzdržuje
dostojanstvo zakona. Toda ženska vlada samo po milosti."
- Friedrich Schiller

Machine Translated by Google

Otrok in poroka

avtorja Friedricha Nietzscheja

Mlad si in si želiš otroka in poroke.

Ampak pravim ti: si človek, ki bi si želel otrok?

Si zmagovalec in samopremagalec,

Gospodar čutov, vladar tvojih vrlin?

Torej vas vprašam.

Ali pa žival in poželenje govorita iz želje?

Ali osamljenost? Ali nezadovoljstvo s samim seboj?

Želim si, da bi tvoja zmaga in tvoja svoboda hrepeneli po otroku.

V spomin na svojo zmago bi moral zgraditi živi spomenik in tvojo osvoboditev.

Moral bi graditi preko sebe. Ampak najprej, zame ti moraš biti sam grajen, kvadraten v telesu in duši.

Razmnoževati bi morali ne le naprej, ampak tudi navzgor!

Naj vam pri tem pomaga vrt zakona.

Machine Translated by Google

[NASLOV JE DODAL UREDNIK]

Nemška misel

avtorja Kurta Eggersa

Nemška misel ne postavlja nerealnih teorij in upa na čudeže, temveč ceni človeka po njegov pomen za skupnost.

Meri življenje posameznika glede na življenje celotno ljudstvo.

Sedanjost meri z mero prihodnosti sedanjost.

Ali torej vrednost posameznika postane majhna pred veličino skupnosti.

Ali torej vrednost osebnosti postane velika v glede na njegov zgledni vpliv na skupnost.

Machine Translated by Google

Očetova prošnja

Urad SS je prejel naslednje pismo od
oče hudo ranjenega nizozemskega SS-ovca:

"Middelburg, 24. september 1941"

"S tem potrjujem prejem - in se vam zanj zahvaljujem -"
pismo 15. th tega meseca. Lahko vas obvestim, da sem prejel
pismo od sina, v katerem me je obvestil, da je njegovo levo oko tako
poškodovano, da ne more več
"ne bom več videl z njim."

„Vendar je vesel in vesel. V njegovih pismih vedno znova berem, da
je cena, ki jo je plačal za svoje
Führer, ni previsok. Vendar v njegovih pismih opažam en strah in eno
prošnjo: strah, da bi ga razglasili za neprimernega za
dolžnost. Njegova želja je, da se še naprej bori za Evropo
regeneracija."

"Moj sin Hans ima samo eno željo: da ne bi bil odpuščen,"
ampak da še naprej opravlja svojo dolžnost nekje kot vojak."
"Želimo si, da bi bil Hans tukaj na dopustu."
kratek čas. Način, kako je naš Hans izrezan, najhujša stvar
kar bi se mu lahko zgodilo, bi bilo, da bi bil odpuščen kot
nesposoben za dolžnost. Zato vas prosim, da storite vse, kar
da bi to preprečili."

Machine Translated by Google

Iz dnevnega ukaza korpusa

s strani poveljujočega generala

Po eni od hudih bitk na severovzhodni fronti
iz Jelnje, Foersterjeve skupine iz motociklistične divizije 1./SS
bataljon - katerega naloga je bila varovati četo
levi bok - je bil ugotovljen na naslednji način:

Vodnik skupine, SS-Unterscharfuehrer Foerster, z
njegova roka na detonacijskem obroču zadnje ročne granate,
ustreljen v glavo.

Prvi strelec, SS-Rottenfuehrer Kialber, z
strojnico še vedno pri rami in naboj v
cev, strel v glavo.

Drugi strelec, SS-Sturmmann Buschner, in tretji
strelec, SS-Schuetze Schyma, mrtev v njihovih lisičjih rovih.

Samostojni sel, SS-Sturmmann Oldeboershuis,
klečal mrtev pred svojim strojem z roko na
volan, ki je padel v trenutku, ko je bil
naj bi sprejel zadnje sporočilo.

Voznik, SS-Sturmmann Schwenk, mrtev v svojem
lisičja luknja.

Od sovražnika je videl le mrtve - ležale na pol
krog okoli položaja skupine - znotraj ročne granate
razpon.

Machine Translated by Google

Primer koncepta "obrambe"! V spoštovanju
Stojimo pred takim junaštvom!

Predlagal sem, da se ta imena objavijo na
častna stran nemške vojske.

Machine Translated by Google

Nevtralnost in germanski napor

„... in to jasno povem – želim vedeti in slišati
nič nevtralnosti ... če pridem do meje, moraš ti
razglasi se za hladnega ali toplega, kajti Bog se bori proti
hudič tukaj. Če hočeš, da se oklepam Boga, potem pridi
meni. Če pa se raje držiš hudiča, potem ti
zagotovo se mora boriti proti meni. Tertium non dabitur,
Tretje možnosti zagotovo ni. Kakšna stvar
"Je to - nevtralnost? Ne razumem tega."
- Gustav II. Adolf, švedski kralj, Georgu Viljemu
iz Brandenburga, leta 1630.

V teh tednih in mesecih se odloča o usodi Evrope za vso prihodnost.
Germanski prostovoljci z zdravim nagonom iz germanskih dežel naše
celine.
so se odločili boriti na strani Reicha. Onkraj
da so se celi ljudje pogumno zbrali v boju za Evropo, celo tisti, ki niso
neposredno povezani z nemškim ljudstvom, so pa tesno povezani

povezani z njo kot sosedje ali prek skupne zgodovine.
Po drugi strani pa so bile in so države, katerih
Položaj sprva ni bil jasen. Klicali so in kličejo
sami "nevtralni".

Machine Translated by Google

Sčasoma je postalo jasno, da celo
brezbarvni odnos teh drugih ni bil povsem takšen
nevtralno, kot se je sprva zdelo; kajti ko je postalo resno, so
delno odločil v korist Anglije in Judov, torej proti
Evropa in njen novi red. Vladajoči plutokratski sloji
od teh "nevtralnih" ljudi nikoli zares ni razmišljal
ostali nevtralni. Že dolgo pred tem so
izbruh vojne, odpovedali se svoji nacionalni suverenosti
s tem, da so najprej dali svoja ozemlja na voljo
duhovni napredek sovražnikov rajha; tj. odpovedali so se svojim
informativnim službam, tisku in radiu ter tolerirali zavezniške vohunske
organizacije na svojih
"nevtralno" ozemlje.

Čast, ponos in neodvisnost - kaj so te stvari naredile
zlobno do njih, če bi le njihove polne jedi ostale nedotaknjene!
Kako ponosni pa so lahko ti moški in
ženske, ki kljub vsem preganjanjem,
že takrat potrdil ideje novega
tisočletja v teh deželah!

Toda tisto, kar so njihovi ideološki nasprotniki tam imenovali
nevtralnost, je bila v najboljšem primeru samoprevara. Običajno pa
šlo je za poskus zvijačne prevare Reicha in
njihovi lastni ljudje. Nihče od njihovih posrednikov ni verjel v
dolgoročni uspeh te iluzorne politike. Že dolgo prej
zbrali so pogum za »težko odločitev« – »za«

Machine Translated by Google

"zaradi svojih ljudi" - da bi zapustili državo, so njihova letala stala napolnjena in pripravljena. Ta bedni polet je bil zgolj logičen zaključek celotnega njihovega dela, tako kot okupacija ozemelj, ki so jih imeli, s strani nemške vojske
zavedeni. Torej so morali njihovi zapuščeni ljudje v stiski
narediti prvi korak k razumevanju njihove situacije. To pomeni, da so morali s pomočjo svojih
plutokrati, so bili preprosto vpleteni v vojno
načrte Velike Britanije kot figure. Morali so nadaljevati
priznati, da je Anglija spoštovala njihovo neodvisnost in jim puščala kruh v košarah le, dokler so bili še uporabni kot pešci. To priznanje mora

bili grenki. Grenko kot vedno, ko moraš
priznati temeljno napako, na katero se je nekdo poskušal opozoriti
zgraditi celoten svoj obstoj.

Široki krogi na okupiranih "nevtralnih" območjih so še vedno ni nagnjen niti k delnemu razumevanju situacije.
Zakaj in čemu to brezplodno stanje trmaste razdražljivosti? Ker so bili naši sovražniki sposobni – v enem pogledu – te ljudi resnično
»nevtralizirati«. Namreč, oni
odvzeli so jim vizijo za njihovo zgodovinsko, germansko
izvor, za lastno dostojanstvo, za politično realnost in
pristen evropski odnos moči. V tem, da
so jim v zadnjih letih pomagali judovski izseljenci
iz Nemčije. V povezavi z njimi so lahko

Machine Translated by Google

doseči popolno paralizo politične misli v majhnih demokracijah germanskega izvora: vsak nepristranski, neodvisen razvoj političnega
mnenje je bilo tam ugasnjeno do najmanjšega
ostanki. Sama po sebi zdrava želja po posesti, zdrav nagon po pridobivanju in blaginji, nista bila več namenjena le podpori življenja, temveč sta bila povzdignjena v vsebino in namen samega življenja.

Torej sta morala čast in ponos zakrneti. Kdorkoli v teh deželah, ki so se ponašale s posedovanjem "svobode in človekovih pravic", so si vzele svobodo razmišljanja in delovanja drugače kot sistem,
kot »družba« ali kot množice, je bila bojkotirana in gospodarsko uničen. Tako se je dvignil trgovski duh in zadušil vsak spomin na junaški izvor
Germanski ljudje, pa tudi volja do jasne odločitve. Ena
živel je le za danes in glavo tiščal v pesek.
Posledično nihče ni niti približno verjel, da bodo nekega dne in pravzaprav v bližnji prihodnosti odločitve zahteval, česar se ni bilo mogoče odzvati ali podkupiti denar.

Da ta duh lahkomiselnosti in nečasti ni popolno okužiti ljudi, dokazujejo pogumni moški in ženske, ki so že zelo zgodaj ponudili svoje
imetje in svojo kri za zmago a

Machine Translated by Google

Nacionalsocializem v njihovih deželah. Ne nazadnje so bili to ti
kmečki krogi, torej ljudje, ki ne živijo kot enodnevne žuželke, temveč so navajeni gledati čez
več generacij, bodisi z rastlinami, bodisi z
rejo živali ali pa s seboj od dedne kmetije do dedne kmetije. Ti nacionalsocialisti niso le govorili o nevtralnosti

v teh deželah nikoli zares ni obstajalo in da te dežele
je bil namenjen v Veliko Britanijo. Ne, ti nacionalni
Socialisti so šli še dlje: prostorske vezi njihovih dežel, globlji vpogled v zgodovinske povezave in pristno evropsko razmerje moči so jih pripeljali do
naslednje priznanje: Nevtralnost je v tistem trenutku
moralno nemogoče, ko se krvno sorodno ljudstvo bori za življenje zase in za življenje svojih bratov. Po tem spoznanju se tisoči prostovoljcev iz teh germanskih
ozemlja, ki mejijo na rajh, so se nato preusmerila na fronto.
Njihova kri, ki teče za skupni boj, bo nekega dne neločljivo povezala germanske države.
spet.

Mi, Nemci in »nevtralni«, pa moramo razmisliti in
poskusite si predstavljati naslednje: Kako bi to šlo z
čast in spoštovanje teh "nevtralnih" ljudi, če so ti
Saj prostovoljci niso prišli iz njihovih vrst?! Ti
prostovoljci so s svojim trudom in kot prvi

Machine Translated by Google

odprli so vrata svojih dežel, da bi omogočili vstop novi, veliki usodi. S svojim jasnim stališčem do Reicha kot življenjsko pomembnega središča celine so osvobodili svoje ljudstvo iz večstoletnega stanja

izolacija in feminizacija. Ti prostovoljci so se

skrbi, da bo zgodovina njihovih dežel v prihodnosti več kot le zgodovina materialnega uživanja življenja. Vse "nevtralno" ljudstvo bo nekega dne - če bodo

prepoznali to vojno kot odločilno prelomnico v svojem

tudi življenjska zgodovina - odkrito priznavajo, da je bilo junaštvo in žrtvovanje njihovih mladih sinov največje dejanje v njihovi zgodovini v stoletjih.

Machine Translated by Google

Prvemu

Iz prvega govora takratnega poveljnika
I./SS Nordland prvim danskim prostovoljcem
bataljon 25. junija 1940:

Vi, danski nacionalsocialisti, vidite med seboj
in v Nemčiji ista kri. Kri, rasa je močnejša
kot jezik in etnična pripadnost.

Jezik in etnična pripadnost naj živita naprej, svobodna in neomejeno, v novi Evropi pod vodstvom Germanov, vendar so ne bi smel nikoli več deliti germanskih moških ali celo ustvarjati jih v sovražnike.

To je začetek nove, velike dobe.

To ste razumeli.

Želite se boriti proti smrtnim sovražnikom
svastika, proti judovstvu celega sveta in
številne sile, ki jih je zavedla.

Vi ste prvi predstavnik Severne
Germanija, ki si - v čast svojega ljudstva - našla
pot v Nemčijo, prvaka v boju.

Imate ponos in čast, da služite in se borite
v svoji straži pod največjim človekom vseh časov, pod
Adolf Hitler!

Machine Translated by Google

Nekega dne bodo otroci in vnuki rekli o tebi:
„Pripadali so redkim, ki so sprva prepoznali, za kaj se bije
ta svetovni boj, in“
ki ni izdal germanske bratske krvi z
strahopetna nevtralnost.”

Machine Translated by Google

Germansko hrepenenje

V vsakem pristnem, germanskem človeku stari Viking
Hrepenenje je še danes živo; iskanje velikega
pustolovščina življenja, boj zaradi boja.
Ta želja po pustolovščinah žene germanskega človeka k
usmeri ladjo svojega življenja v višave nevarnosti
obstoj, da bi izzvali tako imenovano usodo
dvoboj. V boju z usodo srce dokazuje, kako
močan je in duša bojevnika, ki je odšel
da bi se spopadli s tem, koliko je v njem nordijske krvi.

Svoje srce, najti svojo dušo, je torej
končni namen tega germanskega hrepenenja. Tisto, kar mi
prinesti nazaj domov s potovanja v veliko
pustolovščina je tisto, čemur v našem jeziku še danes pravimo -
izkušnja!

Tisti, ki se še nikoli ni odpravil v veliko vojno
Zemlja zato tega nikoli ne bo posestovala
izkušnja, ki človeka naredi pametnejšega, zrelejšega,
in močnejši. Zato nordijski človek prezira
"Moški za štedilnikom", zakaj se oklepa ženske krila
in ki se nikoli ne morejo "vrniti od daleč".

Pristne želje po pustolovščini ne smemo zamenjevati
z željo po plenu. Pravi bojevnik ne

Machine Translated by Google

oskruni njegovo srce zaradi plena: zmagovalcu seveda pripadajo posesti poraženčev!

V junaških pesmih naše nordijske rase ni nobenega moža, ki bi bil zgled pogumnega življenja in bi dosegel spoštovanje na podlagi svojega imetja, oziroma natančneje tisti, ki so brezskrbno tvegali skok v neznano, ki so se podali v boj in ki so bili sposobni tehtajo njihovo srce.

Lega, s katero so dali odločilni meč udarec - ali če so srečali močnejšega sovražnika - so ga prejeli sami je bilo vredno zanimanja.

Veličina človekovega srca se je izkazala v kljubovanju, v uporniškem »Kljub temu« okolju. In kdorkoli je lahko vtisnil pečat svoje volje na okolje, tudi če je bil v smrti, je bil "junak". Ta ideal omogočil Beethovna v času, ko je bila gluhost (najhujša usoda za glasbenika!) ga je vedno bolj doletela, da bi govoril uporniške in ponosne besede: Želim seči v čeljusti usode!

Moški, ki se brani, ki si drzne upreti se pogoj, ki ga skuša upogniti ali zlomiti, je gospodar, ne stvarjenja, ampak svoje usode.

Germansko hrepenenje po preizkušnjah je rodilo ustvarjalno željo po pustolovščinah, iz katere so Vikingi

Machine Translated by Google

se lotili svojih - ne uničujočih, temveč ravno nasprotno, kulturno- in državotvornih - vojnih odprav.

V boju za znanje so germanski raziskovalci in odkritje, umetniki in učenjaki so ustvarili svoja veličastna dela, brez katerih danes ne bi bilo kulture, ne skupnostnega življenja, ne civilizacija.

Severni človek je prisiljen delovati, da bi dokazati svoje bitje, da bi razvil svoje prednosti. V tem smislu, ali si pridobi svojo "večnost". Saj tako je zapisano v Edda , »večna so samo slavna dejanja mrtev«! Brez sojenja ni možnosti za dejanje, ki dokazuje vrednost. Brez nevarnega truda ni potrditve pristnosti vabljivega hrepenenja!

Kdor postane zgled svojim tovarišem s potrditvenim dejanjem, živi v njihovem spominu, ostaja nepozaben, ima slavo dejanja in je torej »večen«. Germansko hrepenenje doseže vrhunec v zahtevi po »večnosti« na tem svetu, ki je povezana z usodo človeštva. Nordijski človek se lahko bori le za svoje rasa, in v tej rasi se bori, ljubi, umri in bodi večen. Vsaka pustolovščina, vsaka pripravljenost na vojno, vsako tveganje samo ima smisel, če služi razvoju moči rase in zato v končni analizi zasleduje

Machine Translated by Google

namen postati ploden. To je pozitivno
pomen ustvarjalnega, germanskega nemira.

Tu je tudi nagonski, destruktivni nemir
nomadi, želja po pustolovščinah, ki nima
ustvarjalne prednosti: takšne lovce na plen najdemo med
Orientalci, predvsem med Judi. Preziramo jih
zaradi ponosne samozavesti naše rase,
ki vihti meč, da bi opravil naloge.

Ta vojna je nam, germanskim možem, predstavila veliko
ustvarjalne naloge. Pred nami leži Evropa, ki mora biti
osvobojeno iz svoje delitve, iz svojega »čarobnega spanca« - v
ki so ga potopile okultne, mednarodne sile -
če naj bi postala naša nova domovina.

Z gnusom se smejimo nerazumevanju
ljudje, ki so obtičali včeraj in ne morejo več
razumeti pomen tega boja in kdo
morda nas želijo imeti za "norce".

Vemo, da smo močni v svoji veri, da smo od
prihajajoči čas, da bo jutri in pojutrišnjem
pripadajo nam, da je prihodnost naša. Nočemo usmiljenja,
raje pravičnost! Zato smo postali vojaki
Führerja, ki uvaja novi evropski red od
stališče o pravicah mladih.

Med našimi predniki je že veljalo za
čast, da se nam je dovolilo boriti pod junaškim voditeljem. Mi

Machine Translated by Google

so srečni, ne le zato, ker lahko živijo v času, ki
zaznamuje ga največji junaški upor
germanski moški, ampak biti vojaki Führerja, ki
je dal meč germanskemu hrepenenju.

Kar je bilo včeraj še sanje, je danes postalo
resničnost. Če smo včeraj še hrepeneli po preizkušnji in
strastno dejanje, potem nam je danes Führer dal
zgodovinska ura preizkušnje. Vemo, da prihajajoča Evropa
bo tako močna, dokler bo močna germanska volja do moči,
prebujen s strani Führerja, ostaja živ in buden.

In od nas je odvisno, da vedno znova povzročimo svoje
hrepenenja, naša želja po pustolovščinah, naša pripravljenost in
naša potrditev, da se zlijemo v boj za življenje-
pravico naše rase.

Machine Translated by Google

Lažja pot

V majhnem mestu je bila enota SS-ovcev
Schleswig-Holstein. Te može je utrdil
veliko bojev. Njihove žene in otroci so živeli zavestno v skladu z zakoni
reda, ki jim jih je dal Reichsführer SS. Ena

Nekega dne je prišel mladenič po imenu Kretzschmer
in jih prosili, naj se včlanijo v enoto. Ampak kdorkoli želi
za vpis v SS je treba najprej preveriti, ali je njegov
osebnost je primerna za zahteve naročila.
Kretzschmer je priznal, da je bil v teku sodni postopek.
proti njemu. Vendar je bil trdno prepričan v oprostilno sodbo.
Nato je vodnik enote SS Brodersen zahtevo odložil do odločitve sodišča.

Čez nekaj tednov se je Kretzschmer spet javil.
predstavil odločitev sodišča - jasno oprostilno sodbo. Na
hkrati pa je SS-ovec Petersen, ki je živel v
na istem območju kot Kretzschmer, se je pojavil pred enoto
vodja in rekel: »Vodja enote, tega človeka moramo zavrniti; v
»V mojih očeh je strahopetec.« Ta obtožba je bila huda in
Vodnik enote Brodersen se je nenadoma obrnil proti
Petersen in ostro rekel: »Njegova čast je bila spet
ugotovljeno, sodišče je odločilo in ga oprostilo.

Machine Translated by Google

Kako hočeš upravičiti svojo strogo sodbo?
Petersen je videl, da je vodja enote, ki je bil dobro znan
zaradi svoje še posebej pravične narave je bil jezen zaradi svojega
ugovor. Toda njegova drža je bila odločna in njegov pogled prost
ko je odgovoril: »Po državnih zakonih je bil Kretzschmer
oproščen; toda po
"Nenapisani zakon SS-a, moram ga spoznati za krivega."

Nato je Petersen poročal o tem, kaj je odkril.
Kretzschmer le nekaj ur prej:

"Veste, da je bilo pred nekaj meseci to nevarno
kolega Josef Mamzak se je preselil v Neumuenster - od katerih
Nikoli ni bilo jasno, ali je pripadal rdečim ali
reakcionarjem. Tudi če smo tukaj pol dneva
potovanje stran od Neumuenstra, imamo vse
kljub temu sem slišal za napad tega Mamzaka na
Gertrud Jensen. Glede na dokaze sodišča,
Kretzschmer ni bil oddaljen več kot 50 metrov od kraja dogodka.
kaznivo dejanje. Zato je tožilec domneval, da
Kretzschmer je sodeloval v napadu. Medtem je
Kretzschmer je v tem pogledu lahko dokazal svojo nedolžnost,
in zato ga je sodišče oprostilo. Za državo in
širša javnost, to je bil konec zadeve, ampak
ne za nas SS-ovce! Saj je Kretzschmer kot spodoben fant
moral je pomagati deklici. Tega ni storil. Zato,
"On je strahopetec."

Machine Translated by Google

Vladavina vodje enote Brodersena je bila mirna in pod vsemi okoliščine, najprej zaslišati obtoženega, preden se sodi. Zato je poklical Kretzschmerja. Moral je priznal, da je pil s surovim Mamzakom in pripovedovanje gnusnih zgodb o ženskah. Po odhodu Takoj se je ločil od njega. Kasneje je res slišal dekle je kriknilo, ampak ker je bila Mamzak znana kot nasilen moški z nožem, se mu ni počutil enakovrednega. Zato je šel svojo pot.

Vodnik enote je navzven ostal miren. Njegov odgovor je bil hladen in odklonilen: »Kretzschmer, usoda te je postavila v pred odločitvijo v tisti uri: hoditi po težki poti brez skrbi za nevarnost zase in za to, da stojiš dekle ali pa izbrati lažjo pot za zaščito svojega lastne kosti. Nedavno nam je na konferenci vodstva Reicha Reichsführer ponovno povedal, da mora SS-ovec vedno se odloči za težjo pot. Ne moreš stori to, zato te zavračamo."

Machine Translated by Google

Zoper zvestobo in čast ne grešimo le, če
nekdo s svojo nedejavnostjo dovoli, da se mu zaseže čast ali čast
SS-ovcem se povzroči škoda, predvsem če se tega ne zgodi
spoštuje čast drugih ali se posmehuje stvarem, ki so
sveto drugim ali pa ne, moško in spodobno, stoji
za odsotne, šibke in nemočne.

- Naš rajhführer, 1935

Machine Translated by Google

Veliko stvari

s strani Reichsführerja SS

Na tem svetu se da marsikaj odpustiti, tako učimo SS-ovce, a ene stvari se ne da nikoli odpustiti: nezvestobe. Kdor prekrši zvestobo, se izključi iz naše družbe.

To je tako, ker je zvestoba funkcija srca, ne glave. Glava se lahko moti, kar je včasih škodljivo, vendar ni nikoli nepopravljivo. Srce pa mora vedno biti v istem ritmu, in ko se ustavi, človek umre na enak način kot umrejo ljudje – ko prekine zvestobo.

Tukaj govorimo o zvestobi vseh vrst: zvestobi Führerju in s tem Nemcem in

Germanskemu ljudstvu ter njihovi modrosti in njihovim navadam; zvestoba krvi, torej našim prednikom, stricem in našemu klanu ali etnični pripadnosti; zvestoba našim tovarišem; in končno zvestoba nespremenljivim zakonom dobrega vzreje - čistoče in viteštva.

Človek greši proti zvestobi in časti ne le takrat, ko pasivno dovoli, da se ogroža njegova ali čast priseljencev, ampak predvsem takrat, ko ne spoštuje časti drugih, ko zasmehuje stvari, ki so drugim svete, ali ko nemoško in nespodobno ne stopi v obrambo šibkih, nemočnih in tistih, ki niso prisotni, da bi se branili.

Machine Translated by Google

Trojni pečat

avtorice Dorothee Hollatz

Zaradi velike količine dela je imel eden
ni pripravil mlade žene na prihod moža, ki so ga med
pohodom proti Angliji hudo ranjenega pripeljali v
bolnišnico, ali
da bi ji dovolj razložil naravo svojih ran.
Ko je medicinska sestra odprla vrata sobe, ki jo je
žena, ki si jo je delila z dvema drugima ranjenima moškima, je stala
nemočni med posteljami, saj so vsi trije moški imeli povoje
glave in ni mogla videti njihovih obrazov. Medicinska sestra je pomagala
tako, da je s kretnjo pokazal proti oknu in na ploščice z
imeni ob vzglavju vsake postelje, kjer je bilo mogoče
prebrati, kdo se skriva za mumifikacijo. In tako
žena je morala zaradi imena kraja verjeti, da
Negibna postava pred njo je bil njen mož,
...kogar je obiskala dve noči. Sklonila se je nad njim, ga
tiho poklicala in mu položila roko na desnico
roka. Zaslišalo se je gibanje, zaklop je šel skozi
telo, a je molčal. Vzel je svojo drugo roko
izpod odeje. Oba sta bila nepoškodovana. Medicinska
sestra je ženi prislonila stolček k postelji in jo prosila, naj ne
ostati v sobi več kot deset minut.

Machine Translated by Google

Medtem ko je žena držala moževe roke in

Ni si upala postaviti nobenega vprašanja, ker se je bala, da ne bo dobila odgovora, in morda še zato, ker je morala prepoznati svojega življenjskega tovariša in očeta

otroke samo z njegovimi rokami, ne z njegovimi očmi, usti ali govorom, se je v njenem srcu pojavil strašen strah, da ji bo za vedno odvzet in morda še ni povsem

tam. Želela je vprašati drugega moškega na drugi strani

sobe, kaj se je zgodilo z njenim možem, ampak tole

drugi moški, pa tudi tretji, so vsi negibno ležali z

povite glave in nič ni kazalo na to, ali so pod debelimi povoji lahko slišali ali govorili. Zato je

nekaj časa je sedel in ni vedel, kaj naj stori.

Ranjeni mož, ki je čutil potrebo in

nemoči svoje žene, dvignil roko in trikrat potrkal s prstanom po steklenem krožniku svoje noči

miza, ki je bila, kot se je takoj izkazalo, enaka

kot prošnjo, nekaj takega kot: "Pomagajte mi, tovariš, veste, da še ne morem govoriti."

Kakorkoli že, trem trkanjem je sledilo

človeški, čeprav težko razumljiv, glas iz

nasprotno steno in iz belih ovojnic se je pojavil

glas, kratek in discipliniran, kot da bi izvrševal ukaz:

"Naj bi vas obvestil, da smo bili vsi ustreljeni v

Machine Translated by Google

obraz." In komaj slišno je zatem zamomljalo: "Zdaj
"Nismo več lepi."

Hkrati, kot bi spremljala te usodne besede, se je moževa
roka pomikala navzgor po njegovi
ženina roka, čez njeno ramo proti njeni glavi in
Potegnila je obraz k njegovi roki. In tako se je, stisnjena v
zaupanja vredno in zaščitniško dlan, njeno srce umirilo.
spet in začela je govoriti.

Naključno je govorila o majhnih, nepomembnih stvareh
dogodki vsakdanjega življenja; o ničemer od tega ni
nameravala govoriti, razen morda o novici, da je malček
dobro. Govorila je o jablani v
sprednjega vrta, vremena zunaj, njegovega zdravja
o kanarčku doma in o vezavi najnovejše Goethejeve izdaje.
Da se je prijatelju rodila hčerkica in da v njej cvetijo vrtnice

park. Govorila je brez premora, tiho, skoraj kot pesem,
in sploh ni vedela, če jo je slišal. Kakorkoli že, pritisk njegove
roke na njeni je očitno izdajal, da je
vsrkaval njene besede.

Ko je videla, da je čas zmanjkalo, je začutila
prisiljen, da mu zdaj končno povem bistveno, da
da bi razumel pomembno stvar, in mu je zašepetala, da ga
zdaj resnično ljubi, da ne bi smel
skrbi zaradi ran ali brazgotin, da je prava brazgotina

Machine Translated by Google

primerno za kraljevskega moškega in podobno. Res se je morala potruditi
poskus, da bi to povedal čim bolj tiho in skoraj brezbrižno, ampak
Vedela je, kako zelo ga to veseli. In ko je njegova roka
spet potipal za njeno prisotnostjo, kot zahvalo ali pozdrav,
Ustnice je položila na odprto dlan in jo trikrat poljubila
krat, hitro in kot v igri, da ne bi
zaznati njen šok. Druga roka je doživela enako,
in nato je sklenila obe roki in vstala.

***

Ko je odšla, je za seboj pustila drugega moškega, ki
znova z upanjem in srečo pogledal v prihodnost.
Ženino vedenje je dalo žrtvi moža njen značaj.
končni in veliki pomen. Iz tega je rasla njegova moč in
ozdravitev. Zvestoba njegove žene mu je vrnila
pogum za življenje.

Machine Translated by Google

Najboljši človekov tovariš je (ženska) tovarišica.

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

Njen fant

avtor EK

Bila je pomlad, ko je izvedela, da je njen fant je bil med pogrešanimi v akciji.

Kostanj pod kuhinjskim oknom ni vedela karkoli o trpljenju in smrti. Zacvetela je veselo kljub materinim solzam. Soseda poskušal tolažiti čim pogosteje in kolikor je bilo mogoče.

„Pogrešati nikakor ni tako hudo kot padeti, ga. Schroeder. Samo glej: Nekega dne bo prišel tvoj Willi. domov s svojim veselim žvižgom! To se je že pogosto zgodilo. Samo prejšnji teden ga. Wendlowski: njen Max, ki je bil tudi pogrešan, ranjen je bil le v nogo in odpeljan ujetnik, dokler ga naši pogumni fantje niso spet osvobodili ...«

Starejša ženska je prikimala.

„Obljubil mi je, moj Willi. Vrnil se bo, on.“ rekel. Če ne na veliko noč, pa na binkošti, in če se stvari še vedno takrat še niso tiho, potem zagotovo, ko kostanj jesen, iz katere je vedno izrezljal ladje za vaše otroke. Se spomnite, gospa Richter? ...«

„Ja ...“ je zašepetala soseda in nato zbežala. iz toge mirnosti sivolasice.

Tri mesece pozneje je gospa Schroeder še vedno čakala za svojega fanta. Ni verjela, da bi lahko bil mrtev.

Machine Translated by Google

Prej je hodila na železniško postajo samo ob nedeljah
in se usedla na klop pred odrom v
popoldne, da bi čakali na nekaj, kar
bi spet prinesel veselje v njeno osamljeno življenje.

Willi bo nekega dne še vedno prišel sem in bo
zelo vesel, da so ga pobrali. Morda bi
bil dolgo časa bolan ali ranjen.

Danes je zmedena ženska nosila svojo nedeljsko obleko v
sredi tedna. Danes je bil rojstni dan njenega fanta.
V njegovi sobi je bila vaza z rožami, njegova majhna mizica
in knjige so bile pospravljene in na posteljo položeno sveže perilo
postelja.

Škoda, da je bila klop na železniški postaji že
danes zasedeno. Mati Schroeder je korakala nazaj in
vznemirjeno naprej pred peronom. Ravno takrat je vlak
prispeli z zahoda. Strmela je v poplavo popotnikov
ki je prišel skozi vrata. Če bi prišel domov
danes, ob svojem 25. rojstnem dnevuth rojstni dan, njen Willi, potem pa vse
bi bilo v redu. Vsa osamljenost, vse hrepenenje, vse čakanje in
skrbi za svojega edinega otroka ...

Nekdo je porinil majhno, izčrpano žensko. Težka
prtljaga je ropotala in začela drseti, palica je udarila v
tla so se trdo zaletela in glas je zavpil: »Miren mladenič,
Ne padi!

Toda mati Schroederjeva se je že prijela in
trdno držala. Zraven nje je bil poljsko siv vojak, njegov plašč

Machine Translated by Google

zguban, njegova kapa zbledela, nad izčrpanimi rameni
visoko naložen nahrbtnik, blond krpa in otroške oči, modre, jasne,
preiskovalne, roka povita in mukotrpno
vlečenje ene noge.

„Willi!“ je negotovo zajecljala mati Schroeder.

Presenečen je dvignil glavo. Z zadrego se je nasmehnil.
se je pojavilo na njegovem suhem obrazu. »Kako veš moje ime?«

Še vedno ga je držala za roko. Glas je bil čuden.
Toda glava, ljubljena glava s sijočimi očmi, dragi bog, oči so bile resnično
oči njenega fanta.

"Naj ... naj ti pomagam nekaj nesti?"

Zdaj se je res zasmejal. »Če hočeš, mamica,«
Vročina te oslabi, ko si bil v
bolnišnici že dolgo. Ampak me napačno razumeš, mali
mama, četudi mi je ime Willi.“

Sploh ni odgovorila. Hodila je poleg njega in
nosil je sveženj, narejen iz sive tkanine. Naredil je le
počasen napredek in pogosto ga je morala podpirati.

„Lepo je, če te tako poberejo. Hvala, mamica.“
Če bi bili le tako prijazni in mi povedali, na kateri vlak grem
Moral bi peljati v Karlshorst. Ne vem, kako se znajti naokoli.
tukaj. Bratranec mojih linij v Karlshorstu. Kam naj
enkrat, če človek nima več doma, ampak ima dopust, morda za vedno ...
za mojo roko ... poglej jo, mamica!

Machine Translated by Google

»Majhna mamica« je slišala. Njeni prsti so drseli
čez otrdelo zapestje, božajoče, previdno. »Pridi, pridi
"Fant. Samo po ulici tukaj in potem smo tam."

Dvomljivo je pogledal gor. »Že smo pri
Karlshorst?

"Ne, fant moj, tam je dom!"

"Domov?"

Ponovil je nepredstavljivo besedo. Kaj se dogaja
s to nenavadno žensko? Morda ni bila
popolnoma v glavi? Ampak način, kako je govorila in
pogledal ga je, nihče ga še ni tako gledal
vse njegovo, revno, osirotelo življenje.

"Ampak jaz sem v resnici nekdo drug ..."

„No, stari!“ je samo vztrajala in solze so ji tekle po tleh.
po dolgi otrplosti prvič v mirnem stanju,
odrešujoča reka. »Moj Willi je pogrešan, danes pa je njegov
rojstni dan. Na posteljo sem mu položil svežo posteljnino in spekel
češnjeva torta. In, no ... no, mislil sem, želel sem ... daj, fant moj, ti
nimaš matere in jaz nimam sina. To je v redu.
skupaj.”

Tako je šel mladi, čudni, brezdomni vojak naprej.
Kljub hromi nogi je hodil kot zmagovalec.

Mati Schroeder je imela nekaj, za kar je skrbela in za kar je morala skrbeti.
ljubezen, in to je za žensko najbolj potrebna stvar.

Machine Translated by Google

Leto objave

1942

Machine Translated by Google

Houston Steward Chamberlain

Houston Steward Chamberlain se je rodil septembra 9. decembra 1855 v Southseaju pri Portsmouthu v Angliji. Njegova mladost je sprva preživel v Versaillesu. Po bivanju v različnih državah, zlasti v Švici, je od leta 1885 živel v Nemčiji. Leta 1908 je Chamberlain

poročen z Evo Wagner, najmlajšo hčerko Richarda Wagner. Leta 1909 se je preselil v Bayreuth, kjer je živel do svoje smrti 9. januarja 1927.

Po izobrazbi in poklicu je bil Chamberlain naravoslovec. Kot tak je napisal prvo temeljno dela o vlogi človeških ras v teku zgodovine. S tem delom si je pridobil tudi nepristransko oceno nemškega bistva in njegovega političnega poslanstva v svet. Dejstvo, da je bil to glas tujca, še posebej razumnega Angleža iz enega od ugledne družine na otoku so povečale težo njegovih spisov. Z njimi je Chamberlain hitel pred svojega časa in je ostal tudi nerazumljen v Nemčija na prelomu stoletja. Adolf Hitler je pisal v Leta 1924 v "Mein Kampfu" piše, da so uradni uradi nemške vlade ravnodušno spregledali vedenje o nekem Houstonu Stewardu Chamberlainu.

Machine Translated by Google

To dejstvo ni moglo bolj pretresti Chamberlaina kot
Nesreča Nemčije v svetovni vojni. Vse do svoje smrti je ostal prepričan
o velikem poslanstvu
Reich. Po njegovem mnenju bi lahko le v Reichu resnično
pojavil se bo velik, učinkovit nasprotnik svetovnega judovstva in s tem
se bo začelo odrešenje preostalih ljudstev.

Machine Translated by Google

Dežela svobode

avtor Houston Steward Chamberlain

Med svetovno vojno eden redkih svobodnih Angležev,
Houston Steward Chamberlain je napisal naslednje
pod naslovom Nemški pogled na svet:

Najpomembneje je, da razumen, popolnoma
Angleški Anglež liberalnih prepričanj, ki pa je imel ogromno, globoko
utemeljeno znanje - John
Stuart Mill - izrekel okoli sredine 19. stoletja th stoletje:

"Samo v Nemčiji človek ve, kakšna je svoboda
duh je!« Prosim vas, da si dobro zapomnite: »samo v Nemčiji!« To je
bil pošten modrec! Potrjuje, kar so vsi najboljši Nemci vedeli in rekli, a
kar mnogi od nas – zapeljani od politične strasti, zavedeni in duševno
barvno slepi
- ne vem, ne razumem in nočem
priznati: da je Nemčija edina na svetu zatočišče
pristna svoboda ... To svobodo na zemljo prinaša
določeni moški kot lastnina duše. Te ni mogoče podariti ali odvzeti.

Človek je svoboden, svoboden ne postane - razen če
pogledi kot "postajanje" razvoja semena
proti cvetenju, ki ga morda upočasni ali zatre

Machine Translated by Google

zunanje ovire. Nihče ne more dati svobode drugemu, lahko pa mu pokaže pot do nje.

Naš častni Klopstock daje pravilno nemščino definicijo pojma, ko pravi: »Kdorkoli sam misli in le redko posnema, je svoboden človek.“ Nezmotljiv Znak tega nemškega koncepta notranje, resnične svobode je brezpogojno spoštovanje svobode vsakega drugega človek ... Goethe pravi: »Veselim se lahko le tistega človeka, ki ve, kaj je koristno njemu in drugim ter komu dela na tem, da bi omejil svojo muhavost.«

To je bistvo! Kajti če John Stuart Mill pravi da samo v Nemčiji človek razume, kaj je svoboda duha je, potem lahko dodamo: da je to zato, ker le v Ali v Nemčiji kdo dojema muho kot nasprotje svobodo in prepoznava muho kot uničevalca svoboda.

Poleg tega je zelo pomembno, da Goethe pravi: "deluje", da bi omejil njegovo muho ... Tisti si zaslužijo biti imenovani svobodni, ki so jim dali nagnjenost k boju proti njihova lastna muhavost: za vso resnično svobodo - posameznika kot tudi celote - počiva na skalnatem pobočju samo-nadzor in samoupravljanje. ... nemške svobode ni mogoče podarjeno, leži kot lastnost v duši in si jo je treba prislužiti notranji boj in notranje zorenje; to je dejanje, trajna drža ... to je živi pogled na svet. diferenciacija te nemške svobode je očitna,

Machine Translated by Google

kjerkoli že iščemo primerjavo: Francoz na primer – odkar je pregnal svoje hugenote in pobil svoje frankovsko-germansko plemstvo – sploh ne ve, kaj pomeni pojem »svoboda«; raje jo vidi preprosto kot neomejenost muhe posameznika, torej ravno nasprotje resnične svobode.

Kdor je kdaj potoval po Franciji, je tam našel vse območjih, ki širijo razuzdanost.

Poleg tega: kdor hoče enakost – in to je prevladujoča strast Francozov – si ne more želeti svobode; kajti enakost je vsiljena vladavina izenačujoče volje neumne večine, v prepovedi vsakega razlikovalnega, posebnega bitje.

Veliko bolj zanimiva pa je primerjava z večinoma krvno sorodnimi Angleži, ki še danes (1914), sredi prevladujoče zmede, se večini zdijo dober primer svobodnih ljudi – in ki se tudi sami vidijo kot taki. Dobra analiza je dokaz, da Angleži daleč zaostajajo za Nemci in da imajo v resnici le varljiv videz političnih

svoboda. Kot vsi mornarji - kot prebivalci tudi nemških obalnih območij - resnično oblikovanih Angleži imajo v veliki meri lastnost samozavesti; gre za »stojanje na lastnih nogah« in samozadostnost. Navsezadnje sega nazaj do navade vsakodnevnega boja proti uničujočemu.

Machine Translated by Google

elementi. Tako se vzgajajo pogum, budnost in vztrajnost. Samo bedak lahko zanika, da je to ljudstvo imelo, ima in bo še naprej imelo odlične može – saj jih bodo dane okoliščine nenehno razvijale.

Škotski pesnik iz 14. stoletja th stoletju peli: »Svoboda je za "Bodi hvaljen bolj kot vse zlato na zemlji." vidimo, da bi lahko najplemenitejši koncept svobode so nastali iz takšnih naravnih teženj. Toda zgodovina je stvari usmerila drugače. Medtem ko je Nemčija izkusila najtežjo šolo preizkušenj, s katero se je kdaj soočil narod, in imela več kot dovolj priložnosti, da se nauči, kako "omejevati muhe", je Anglija, obdana z zaščitna morja, doživela ravno nasprotno: takoj ko postalo je notranje mirno, ves svet je bil odprt za plenjenje in zatiranje. Vodilno načelo je bilo od takrat naprej: Angleži kot svobodno ljudstvo, vsi drugi ljudje pa božji plen - naj bo to danes, naj bo to jutri. Od tistega trenutka naprej je bila angleška politika v bistvu plenjenje. Videli pa smo, da je – po nemškem svetovnem nazoru – svoboda tudi predpogoj za spoštovanje svobode drugih: že od tega upoštevanje je dokazano, da lahko takšno roparsko ljudstvo ne biti zares svoboden.

Njegova zelo hvaljena parlamentarna vlada je vedno služila vladavini manjšine: parlamentu ni bilo nikoli dovoljeno usmerjati zunanjih zadev, niti nima

Machine Translated by Google

odločilni glas pri napovedih vojne ali mirovnih pogodbah; danes despotsko vlada zelo majhna klika bolj ali manj temnih gospodov, mož, ki so tesno odvisni od denarnih sil in popolnoma gnilega, kriminalnega tiska.

Čeprav so stvari v nemški državi (od 1914), stoji visoko nad Angleži spoštovanje človeškega spoštovanja, človeškega dostojanstva in človeške svobode. Anglež je od začetka pod svobodo razumel pomanjkanje dolžnosti do države, nič več. Že v času razcveta velike angleške revolucije je bilo to glavno delo »vrhovna vladavina

ljudske skupščine« (Lilburne, 1643) so izjavile, da Obvezne vojaške službe ne bi smeli nikoli uvesti, ker bi to začasno ukinilo svobodo. Vsaka moralna Povezava med posameznikom in celoto torej manjka. Na tej podlagi ne posameznik ne ljudstvo ne dosežeta resnične svobode. Zato tudi Angleži z veseljem dovolijo, da njihove bitke bijejo tujci - v Evropi običajno Nemci, v Aziji pa

Indijci; Anglež je bil do vsega ravnodušen, dokler je lahko prinesel nazaj svoje neizmerne zaklade za zidom valov okoli svojega otoka na varnem. Zgodovina širitve angleškega imperija je verjetno najbolj nemoralna, kar jih poznamo v svetovni zgodovini. Najbolj odvratna stvar je obveznost hinavščine, ki je

Machine Translated by Google

povzdignjen v zakon življenja. Kakor valovi varujejo njene zlate palice, tako varuje tudi volja do plenjenja te države zabarikadirala se je za oceanom laži, dokler niti Večina poštenih ljudi ne ve več, kaj je resnica.

Kar v tej vojni (1914) doživljamo z začudenjem in šokom – kampanja laži proti Nemčija - je le zadnji zastrupljeni sad stoletij praksa. Za vse, kar smo slišali in slišimo o Irski, Indiji, Afriki, Kitajski in Egiptu - vse je laž. Ko celoten obstoj države počiva na lažih, kje ali bi morala biti svoboda - bodisi posameznika, bodisi ljudstva - od kod prihaja? Posamezni Anglež je še vedno na visoki ravni stopnja resnicoljuben, plemenit, prijazen - a kljub temu zavezan laži. Zato je služabnik, ki je oropan vsega pristna svoboda duha, ki mora vedno ostati z zapovedano linijo v vseh javnih verskih zadevah in država.

Kako velika je nemška svoboda v primerjavi! Kot je bilo že večkrat omenjeno, jo lahko povzamemo kot svobodo, kot resničnost. Svoboda je resnicoljubnost. Kdorkoli resnično, to pomeni popolnoma v skladu z njegovim bistvom, je popolnoma v harmoniji s svojo naravo, je svoboden.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Finska zvestoba

avtor Yrjoe von Groenhagen

Ni naključje, da nordijskemu človeku pripisujejo
zvestoba kot njegova posebna lastnost. Tako kot preprosta,
resna narava so tudi njegovi moški: preprosti, jasni, dejanjski
usmerjen, skozi težko usodo nekoliko trd in premišljen,
a hkrati poln humorja in
predvsem: zvest. Trdna in nezmotljivo usodna je zvestoba
velikemu človeku in domovini.

Osebna izkušnja bi morala pokazati, kako globoko
tradicija in duh očetov je zakoreninjen v
Finski kmetje.

Naš klan je imel posest na rodovitni, čudoviti lokaciji v
južni Finski. Leta 1888 je moj dedek, kot
zadnjega izmed nas je pokopala srednjeveška cerkev
vas. Koliko se je zgodilo od takrat do danes. Hudi boji za
domovino, zima
vojna pozimi 1939/1940 - in nato
obnova in razcvet nove države, ki postane neodvisna. Tako se
je zgodilo, da se skoraj nisem več spominjal časa in sveta
svojega dedka.

Leta 1942, med služenjem vojaškega roka, je bil moj polk
nameščen nedaleč od posesti mojih prednikov

Machine Translated by Google

predniki. Nekega prostega popoldneva sem nenadoma naredil
odločitev, da grem tja. Dva tovariša sta želela
Spremljajte me. Morda so bili še vedno živi kmetje
Kdo je poznal mojega dedka? Še posebej sem razmišljal o
stari Saari, o katerem mi je pisal oče. Njegov
Klan je služil na naših posestvih že več generacij.
Pri vhodu v vas smo zagledali starega moža, ki je sedel na
most, kadi pipo in zamišljeno gleda v daljavo
razdalja. Bil je že star 80 let, če ne več,
a bil je trden kot drevo, ki je tako pustilo korenine
globoko v zemljo, da ga nobena nevihta ne bi mogla podreti. Šel sem k
ga in vprašal, če je kmet po imenu Saari še vedno
živ, in če je, kje bi ga lahko srečali. Njegov globoko
oči pod belimi obrvmi so mrmrale
name. Njegov obraz je pred temi neznanci postal strog in vse tri nas je
pogledal z nezaupanjem.
"Kaj potem hočeš od njega?"
"Želimo ga samo obiskati in se z njim pogovoriti."
„Kaj pa?“ je zarenčal trd glas.
„No, če že morate vedeti! Moje ime je
Groenhagen in jaz bi rada vedela, ali so še kmetje
"tukaj, ki je poznal mojega dedka."
Kot bi mu z obraza padla temna zavesa, se je nasmehnil, ja
žarel od veselja.
„Dragi Bog,“ so mu besede hitro prišle iz ust. „Jaz, jaz

Machine Translated by Google

Jaz sem Saari - in ti - ti si iz Groenhagena! To jaz
bi moral še vedno doživeti kaj takega! Mislili smo, da si
vsi so umrli, ker nihče od vas ni prišel sem. Kako
"Vesela bo moja žena! Pridi, pridi!" Peljal nas je domov,
skoraj skakal od veselja. Tudi njegova žena je bruhnila v jok
veselja: dlje ko me je gledala, bolj obilno je bilo
tekle so.

Morali smo se usesti in se pogovoriti s starcem, medtem ko
žena je pripravila mesta v "gospodski sobi". Mojemu
Presenečenje, za mizo sem videl pogrnjene le tri stvari - za mojo
tovariši in jaz.

"In ti? Ali ne boš tudi ti jedel?"

"O, ne. Samo gledali in uživali bomo, ko
dokler ti je tako okusno."

Nismo čakali, da nas ponovno vprašajo, ampak smo jedli z
dober tek. Starci so sedeli drug poleg drugega,
zibal se je naprej in nazaj ter nas veselo opazoval.

Novica o našem prihodu se je razširila kot požar
vas, zahvaljujoč starki. Ni trajalo dolgo
preden je prišel dober ducat starih kmetov, ki so mu izročili
poznal mojega dedka. Trde roke starih kmetov
se je proti meni razprostrla z dobrodošlico in bistrimi solzami veselja
tekle so po obrazih poštenih, dobrosrčnih starcev
ljudi. Vsak je s seboj prinesel kakšen spominek
spomin na moje prednike - prav tako skrbno ohranjen

Machine Translated by Google

fotografije in slike iz časopisov in
revije, v katerih so s ponosom videli enega od "svojih"
Groenhagens.

Starci so sedeli okoli mene. Kljub mojim prošnjam sem
jih ni mogel prepričati, da bi zasedli mesto hkrati
miza. Po starem običaju so mi ponudili hrano in
pijačo, najboljšo, kar so jo imeli. Obrok je bil kot pojedina.
Vse mi je bilo na voljo, ker ista kri
teklo je v meni kot v moškem, ki so ga ljubili in
spoštovani v mladosti.

"In zdaj, mladenič, gremo na tvoj grob."
dedek.“

Pred mano ni bil grob pozabljenega človeka.
Granit je bil gladek kot nov in svetel
Okoli njega so rasle rože. Nisem mogel skriti, kako ganjen sem bil
je bil.

„Ampak, Saari, kdo je skrbel za grob?“

Starec me je pogledal in videl sem, da je to storil.
ne razumem vprašanja. "Koga briga za to? Mi, moji
žena in jaz, seveda. Moja žena pere in lošči
kamen vsako pomlad in vsako nedeljo prinesemo novega
rože.”

Moj dedek je umrl leta 1888. Odkar
na začetku stoletja nihče iz družine ni imel

Machine Translated by Google

lahko skrbel za grob. Minilo je trideset let, jaz
sramoval se je.

Naj se mu zahvalim? Saari ne bi razumela.
Njegovo dejanje se mu je zdelo tako samoumevno, da je bilo
nesmiselno je bilo o tem razpravljati. Preprosto sem molče podal roko
starcu, njemu in njegovi ženi, in obljubil, da bom
vrnitev.

Nekaj let kasneje se je zvesti služabnik vrnil domov k tistemu
velika vojska. Ob grobu mojega dedka stoji
preprost kamen z napisom:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

Razmere v Evropi v naslednjem stoletju se bodo spet gojiti moške vrline: ker bo človek živel v stalna nevarnost. 'Splošna vojaška dolžnost' je že danes svojevrsten protistrup proti feminiziranosti demokratične ideje: ki izvirajo iz boja narodi.

- Friedrich Nietzsche

Machine Translated by Google

Finska 1918/1919

Visoko na skrajnem severovzhodu takrat manjšega
Evropa, majhno ljudstvo Fincev, ki je bilo do takrat
pod ruskim jarmom, se je leta 1917 uprl po
izbruh boljševizma v Rusiji.

S tem je jasno potrdila Evropo in postala njena najpomembnejša
severovzhodni bastion proti Aziji.

Leta 1918 je bila že osvojena svoboda, zlasti na
finska jugozahodna obala, ki ji grozijo močni
Boljševiški vdori.

V tem obdobju je nemško ljudstvo, ki je trpelo zaradi
mednarodna judovska blokada lakote, se je zelo borila
težke bitke na zahodu, vzhodu in jugu Evrope kot
pa tudi na Bližnjem vzhodu in v Afriki.

Nemčija ni mogla pogumno gledati finskega ljudstva
potrjujoč Evropo, ponovno izročen v prenovljeno
suženjstvo.

Nemčija boljševikom že ni mogla dovoliti
odgnani iz jugovzhodnega Baltskega morja, da bi zdaj pridobili
obdržati severni del Baltskega morja.

Poleg tega je Sovjetski napad prodrl na sever.
Finska bi vzpostavila povezavo z Anglijo prek severa
Švedska in severna Norveška - za prihodnje čase in

Machine Translated by Google

druge politične okoliščine - v sfero
možno.

Kaj to pomeni, so temeljito spoznali
Možje Waffen-SS, nameščeni na skrajnem severu.

Kljub vsem trikom sodobnega Nemca
Marksistične stranke in vladne pisarne, vrhovni
Nemško vojaško poveljstvo se je odločilo pomagati Finski.
General Ludendorff je povzel razloge za to - za

Prihodnost Evrope je tako odločilna – odločitev z naslednjim
besede: »Vse svoje odločitve sem sprejel z glavo;
Odločitev, da pomagam Finski, sem sprejel z glavo
in z mojim srcem!

Machine Translated by Google

Vitezi nemške hiše

Tevtonski vitezi niso osvojili le ozemlja vzdolž spodnji tok reke Visle, vključno z Vzhodno Prusijo; dodali so tudi baltske province na severovzhodu, Pomeranija in nova provinca na zahodu do njunih posesti.

Ti vitezi so sprva svoje ozemlje zavarovali vojaško. Toda možje, ki so znali vihteti meč, so bili tudi sposobni administratorji in predvsem strokovnjaki na področju kmetijstvo. Vedeli so, da mora plug slediti meč, če bi želeli osvojiti in ohraniti svoje državno ozemlje za nemštvo.

Da bi Vzhodna Prusija lahko ostala nemška skozi stoletja, tudi v najtežjih razmerah, da predvsem med diktatorsko Versajsko pogodbo ni oddal ničesar od svoje etnične pripadnosti, se lahko zahvali kolonizacijske dejavnosti tistih kmetov, ki so ustanovili svoje kmetije pod zaščito Tevtonski vitezi.

170 let po prvem odprtju nemškega vzhodnega provinc, na zemljišču reda je že živelo 750.000 ljudi. To je bilo, merjeno glede na prevoz

Machine Translated by Google

in ekonomske predpogoje tistega časa,
brez primere dosežek.

Med ustanovitvijo in razvojem novega
vasi, red je uporabljal podjetne može, ki so vodili
kmetje iz Reicha skupaj s svojimi družinami
ozemlje.

Za svoj trud so ti možje prejeli velike zemljiške subvencije
kot tudi položaj vaškega župana, ki je bil
podedovali njihovi potomci.

Pogosto so prejemali tudi tako imenovane koristne privilegije,
kot sta dovoljenje za prodajo opojnih snovi ali vaški mlin.

Kmetje so dobili kmetije dveh flamskih "hufenov",
kar pomeni 30 do 35 hektarjev. Vas običajno
sestavljena iz desetih naselij. Vsako od njih je imelo
lastnik; po nemškem pravu so bili dedni.

Na začetku so bile kmetije oproščene davka. Njihovi lastniki
niso bili dolžni plačati denarja ali naravnih pridelkov
red. Kmetje so bili dolžni služiti vojaško službo
v milici in je moral prispevati k gradnji
in vzdrževanje utrdb. Odgovornost za
pravočasna izpolnitev dobave po preteku roka
prostih let za opravljanje javnih storitev,
in za strokovno pripravo in oskrbo
polja, počivala pri vaškem županu.

Machine Translated by Google

Kakor preprosti so bili v osnovi predpisi o upravnih odnosih, tako brez primere so bile ovire, s katerimi se je nemški kmet tam zgoraj - brez takratnih koristnih sredstev, daleč od ...
domovino in sam - je moral premagati. Ne le, da je moral krčiti gozdove, sušiti močvirja in razkisati travnike, ampak je moral postati gospodar negotovosti tuje dežele ter nezaupanja in
sovražnost njenih prebivalcev.

Če kljub temu gospodarska in ljudska konsolidacija tega območja je napredovalo tako hitro, in če je bilo na vrhuncu ustanovljenih pet vasi, ki so jih kmetje naselili v desetih dni, potem je to dokaz podjetnega duha
kmetom vseh nemških plemen, pa tudi organizacijskim in vojaškim dosežkom reda tevtonskih vitezov.

Machine Translated by Google

Bitka za Annaberg
21. maj 1921

Zgornja Šlezija

Šlezija, ki jo z dveh strani ogrožata Piles in Čehi
po svetovni vojni se je razširil daleč na vzhod.

To je čisto nemška dežela; njena polja dajejo obilne pridelke
pridelujejo, njeni rudniki cinka in premoga spadajo med evropske
največji.

Šlezija v nemških rokah bi ovirala Poljsko
napadi na Vzhodno in Zahodno Prusijo ter napadi
proti Saški s strani takratnih Čehov, ki so bili pod zavezniškim nadzorom.

Ta nemški klin je bil že s svojim položajem
odločilnega pomena za obrambo linije, ki poteka
od Stettina do Berlina, Leipziga in Münchna.

Seveda so se tega zavedali tudi Poljaki in Čehi.
strateški pomen Šlezije.

In tako, v času največje izčrpanosti Nemčije
po svetovni vojni - in pod zaščito
Zavezniške čete, nameščene tam - deli Šlezije so bili raztrgani
stran s strani Čehov in Poljakov še pred ljudskimi-
plebiscit. Celo pruska provinca Posen - po načelu
zaradi svojega položaja in velike razširitve utrdbe
Nemški klin v slovanski poplavi - je bil ukraden iz
Reich in podarjen Poljski brez plebiscita.

Machine Translated by Google

Sovražniki so bili razočarani nad rezultatom
plebiscit na obmejnih območjih vzhodne Zgornje Šlezije.
Kljub najhujšemu terorju pred plebiscitom, daleč
Večina prebivalstva se je odločila za Nemčijo.

Mladi in stari vojaki, ki so se vrnili iz
svetovno vojno so šele začeli vzpostavljati novo življenje
temelje kot kmetje, v tovarnah ali v
univerze.

Prav sredi tega mirnega dela je prišel
novica, da je poljski voditelj Korfanty - že tretjič, tokrat pa s
podporo svoje vlade in
poljska vojska - je izvedla napad na - še vedno
Nemško - Šlezijo. Njegov namen je bil osvojiti vso
Šlezija za Poljsko, ki takrat - brez kakršne koli vojske
zaščita - se je zdela nemočna proti Poljakom
slo po ropu.

To bi bil trenutek za tako imenovano
Nemška rajhova vlada naj pozove k orožju. Toda rdeči
in reakcionarni vladarji v Berlinu so tlesknili s petami
pred namrščenim pogledom francoskega veleposlanika. Brez
dejanje so sprva pustili, da stvari tečejo svojo pot.

„Zgornja Šlezija, da, vsa Šlezija je v nevarnosti!“ je zadonel
kot krik skozi nemške dežele, kljub molku
rdeče-reakcionarni tisk.

Mnogi od nas še niso videli te čudovite dežele.

Machine Translated by Google

Gospodarski in strateški pomen te nemške
roka, ki je segala proti vzhodu, pa je bila že
nagonsko jasno. Velika bogastva dežele in
njegova gospodarska vloga pa je bila manj odločilna
za nas mlade vojake.

Šlo je za vprašanje časti.

Tako so se zgrinjali prostovoljci iz vse Nemčije,
zlasti iz Bavarske, Hamburga in same Šlezije.

Medtem pa je pritisk zaveznikov na
vlada v Berlinu se je tako povečala, da je
poskušal preprečiti oblikovanje prostovoljnih enot.

Le z največjimi težavami in uporabo vseh
Trik so bile enote in posamezniki, ki so lahko dosegli
sporno območje.

Njihova oprema je bila izjemno pomanjkljiva. Predvsem pa
Težko pehotno orožje in topništvo sta bila skoraj popolnoma
manjka. Stari, izkušeni vojaki iz druge svetovne vojne
imeli ob sebi mlade, komaj usposobljene prostovoljce,

A vsi so bili obsedeni z eno voljo - veliko več
ne le obramba, ampak tudi uničenje sovražnika, ki
že tako globoko prodrl v nemško ozemlje.

Proti strogim navodilom preveč prestrašenih
Berlinska sistemska vlada, prostovoljni bataljoni
so ponoči odkorakali na svoje položaje
Od 20. do 21. maja.

Machine Translated by Google

Annaberg je bil zavzet v hudih bojih. Iz njega
Moški so videli daleč v deželo, na jugu proti Coselu
reke Odre in na vzhodu proti obsežnemu zgornjemu
Šlezijska industrijska območja.

Prevladujoča višina je bila v nemških rokah, stara
znamenitost celotne Šlezije!

Učinek na Poljake je bil uničujoč. Obdobje
Poljski napadi na ozemlje Reicha so se končali.

Po vsej Nemčiji – ki jo je imela prejšnja leta
doživljala degradacijo za degradacijo - vendar je skozi temo
posijal prvi sladki sončni žarek
pokrov oblakov.

Machine Translated by Google

Germanska življenjska volja

Vsaka vojna je prelivanje najboljše krvi. Mnogi
zmaga z orožjem je bila hkrati uničujoč poraz
življenjske moči in krvi ljudstva.

V zvezi s tem je žal nujna smrt
"Prijazni možje, pa čeprav je to obžalovanja vredno, niso najslabši"
del.

Veliko hujše je odsotnost otrok, ki niso vzgojeni
med vojno s strani preživelih in po vojni s strani
mrtev.

Največje darilo za vdovo padlih je vedno
otrok moškega, ki ga je ljubila.

Nikoli ne želimo pozabiti zmage meča
in kri, ki so jo prelili naši vojaki, ne bi imela
namen, če zmaga otroka in kolonizacija
nova dežela ni sledila.

Po ukazu Reichsführerja SS
z dne 28. oktobra 1939 za celotno SS in policijo

Machine Translated by Google

Yamato

avtor Kazuichi Miura

Jamato je ime japonske province. Ker
Iz tega so prihajali izjemni japonski vojaki
območje, ime Yamato je postalo simbol
pogum in izpolnitev dolžnosti. Nič se ne da kar tako
prevzeto od tujega ljudstva k svojemu ljudstvu. Ampak mi
se lahko iz japonskega primera naučimo, kako pogum in
pogum korenini v verskem čustvu.

Leta 1932 po zahodnem času se je zgodilo, da je
Japonski major, ranjen med boji za
Šanghaj, izgubil zavest in tako doživel nesrečo
pasti v roke sovražnika. Pozneje je bil
osvobodile in zavzele napredujoče japonske čete
nazaj. Nekega dne je tisk poročal, da je major storil samomor
natanko na mestu, kjer je bil
ujet.

Kaj nam ta dogodek pove? Preprosto zato, ker je imel
bil ranjen in nezavesten, častnik je bil
ujet; ali je bila to sramota za bojevnika? Zakaj je končal
svoje življenje, namesto da bi se boril za svojo domovino,
in mu služil s svojim znanjem, izkušnjami, pogumom

Machine Translated by Google

in duh? Samo iz duha Yamato, duha japonskega človeka, je mogoče razložiti njegovo vedenje.

V sagah zahodne Japonske je tradicija močnega viteškega duha še posebej živa; temelj
Za duhovno vzgojo saga-viteza lahko najdete v knjigi »Hagakure«, delu o viteškem zakoniku, kjer piše: »Če moraš izbirati med dvema potema – življenjem ali smrtjo – izberi slednjo.« Major,

ki je ta nauk nosil globoko v sebi, je šel
pot smrti. Zakaj pa bi človek iskal smrt?

V viteškem zakoniku današnjih japonskih bojevnikov,
»Senjinkum« ali nauki vojnega tabora, to je
napisano: »Med življenjem nikoli ne bi smel nositi sramu
„ujetnik; po smrti ne smeš za seboj pustiti slabega slovesa krivde in nesreče.“ Na Japonskem že od nekdaj velja življenje v ujetništvu za veliko sramoto;
najprej bi moral človek umreti.

V sodobni vojni – drugače kot v starih časih – določeni
okoliščine, v katerih je nekdo ujet, so lahko neizogibne. Zagotovo je mogoče mnenja, da je nekdo
ni nujno, da umreš, potem ko si opravil svoje delo
dolžnost z zelo naprednim sodobnim orožjem - da, opravljeno najboljšega - in da svoji državi veliko bolje služi tako, da ostane živ in izpolnjuje svoj poklic - pa naj bo to v
v vojni ali miru. Takšno stališče ima določeno utemeljitev;

Machine Translated by Google

toda japonski vojak misli drugače: če bo živel naprej
v sramu ujetništva to pomeni, da se ni boril, da bi
smrt, da je še vedno imel možnost boriti se naprej, in ga preplavlja
najgloblje obžalovanje, da tega ni storil
boriti se do smrti za Tenno, domovino in ljudstvo.

"Naj bo na morju, kjer morska voda krsti moje telo,
naj bo na kopnem, kjer mah prekriva moje kosti v gorah,
Samo z velikim vladarjem se želim boriti
brez misli nase."

Tako kot ta starodavna pesem, ki jo spet pojemo in
spet, pripelje do izraza, je popolnoma nepredstavljivo
da se vojak vrne v življenje. Lord Nelson je na svojem rekel
smrt: »Hvala bogu, opravil sem svojo dolžnost«; Japonci pa se ne borijo
samo zaradi dolžnosti, ampak v
da bi žrtvoval svoje življenje. Erwin Baelz, eden najboljših
oblasti na Japonskem, poroča o eni od svojih lastnih izkušenj
iz obdobja rusko-japonske vojne: Japonec
znanec ga je obiskal s sinom, ki je bil naslednji
zjutraj naj bi se javil na fronto. Po
Ko je mladenič odšel, se je dr. Baelz pogovarjal s svojim
znancu o vojni; starec mu je povedal, da
štiri leta prej je izgubil najstarejšega sina med
Boksarski upor in zdaj je v vojno poslal še svojega drugega.
nadaljeval je, da bo njegov častni družinski grb zdaj

Machine Translated by Google

Ni imel več nikogar, ki bi ga nadaljeval, ker ni imel več sinov. Baelz mu je tolažilno rekel: »Niso vsi, ki gredo na fronto, usojeni pasti; verjamem, da se bo tvoj sin vrnil z veliko vojaško častjo.« Stari oče zmajal je z glavo in odgovoril: »Ne, moj sin gre v bitka, da bi našli junakovo smrt, ne pa zato, da bi »vrni se živ.« Erwin Baelz je pripomnil: »To so bile mirne besede, primerne za filozofa.«

Ta odnos je pravi razlog, zakaj je Japonska prej ni izgubil nobene vojne in v sedanji vojni v Veliki Britaniji Tudi Vzhodna Azija je dosegla tako čudovite uspehe. ni nič drugega kot odločno dejanje - v najmanjšem možne podmornice - napadite in potopite najmogočnejšo vojne ladje ameriške flote. Samouničenje japonskih letalcev ima namen, da se vidijo kot del bombnega tovora in se potopijo v sovražnika, v da bi izpolnili svoj klic. 12. decembra th lanskega leta, Imperialni štab je poročal, da se je devet od desetih mornariških letal uspešno samouničilo.

Ta junaški duh je tisto, kar varuje Japonsko cesarstvo; Ta junaški duh je omogočil japonski vojski že v leta 1274 in 1281 - s samo 50.000 možmi proti veliko boljši Mongoli, ki so šteli približno 150.000 mož - da bi jih odločno premagali in se odbili od njihovih grozen napad. V kitajsko-japonski vojni 1894/1895

Machine Translated by Google

in rusko-japonska vojna 1904/1905, bleščeče japonske zmage so bile posledica tega duha. In tudi tisti vojaki, ki se danes borijo v neskončnem prostoru Pacifika na kopnem, morju in v zraku, so vsi pripravljeni

braniti svojo domovino do konca in vstopiti v

vrste bogov.

Tisti, ki takšnemu duhu pravijo fatalizem in ga vidijo kot nesmiselno preziranje dragocenega človeškega življenja, še zdaleč niso razumevanje japonskega vojaškega duha. Pogum
Orožna dejanja japonskih vojakov so manifestacija tega močnega duha, ki deluje za nadaljevanje in čast rajha, za pravičnost in za resnični mir.

Prav tako bi bila neopravičljiva napaka videti

najmanjša sled primitivne brutalnosti v tem duhu.
Japončeva ljubezen do rož je dobro znana. Vendar mu njegova estetika ne dovoli, da bi rožo iskal.
sam, temveč ceni organsko združitev listov in
vej; zato nikoli ne odreže cveta, ampak
pusti na vejici. Japonska civilizacija svojim ljudem ni dala le velike pripravljenosti na žrtvovanje, ampak tudi
občutljivo sočutje. To sočutje se kaže v
vedenje japonskega vojaka do sovražnika,
še posebej tistega, ki je bil ujet. Tukaj je prepričljiv primer iz srednjega veka: Leta 1184, med
grenko državljansko vojno je premagal veličastni bojevnik Kumagai

Machine Translated by Google

viteza iz sovražnega tabora, Atsumorija, in mu po takratnem vojnem običaju vzel glavo. Atsumori je bil star komaj 20 let, Kumagai pa je – globoko pretresen zaradi njegove prezgodnje smrti – odložil meč in pustil viteza
kasta in postal duhovnik, da bi svoje življenje kot tak preživel z molitvami za dobrobit duše
padli.

Med prejšnjo svetovno vojno so japonski prostovoljci
služenje v kanadski vojski je končalo na dolžnosti
zahodni fronti; med njimi je bil prostovoljec po imenu Isomura, ki je med napadom naletel na ranjenega Nemca. Ranjenec je z gestami dal Isomuri
vedel je, da je imel strašno žejo, in brez oklevanja
Isomura mu je dal piti iz svoje čutare, v kateri je bilo še vedno malo dragocene vode.
Medtem se je pojavil britanski vojak, ki je napadel
ranjenega Nemca z bajonetom. Isomura je vrgel
se je postavil mednje in zaklical: »Ali ne vidite, da je moški hudo ranjen?« – »Pa kaj,« je odgovoril
Britanec, »ranjen ali ne, vsak ubit sovražnik je naš
dobiček.” - “Kje je tvoja krščanska dobrodelnost?” - “Pustil sem jo pri "doma, ko sem šel v vojno," je odgovoril Britanec.

Prav tako je med svetovno vojno japonski prostovoljec Morooka slišal izjemno mladega nasprotnika
- ki ga je napadel z bajonetom - krik

Machine Translated by Google

„Mama!“ Ko je slišal to besedo, je vedel, da lahko ni drugič sunil svojega bajoneta v tega sovražnika, in tako je storil mož, čeprav ranjen, rešiti se in se kasneje vrniti v domovino.

Japonci sicer menijo, da je ujetništvo pod njihovim dostojanstvom, a kljub temu čutijo globoko sočutje do ujetnikov, ki jih sami vzamejo. Med rusko-japonsko vojno je veliko Rusov Japonska je vzela ujetnike in nihče od njih ne bo brez hvaležnosti pomislijo na velikodušno ravnanje z njimi na Japonskem. Takšno vedenje do ranjenega sovražnika je vedno veljalo za vrlino na Japonskem. Iz njihove zgodovine je razvidno, da so Korejci udeleženci mongolske invazije, ki so padli v japonske roke, si niso zaslužili posebne obravnave, a so bili vseeno deležni humanega sprejema. Cesar Kora se je celo odločil izraziti hvaležnost za to obravnava v pismu japonski vladi. Tukaj je treba opozoriti, da je bila mongolska invazija smrtna grožnja Japonski in njenemu ljudstvu. V rusko-japonskem Vojna prve divizije in druge japonske armade imel nalogo skrbeti za prve ruske ujetnike. Odrejen je bil pregled z namenom seznanitve japonskih vojakov z uniformami, oznakami in oznake nasprotnika. Mnogi vojaki iz

Machine Translated by Google

Vendar eno podjetje ni sodelovalo
pregled. Kot naslednji premislek je bilo upoštevano
razlog: Škoda je bilo biti ujetnik kot vojak,
in neznosno je bilo pokazati svoj obraz
sovražnika kot ujetnika; samuraj razume
čustva samuraja in mu prihrani to ponižanje.
To je bil razlog, zakaj vojaki niso sodelovali
pregled ruskih ujetnikov. Sovražnik
častniki, ki so dali ukaz, da se pobijejo vsi Japonci, celo
zaporniki morda niso razumeli tega vedenja
japonski vojaki.

Na enem od prizorišč sedanje vojne v širši vzhodni Aziji,
na Filipinih je bilo v začetku januarja več
Japonske civiliste so pobile ameriške čete; v
V zgodovini Japonske se takšna grozodejstva ne pojavljajo.

Japonci se danes borijo za domovino in za vse
Ljudje iz širše vzhodne Azije se borijo s težkim, žrtvovalnim
prežet boj, v katerem postavljajo najtežje zahteve
nase; kljub temu imajo globoko sočutje
za soljudi in zaradi te situacije v
potek bojev, številni pomembni in ganljivi dogodki
se bo pojavil, kar se bo zapisalo v zgodovino
vojno in tam pričajo o duhu Japonske,
Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

In če imamo zvestobo,
in nič drugega na svetu,
to je dovolj in nihče
stoji pred nami.

Nihče nas ne more žaliti,
noben sovražnik ne more slediti tempu,
smrt ne more žeti
s svojim trdim rezom.

V tebi in meni in v vseh,
raste zgodaj in pozno,
in na sredini, kjer pademo,
tam je posejano.

In če imamo zvestobo,
in nič drugega na svetu,
to je dovolj in nihče
stoji pred nami.

- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Raje k hudiču v peklu ...

avtorja Gerharta Schinkeja

Jesenski dan se je zdrsnil v megleno prostranstvo morje. Zadnja svetloba je padla z dreves in tema je že začela svoj pohod po deželi. Večer je bil vlažen in hladen. Na široko odprtem oknu kraljeve dvorane je stal Ratbod. V kaminu je gorel ogenj.
in osvetljevala visoko postavo. Resne so bile poteze njegovega oglatega obraza, katerega pogled se je izgubljal v megleni sivini brezveselnega večera.

Kralj je v mislih ponavljal srečo in trpljenje zadnjih dni. Breme je bilo težko na njem ramenih. Osamljeni mož je sodil samega sebe in svoje zemlje ter moral nositi breme
nesreča sama skozi noči.

Bitka pri Wyk-de-Duerstede je bila izgubljena. Prihajam generacije bodo o tem blebetale kot o vseh bitkah, bodo zabeležite dogodek kot vsak dogodek v vojnah med ljudmi. Ampak Nikoli ne bodo vedeli, katere misli so gorele v njihovih glavah o človeku, ki je videl cvet svojega ljudstva umreti, preden je čas! Nikoli ne bodo vedeli, kako mu je strlo srce, ko je zamahnil s svojim bleščečim mečem proti glavi blondinke bojevniki, ki so se borili v sovražnikovih vrstah.

Machine Translated by Google

Frizijski kralj je obrnil glavo in strmel v
dolgo časa v ogenj. Roko je dvignil na čelo.
Iz morja plamenov so se pojavile postave, ki so stale
pred njegovimi očmi. Resnično je bila to Aldgislova podoba.
Mrtvi kralj je stal pred njim, kot da bi bil živ. Pogovor
z njim se je začelo:

"Želel si prekiniti sovraštvo s prijateljstvom, ko
Duhovniku Willibrordu si dovolil vstop v deželo.
upal, da bo držal obljubo.
glasnik tuje vere je le spodbujal nemir in
sejal sovraštvo. Uničil je Frizijce. Potem sem vzel
k meču in poklicani v vojno proti sovražniku, ki
ogrožala svobodo dežele. Frizijci bi morali biti svobodni
bodi svoboden kot čisti valovi morja, svoboden kot
grom, ko rjove nad gozdovi. A prevelik je bil
število sovražnika. Sovražnik je zmagal,
poslušaj, mrtvi, zmagal si!

Iz njegovih besed je govoril obup.

"Pleme krvavi! Moč usiha proti
desetkrat močnejši, ker gospodar v Rimu vedno posveča
nove vojske za osvojitev oblasti, sovražnika
prodira v našo zemljo, da bi uničil svobodo
Sever!

V sobi je dolgo vladala tišina.

Machine Translated by Google

Podoba mrtvega kralja se je jasneje prikazala spredaj
bolečega očesa.

"Moram ohraniti svobodo dežele, rešiti življenje
ljudstvo pred tujo silo. Da, naj seje in gradi,
posejte seme v rodovitno zemljo in zaščitite polja
pred poplavami morja. Frizijska dežela naj ostane,
Nasipi se ne smejo pogrezniti!

„Da, kralj, Frizija naj živi! Tvoj cilj je bil
enako kot moje. Poskušal si se pomiriti s sovražnikom, ko
Videli ste, da je prišel v večjem številu. Kljub temu sem
ponudil mu je svoj meč. Ali nisva oba sinova morja, kalčki iste
zemlje? Kdo je domovini pokazal njeno
prvotna narava? Willibrord ti zapoje pesem.
duhovniki me preklinjajo, ker sem se jim upiral, ko
Prišli so pretentat moje ljudstvo. Zato so vznemirjali
Frankovska vojska vdre v deželo in zdaj zakoplje žetev
kri, ki je tekla skozi naše meče.

„Poslušaj Aldgisl, rad bi sledil tvojemu zgledu ... če le morem."
Škof iz Sensa bi moral vstopiti v Frizijo. Jaz sam
"Želim sprejeti krst! Kajti Frizija mora živeti!"

Kralj je potegnil meč iz nožnice, stopil
v svetlobo plamena in držal rezilo v
svetloba. Meč je bil še vedno oster, vendar ne bi smel biti
ponovil, da se majhna skupina kljubovalnih bojevnikov upira
nadrejena sovražnikova sila z orožjem. Zaradi življenja je

Machine Translated by Google

je bil odločen ponuditi mir. In gnus, s katerim je zaničeval križanega boga, je v tej uri splahnel
obup.

***

To je postala zmaga križa, ko je frizijski kralj, ki je kljuboval naukom
cerkev tako dolgo, prejel krst iz roke
škof. Duhovnikove roke – prebrisane in preračunljive – so vse zelo dobro pripravile. Tam je bil kraj, ki ga je škof izbral za krst (brez molitve

V Frizijščini je stala hiša, v kateri se je lahko opravilo sveto dejanje

(so bile izvedene); jasno jutro je padlo na deželo.
Moški in ženske so se zbrali, da bi doživeli spektakel, ki ga je ponujala cerkev. Leseni križ, postavljen
s strani cerkvenih služabnikov, je stal visoko. Willibrord, Utrechtski škof je prišel s svojim zaveznikom Wulframom iz Sensa in spremstvom čez posestvo. Tiho zmagoslavno se je rimski sel sprehodil do vzvišenega mesta.
kjer naj bi se zgodil kraljev krst. Spredaj
bi se iz vseh oči izlila voda krsta
nad kraljevo glavo in ljudstvo bi bilo priča, kako je celo najbolj kljubovalni kralj sprejel vero križa.

Machine Translated by Google

Ržaganje konj in topot kopit
naznanil njegov prihod. Zraven njega je jezdil Grimoald, njegov
mož hčerke. Sledili so bojevniki s sulicami in besedami. Ko je kralj skočil
s konja
in se sprehodil proti škofom, ki so že zavzeli svoja mesta ob straneh
dvignjenega križa, v njegovih očeh se je lesketal ves severni ponos.

Nezlomljen bojevnik je hotel skloniti glavo. Nepopustljiv je bil
njegov pogled je bil usmerjen proti moškim in ženskam, ki so molče stali
v krogu, ko se je približeval križu.
Wulfram, škof iz Sensa, je zdaj začel govoriti
glasno, da se sliši daleč naokoli:
"In nomine patris et filii et spiritus sancti! Glej, to je a
veliki čas, ki se bliža po Božjih predstavnikih na zemlji. Kralji in mogočni
gospodarji začenjajo slišati sporočilo odrešenja!

Z navdušenjem pretvornika je zaklical
besede:
"Moški in ženske Frizije, kot vaš kralj danes
sprejme odrešenika in postane kristjan skozi
krst, zato se tudi vi vrzite k nogam
vsemogočnega Boga, ki je poslal svojega sina na zemljo, da
očistiti tudi tvojo krivdo in te rešiti krivde in
prekletstvo!

Machine Translated by Google

Nihče od stoječih tam ni razumel pomena besed. Duhovniki so stali v svojih srajcah za govorečim škofom in ponižno gledali proti

tla. Oboroženi frankovski vojaki so stali na straži na desni in na levo. Križ se je dvigal visoko kot grozen grožnja.

Ratbodov pogled je zašel proti škofu, se ustavil na pisani obleki, nato se dvignil in srečal nejasni pogled delegat Rima, se je vrnil nazaj in potrdil mu je znova predstavil, kako drugačen je kralj od duhovnika. Za visokim čelom se je pojavila misel: Nepremostljiva pregrada ločuje kralje Germanije od rimskih duhovnikov.

Škof je v krstni govor vmešal latinske stavke. Besede obreda so letele kot zmedene nočne ptice nad tlemi in nikjer niso našle

srca poslušalcev. Tako se je njihov učinek izgubil kot dim kadila. Vrhunec slovesnosti je bil videti že mimo. Ratbodov pogled je odločno in odločno premeril skupino svojih ljudi, ki jim je manjkalo spoštovanja, tako kot njemu sam.

Duhovnik je upodobil svetost krščenih in naslikal peklenske muke prekletih, ki niso hoteli slišati besede velikega duhovnika v Rimu. Zdaj Wulfram iz Sensa se je obrnil na samega Ratboda:

Machine Translated by Google

„Vzemi torej, kralj, krstno vodo, da boš, osvobojen vseh grehov, nekega dne vstopil v nebesa z množice vernikov, da bi sedeli na desnici vsevednega Bog od večnosti do večnosti, medtem ko vsi ti gredo v pekel, ki umrejo nekrščeni."

Nato je Ratbodov glas prekinil govorečega škofa.

V jeziku svojih prednikov je vprašal: »Rekli ste,

duhovnik, da bom šel v nebesa, če bom Naj se krstim? Zdaj pa mi povej, duhovnik, kje sta moja starša, ki sta mrtva in ju ni bilo nikoli več krščen?!

Med duhovniki se je razširil teror, ker je bilo sveto dejanje tako nepričakovano prekinil. Škof, popolnoma navdušen nad spreobrnitev, je izrekel besede:

"Vsi so s hudičem v peklu, ker so umrli kot pogani!

Nato je Ratbod brcnil glineno posodo s sveto vodo tako da je padlo na tla in se razletelo na koščke. In Svoje proste besede je vrgel duhovniku v obraz:

„Potem vam želim povedati, duhovnik, da bi raje šel k moji starši in hudič v peklu kot z vami, duhovniki nebesa!

Machine Translated by Google

Leto objave

1944

Machine Translated by Google

Evropska fronta

Bolj ko ta vojna prizadene evropske ljudi,
večje energije, ki jih prebuja v teh ljudeh in
začne delovati. Zastarele vladne ideje izginejo pod
vplivom te vojne, kot da jih nikoli ni bilo. Umetna sestava
držav Versajske pogodbe je
zdrobljena in pod trpljenjem in solzami se rodi nova doba.
Mi sami smo le val v poplavi, ki žene ljudi Evrope v
gibanje. Ideje rase in socializma pretresajo ljudi Evrope
in jih silijo k novim oblikam državnega življenja. Pod

vpliv boljševiškega ekspanzijskega pogona in podlost
sovražnikovih bombnih napadov, ljudje iz
Evropa se nezaustavljivo zbližuje in
Pojavlja se občutek skupnosti, ki ga prej ni bilo
prej v preteklih časih edine navidezne blaginje v
Evropa. Napačno bi bilo primerjati stanje Evrope s tistim,
v katerem se je znašla, ko so Francozi
Revolucija in Napoleon sta pretresla države in ljudi.
Takrat so valovi revolucionarne poplave zadeli
zastarela Evropa brez idej pod vodstvom reakcionarnega
kanclerja Metternicha in uničila nevzdržen in prazen
sistem evropske državne zmešnjave

Machine Translated by Google

pod avstrijskim vodstvom. Današnja Evropa se ne znajde v položaju zgolj ohranjanja in obrambe preteklosti. S tem, ko se je zavedala svoje
germansko tradicijo, prebija zastarele državne meje in ponovno združuje ljudi. Stari svet predstavlja sovražnik na zahodu in vzhodu. Kapitalizem in marksizem sta le bolna konca zastarele predstave o smislu življenja in vrednosti človeka.
Novo Evropo nosi energija
revolucionarna ideja socializma in rase. Tako se hkrati znajde v obrambnem in napadalnem položaju: napadu, ker se zoperstavlja bolnemu in zastarelemu svetu z boljši. Socializem ni le domači
program rajha, ki si prizadeva za človeški red na podlagi dosežkov, vsebuje pa tudi - gledano onkraj države - program novega reda
evropskega ljudstva na podlagi svobodnega razvoja njihovih ljudskih vrednot in na podlagi njihove zgodovinske dosežek.

Moč ideje Reicha

V vrstah Waffen-SS se danes borijo Nizozemci, Flamci, Valonci, Skandinavci, Estonci in
Latvijci in kmalu tudi drugi ljudje bodo oblekli svoje prebujene mladi v isti uniformi in tako tvorijo evropsko

Machine Translated by Google

Spredaj pod simbolom SS, ki se je rodil iz
potreba te ure in tvori temelj za
prihajajoči red v Evropi. Kdor je morda dvomil o prednostih ideje, je bil popravljen, ko je
danes v Waffen-SS sreča Nizozemce ali Estonce, ki so bolj fanatični in odločni zagovorniki
ideja Reicha kot mnogi Nemci znotraj Reicha. S tem
srečamo se s priznanjem, da je služenje teh mož v
Vzhod je jeklena kopel ideje Reicha. Moški, ki
so se tam borili z nemško SS enoto Reicha proti boljševikom, so vse zavrgli, vse predsodke, ki še vedno ovirajo njihove sodobnike, ki

niso delili edinstvene, težke izkušnje s fronte. V
Boj proti našemu najtežjemu nasprotniku, ideji Reicha v vsej njeni sijoči lepoti, se ponovno rodi. Pojavlja se evropski občutek skupnosti, ki ne pozna več
oklevanje politikov, ki so obtičali v stari državi
teorije. Ti evropski prostovoljni voditelji SS in SS-ovci so predhodnica evropske fronte. Ljubijo
svojo domovino in ker ljubijo to domovino
in so mu globoko v sebi zvesti, si želijo kot nagrado
vojna nov svet, organiziran s strani močnega rajha, ki
Samo oni lahko rešijo svojo domovino in zaščitijo živo telo svojega ljudstva. Seveda ti možje zaničujejo
manjšine v svojih ljudstvih. Svetovna zgodovina pa je

Machine Translated by Google

vedno jih ustvarijo redki možje, ki si upajo drzniti nekaj novega. Oklevajoči sledijo šele kasneje. Prelistati moramo družinsko zgodovino enega takega prostovoljca, da bi začutili, kako močan vpliv ima ideja rajha
ta mladenič. Na primer, tu je neki Flamec. Bori se v vrstah Waffen-SS. Njegov oče je visoki belgijski kolonialni upravitelj in je zdaj v angleški službi; njegov dedek je bil član belgijskih

parlament, fanatični predstavnik francoske kulture
proti flamskemu nasprotovanju lastne domovine. Vnuk objema rajh in Adolfa Hitlerja. Kakšen prelom obdobij se razglaša! Kakšna močna privlačnost je
obsedena z osebnostjo Führerja! Kako
Močna je kri in ideje Reicha, da mladi možje teh ljudi razglašajo, da so pripravljeni umreti za ta Reich, iz katerega so živeli njihovi predniki.
narazen desetletja, ja, stoletja!

Evropska naloga SS

SS se tako vedno bolj prebuja v svoje
Evropska naloga: Zbira prebujeno evropsko mladino v boju proti boljševizmu in judovskim plutokracijam. Kdorkoli misli, da je SS od tod
izgubi svoj prvotni značaj ali odstopa od strogih pravil načel rajha nima razumevanja

Machine Translated by Google

revolucionarna ideja nacionalsocializma, ki se širi čez meje nacionalnih
držav. Nihče v Evropi danes ne verjame, ne glede na to, kako se bo
vojna končala, v vrnitev umetnega državnega sistema Versailles, ki

svoj obstoj dolguje izključno angleškemu vmešavanju v evropske
zadeve. Razumljivo je, da je zaradi vpliva te vojne izbrisana podoba
zgodovinskega razvoja, ki je pogosto trajal le nekaj desetletij

in zdaj skupne korenine evropske družine
ljudje spet pridejo na dan. Dejstvo o germanskem tavanju in nekdanji
germanski naselitvi med
Baltskega morja in Črnega morja do Atlantskega oceana
in Severna Afrika je oblikovala krvno enotnost Evrope
in ustvarili te ljudi, ki nastanejo na istem temelju.
Amerika in Anglija nimata pravega programa za
politični novi red evropske celine. Oni
Evropo že danes vidijo le kot kolonijo, ki jo
nameravajo gospodarsko izkoriščati. Boljševizem ima Evropi
prav tako malo idej za ponuditi. Marksizem ne priznava
nobenega pravega ljudstva, prav tako malo pa lahko sprejme koncept krvi
v svoj slovar. Samo nacionalsocializem potrjuje
korenine vsakega pristnega ljudstva. Ve, da le tisti, ki je
zvest domovini je lahko zvest rajhu. Revolucionarni socializem Adolfa
Hitlerja pomeni za Evropo
ne le ureditev odnosov evropskega

Machine Translated by Google

ljudje drug drugemu na podlagi sedanjega boja.
Že samo iz svetovnega nazora tega gibanja izhaja ustvarjalna moč bogate polnosti možnih vezi ljudstev in narodov Evrope z vodstvom

močan rajh. Jasno je treba videti, da lahko notranji in zunanji red Evrope izhaja le iz globin nacionalsocialističnega pogleda na zgodovino. SS že danes tvori železni obroč tistih mož, ki hrepenijo po
strastna srca za Novi evropski red pod
vodstvo močne germanske sredine. Brez sodelovanja teh mož se novo ne more pojaviti. Kot da bi našo celino pretresala visoka vročica; to je
porodna bolečina nove dobe, ki želi vznikniti iz
temelj krvne skupnosti evropske družine ljudstev in socialističnega reda njihovega skupnega življenja.

Ne glede na pot, po kateri nas usoda popelje do tega cilja in ne glede na to, kakšne ovire nas še čakajo, cilj ostaja nespremenjen. To je edini cilj, za katerega se je sploh vredno živeti in boriti. SS ve, da
vse je treba uporabiti tako, da tovariši iz
evropski vzhod skupaj z njim raste v
skupnost boja, tako kot tiste z zahoda.
Inteligentno zdravljenje, velika mera sposobnosti mora biti uporabljen za dosego tega cilja. SS ostaja

Machine Translated by Google

brezkompromisna v svojih načelih, pri izpolnjevanju svojih praktičnih nalog ustvarjalna in velikodušna. Biti mora dovolj prilagodljiva, da z vsakim ljudstvom ravna glede na njegovo naravo in zgodovino. Naša naloga mora biti oblikovanje evropske mladino združiti v trdo in odločno fronto. Zahodni sovražnik ni pripravljen umreti za višji svet, ker ga ne prepozna. Sovražnik na vzhodu je ljudem prinesel le zatiranje in degradacijo.

Če obstajajo neodtujljive človeške vrednote, potem so to branila fronta nemške vojske. Na naši strani stoji nova ideja. Na naši strani se mora sčasoma tehtnica usode prevesiti, če ostanemo trdoživi in se zavedamo
vso zgodovinsko odgovornost za ta boj.

Machine Translated by Google

Kdo se lahko poroči mlad?

avtor J. Mayerhofer

Ko so se mladi esesovci v sobi začeli pogovarjati
o dekletih ponavadi ni bilo prav primerno. Danes je bilo
drugačen. Bil je resen pogovor in tak je tudi ostal.

To je bilo zato, ker je starejši sostanovalec dobil
knjiga za Yule, ki je vsebovala različne resne življenjske
modrosti, nekatere od njih pa je posredoval mlajšim kolegom v razmislek.
Bila je knjiga 80-letnega Lowerja
Saški avtor Gustav Frenssen z naslovom "Vorland". The
Avtor je mislil na še neosvojeno zemljo pred nasipom, »novo zemljo«, pa
tudi na rasno in moralno
prihodnost našega ljudstva.

Hans, starejši tovariš, je mladeniče – ki so pogosto lahkomiselno govorili
o ženskah in ljubezni – ujel ob ugodni uri. Bila je nedelja po kosilu, čas
»tišine pred nevihto«, preden so se odpravili v mesto. Hans

najprej jim preberi tole:

„Mladi T. se je želel poročiti in je prijatelju rekel: 'Jaz
imam bratranca s 3000 markami. Potem je odšel in
poročil se je z njo. Mladi B. in njegov prijatelj sta videla dve dekleti
hodil pred njimi na poti na ples. Oni
odločil se je, da bo njegov prijatelj vzel kratkega za ples
in vino, vzel pa bi visokega, ki ga je kasneje

Machine Translated by Google

poročen. Mladi S. si je želel žene. Nekega dne je zagledal
odprl okno in se na koncu poročil z dekletom, ki je imelo
pustil odprto. Mladi R. je sprva hrepenel po
sosed na levi, ampak ko je pobegnila pred njim,
Vzel je tisto na desni. Tisto, kar se združi
na ta način katoličani imenujejo zakrament
cerkev - v dobri nemščini to pomeni božja skrivnost
bo. Protestanti pravijo: 'Kar je Bog združil ...' Jaz
mislim, da so to zgolj naključja - in polovica jih je
nesrečne - ki se dogajajo mladim ljudem, ki
jih starši, učitelji ali država ne poučujejo pravilno,
in ki sami, čeprav odrasli, niso
odprli so oči."

„Vsako nedeljo hodite v vas," se je Hans obrnil
in jim rekel: »In če ne bi bilo tam narednika, bi vsak dan bežali k
ženskam, ki jih počnete
niti posebej ne spoštovanja, z nekaj izjemami. Samo
spomnite se okoliščin, kako ste se spoznali, in če do
S svojim početjem lahko od vaščanov izvlečeš
sodba: 'ES-ovci vedo, kaj hočejo od deklet.'
Ne samo, da si želijo ..., ampak so tudi selektivni
in imajo okus in občutek za čistočo, kar je polovica
značaja.' - Ta ali ona lastnost, sicer 'Ne
hvala.«

Hans jih je razrezal na velikost. Ampak tudi
hkrati jih je notranje dozorel. Nato so

Machine Translated by Google

ponudili so kritiko na podlagi tega, kar so vedeli drug o drugem. Tisti, ki so bolj ali manj prestali preizkus, so z veseljem pustili, da so se "ujeti" v šali. "Prestopniki" so brez upiranja pustili, da so jim razmršili nedeljske lase ali pa so jim od zadrege drgnili ušesa, še bolj rdeča, kot so bila že od tega. Hans je bil vesel dobrega srca mladeničev, na katerega so lahko vplivale energične besede.

„Zdaj pa poslušajte ta odlomek," je rekel in prebral še en odsek:

"Mladenič, še globlji in resnejši
prvi, je star med 24 in 28 let - ko izbere
njegov partner do konca življenja - v svojem bitju še vedno ni
zrel, še vedno ne zaveda svojega bistva in še vedno
ne poznajo življenja in sveta. Vsak, ki pozna
vse človeško življenje ve, da je moški pri 37 letih popolnoma
drugačen kot moški, star 27 let."

„Ker je tako – po Fressenovih besedah – 27-letnik sprejema najpomembnejše odločitve v svojem življenju - najpomembnejšo odločitev v svojem življenju ... ali veste, kaj je to? - in običajno ne prepozna resnično dragocenega mlade ženske, tiste, ki stojijo tam v preprostih barvah, lepa, močna, tiha in globoka, ustvarjena od narave in rase posebej zato, da bi bile matere in vzrediteljice naše rase; temveč veliko bolj težijo, glede na svoje nezrela narava, proti tistim, ki se pisano lesketajo

Machine Translated by Google

z majhnimi talenti in triki, ki se jim lotevajo z
majhni površinski čari.

"Ko se ti najdragocenejši moški poročijo,
dozorijo z leti, prepoznajo več
očitno iz leta v leto, takšne ženske, ki so
dragoceni, hrepenijo po njih in si jih želijo ali pa jih bodo kmalu imeli
skrivne ljubezenske afere. In ta dragocena dekleta na drugi strani
roko, saj izkušajo, da niso izbrani
s strani mladih moških, in sami ne morejo in ne
želijo živeti brez ljubezni in so, glede na svoje
lastno dragoceno naravo, ki jo privlači ta dragocenost,
zreli moški, sledijo svoji želji po ljubezni. In tako,
na ta način po eni strani storijo ti dragoceni možje
živijo v propadlih zakonih, kar jim močno škoduje
produktivnost, po drugi strani pa te dragocene
ženske bodisi živijo brez ljubezni v nenehnem nezadovoljstvu,
ali ostanejo (večina jih) med celotnim cvetenjem in
plodnem obdobju njihovega življenja ljubljena oseba brez otrok. To
stanje je s človeškega vidika polno težav,
in od ljudskega enega od velikih škodljivih."

"Polno težav s človeškega vidika in
»od ljudskega velikega škodovanja,« je Hans ponovil z
poudarek.

Ko je končal, je nekaj časa vladala tišina.
Potem pa se je nekdo oglasil: »Ampak ne moremo čakati tako dolgo?«
Koliko si star, Hans? Pozno trideset? To je skoraj

Machine Translated by Google

srednjih let! Reichsführer SS pa želi, da se poročimo mladi!

„Ta ugovor sem pričakoval," je odgovoril Hans. „Avtor Frenssen ni mislil, da se človek ne sme poročiti pred 37. letom, temveč želi, da se mladenič čim prej potrudi, da se zave resničnih človeških vrednot, kar seveda gre z roko v roki z delom na sebi. 'Človek, postani bistven!' je rekel nekdo."

je nekoč rekel pomemben mož.

„Mislite, da je Reichsführer želel, da se poročite mladi, da bi se lahko poročili neumni? In da bi šele nato odprli oči? Mislite, da vam je Reichsführer dal dovoljenje za lahkomiselnost? Varali bi se. To je pismo zaupanja! Reichsführer meni, da ste kot SS-ovci dovolj vredni in zreli, da se borite za Nemčijo in, če je treba, tudi umrete. Če pa se to od vas lahko zahteva, potem vam lahko zaupamo tudi, da boste Nemčiji dali novo življenje. Reichsführer ne želi podpirati vsake primitivne ljubezenske afere. Misli, da ko vam želi zgodnjo poroko,"

o Nemčiji, o otrocih, a misli tudi zgoraj
vse o vrednosti teh otrok! Če imamo danes
na stotine prejemnikov hrastovih listov, na tisoče vitezov
Navzkrižni prejemniki in stotine tisoč drugih
okrašeni vojaki - poleg surovega materiala,
ki jih imamo tudi mi - potem pa samo premislite, kje je vse to

Machine Translated by Google

prihaja od! Danes si takšen, kot so te ustvarili tvoji starši, in to pomeni, da so bili tvoji starši tudi. Prihodnji fantje in dekleta, moški in ženske, bodo takšna, kot jih boš vzgojil, to pomeni, takšni kot si ti in takšni kot so tudi tvoja dekleta.

"In ker čas vojaka v vojni ne dopušča zapravljaj, zato ne smeš zapravljati svojega časa. - Ali lahko Resno se pogovori s svojim dekletom o takih stvareh, kot jih poznam. govoriti s tabo? Če ne, če so preveč neumni ali premehki za to, jih z veseljem izpustim. - Če pa postanejo resni in tiho, ko jim to poveš, in če pogledajo v tvoje oči, potem je nekaj tam. Nikoli pa ne nehajte preizkušati njih in s tem tudi sebe vedno znova."

Eden od mladih fantov je rekel: »Zelo težko mi je pravilno rešiti to najpomembnejšo življenjsko odločitev prava izbira žene. In tako se mi zdi Frenssensova ideja samo "Poročiti se pozno, res dobro." Potem so prinesli prepustnice. v sobo.

„Pripravite se, fantje," je vzkliknil Hans, „imamo enako pot za načine, da lahko končamo pogovor."

Odšli so iz barak na prosto. Zapadel je svež sneg in zemlja je dišala po zelo čistem. Skupaj sta se sprehodila po hribu navzdol, kjer so bili njihovi domovi so se nahajale, pred njimi pa bogato integrirana pokrajina čigar nesmrtno življenje je ležalo zaščiteno pod kristalnim snegom odeja.

Machine Translated by Google

"Ni dvoma, da je prav nordijski človek
dozori pozneje kot človek z vzhoda ali juga,
še posebej, če z zrelostjo mislimo tudi na zrelost značaja, duha in
trdnosti. Telo in duša sta po našem prepričanju v bistvu eno in zato
spadata skupaj. Kasnejša poroka je sama po sebi naravna za dragocenega
nordijske osebe. Vendar vam ni treba povedati, da se danes borimo za
najtežji boj za naš rasni obstoj od začetka zgodovine našega ljudstva.
Naši starši in stari starši so imeli na splošno premalo

otroci, sovražni ljudje pa so imeli štiri ali pet
krat toliko! In zdaj, v pol stoletja, druga vojna že terja žrtve iz našega
krvnega obtoka. Zato moramo skrajšati časovni razpon med generacijami.
Mi
nimam izbire in tudi sicer ne, tako razumljivo
Premisleki bi morali to preprečiti. Nasprotno, moramo si prizadevati, da
bi mladenič že zgodaj vedel
in jemlje svojo dolžnost resno. In jo izpolnimo
z medsebojno pomočjo pri tej nalogi. Tisti s podobnim značajem
med starimi in mladimi si morajo stati ob strani
z nasveti in dejanji. Prvi je seveda tisti,
najbolj strastno zanimanje za vas same, namreč za
spoznanje, da je izbira žene edina stvar
to je res pomembno, da bo vse ostalo potekalo po načrtih
sama po sebi. Temelj izbire žene pa je
enakost rojstva, kar pomeni pripadnost isti pasmi,

Machine Translated by Google

in znotraj iste pasme ali rase tudi združljivost v najpomembnejših lastnostih značaja in duha.“

"Mladina danes pri 20 letih, pa tudi zaradi časa-"
določenih razlogov, je tako nejasno in neodločeno v
»...vprašanja ljubezni in zakona,« je nadaljeval Hans. »Toda kako je lahko to drugače, dokler so mediji tako dolgo preplavljeni s toliko lahkomiselnimi predstavami o teh stvareh, da bi zadovoljili radovednost in poželenje nepremišljenih množic? Ali je lahko drugače, če se naša dekleta barvajo in se pretvarjajo po zgledu filmskih zvezdnic? Ali je lahko drugače, dokler nemški fant misli, da mora biti njegovo dekle videti natanko tako kot ta ali ona filmska zvezdnica, in obratno, če nemško dekle izbere svoj 'tip' med filmskimi zvezdniki? Ali lahko mladina razume, kaj je nordijski občutek med fantom in dekletom, med moškim in žensko, če ves dan samo blebeta in žvižga neumne uspešnice, mrmra in se sklanja, namesto da bi peli nemške ljubezenske in ljudske pesmi, plesali nemško in negovali živahno nemško družabno življenje? Šele ko bomo spet imeli skupno, naravno ljudsko kulturo in naravno skupnostno življenje – očiščeno tujega – v

klani, vasi in mesta, ko vse deluje
skupaj, da bi spodbujali in bdeli nad pravilno ljubeznijo
mladina ljudstva, ko spet poročna slavja
postala smiselna ljudska praznovanja, potem bodo celo
Mladi pri 20 letih verjetno že precej dobro vedo, kaj počnejo

Machine Translated by Google

kaj naj ljubijo in česa se izogibajo, in vedeli bodo tudi, kaj so odgovornost do prednikov, enakost rojstva in vzgoja. In iste ideje bodo našli med svojimi sorodniki in znanci, tako kot je bilo to pri naših prednikih pred tisočletji. Berite v sagah, tam imate 'podobe boljših časov', o katerih poje naša pesem zvestobe! Pozvani ste, da te potopljene podobe ponovno prebudite v novo življenje, saj ustvarjate otroke takšne vrednosti, s katerimi se lahko samo pojavi.

takšne nordijske kulture je mogoče doseči. In ali
Ne pozabite, za to potrebujete matere, ki jim uspe vzgajati otroke v duhu takšne kulture in ohranjati živo ljudsko izročilo, ki spada zraven.“

Hans je končal svojo nedeljsko pridigo. Ustavil se je in skupina je to storila skupaj z njim. Pogledali so v daljavo in odkrili sneg v bližini. Njihove tople roke so ga pograbile in kmalu so se pojavile snežne kepe.

letenje.

Po hudem snežnem boju sta se poslovila in odšla vsak svojo pot. Eden od mladeničev je ostal pri Hansu in verjetno sta se oba dotaknila.

na še veliko več vprašanj.

Machine Translated by Google

Tvoje življenje pripada tvojemu ljudstvu!

avtor H. Kl.

V dnevniku in stvareh SS-ovca, ki je ubil
sam pogosto ponavlja naslednji stavek: »Moje življenje
"Ni več vrednosti!" Kaj je s tem mislil in kaj je storil
Ima pravico tako govoriti?

Esesovec je bil star 21 let. Njegova ljubezen – ki je imela
zvezal ga je z dvema različnima dekletoma, eno za drugo,
ni bil lahkomiseln. Iskal je vrednega
zvezo, enakopravno ženo, ki bi mu dala zdravje
otroke v trajnem zakonu. Prvo dekle je pustil brez
ko so zdravniški pregledi jasno pokazali, da je dekle
bi ostala neplodna. Potem pa, ko nova draga ljubezen
ga je zvezala z drugim dekletom, je izvedel v bolnišnici
da je sam po lastni krivdi postal sterilen.
Od takrat stavek o njegovi nesmiselnosti
življenje se je v njegovih spisih pogosto ponavljalo in da je imel
izgubil vse, kar je živel, ljubil in za kar se je boril:
ovekovečenje v njegovih otrocih.

Kaj hoče SS-ovec doseči s svojim
samomor? Se je hotel odkupiti za samomor?
neplodnost ali pa se je želel izogniti obstoju brez otrok,
ki se mu je zdel reven in prazen?

Machine Translated by Google

Z veseljem bomo preučitev teh vprašanj prepustili psihiatrom. Za nas SS-ovce je v tem primeru, tako kot v vseh primerih samomora, potrebno in pomembno le eno vprašanje: Ali je dejanje ljudem pomagalo ali škodovalo?

Nihče ne more zanikati, da je dejanje tukaj omenjenega esesovca povzročilo ljudem resno škodo. Saj z njim ni bilo ničesar odkupljeno ali popravljeno. Ravno nasprotno: esesovec ni le prikrajšal svojega ljudstva za potomstvo, a ga je s svojo smrtjo tudi odvzel sebe in svoje lastne delovne moči in bojne moči. S tem je svojo krivdo še povečal.

Lahko obstajajo primeri, ko je velika krivda lahko le odkupljeno s smrtjo. Potem je tu še primer, ko Nadaljnje življenje krivca lahko pomeni neznosno breme za skupnost. V vseh drugih primerih obstaja le ena odkupnina in sprava, in sicer celoten življenjski napor za skupnost.

V svojem ukazu z dne 19. marca 1939 je Reichsführer SS jasno zavzel stališče do samomora. Piše:

"Največ 15 % samomorov je storjenih iz razlogov."

to je mogoče sprejeti, na primer konec življenja po zločinu, ki škoduje skupnosti in omadežuje čast. Vendar pa je 85 % samomorov storjenih zaradi razlogi, ki jih ni mogoče nikoli sprejeti, kot je strah pred kazen, strah pred preizkusom, po opominu nadrejeni, po prepiru s starši, po

Machine Translated by Google

razveza zaroke zaradi ljubosumja po
nesrečna ljubezenska afera itd. ...

"Samomori te vrste nimajo nič skupnega z junaštvom"
ali junaškega duha. Mi, SS-ovci, jih dojemamo kot
pobeg, kot dezerterstvo pred bojem in pred samim življenjem.

"SS ni nikoli imel razumevanja za ljudi, ki so
izogibajte se boju. Zato odločam, da v vseh primerih
kjer je preiskavo sprožil nadrejeni
jasno določa, da je vzrok za samomor
ni mogoče sprejeti, da se o smrti ne obvesti
moškega in da SS ne sodeluje v
pokop."

Tvoje življenje ne pripada tebi, ampak tvojim ljudem.

Machine Translated by Google

Za kar se borimo, je zaščita
obstoj in širjenje naše rase in našega ljudstva, prehrana
njenih otrok in ohranjanje čistosti
kri, svoboda in neodvisnost
domovino, da bi naše ljudstvo dozorelo za
izpolnitev cilja, ki mu ga je dal tudi ustvarjalec
vesolje.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Premagati je treba »mrtvo točko«

Sporočilo naslednjega pisma podjetja
Vodjo je treba razumeti dobesedno. Velja za
ti in jaz in vsi mi zelo osebno.

...Kljub tem težkim dnem gledamo proti
prihodnost z zaupanjem. Vendar me pogosto moti ena
mučna misel, in sicer, da je premalo Evropejcev popolnoma
jasno glede celotnega, v končnem smislu
absolutno brezpogojna narava te vojne. Vsekakor je
se širi vedno bolj naokoli. Toda vsa resnost vojne zajame le
premalo ljudi.

Boljševist želi priti na zahod in z njim
on jaha smrt - za vse nas, brez izjeme. Borimo se za
obstoj ali neobstoj - vsi mi, mi v rajhu in
v vseh evropskih deželah. Z vzhoda nam grozi popolno
uničenje; boljševizem je absolutno
zgodovinska negacija vsega, kar smo,
ne glede na to, kako se temu reče. In Rus je močan,
še posebej v eni stvari, ki je prej vedno odločala o konfliktih:
v duhu. Je tako fantastično zdrav;
niti boljševiški strup mu ne more škoditi. Namesto tega ima
učinek bakterije, ki nastavi prej

Machine Translated by Google

speče moči v gibanju, ki nato slepo, a neustavljivo sledijo notranjemu zakonu.

Boljševizem je res velik dogodek v prej revnih Ruska zgodovina, nekaj, kar se je zgodovinsko premikalo - in se še vedno giblje - široka množica tega velikanskega ljudstva. Rusi gredo v to vojno neovirano. S seboj nosimo bogato dediščino, ki nas bremeni.

Kot je nekoč rekel Führer: Zadnji bataljon zmaga; z drugimi besedami, kdorkoli ustreli zadnji strel Zmaga, ne glede na to, kako se bo tekma končala ali kje bo ta zadnji strel izstreljen. Kdor drži orožje pripravljeno za strel in usmerjeno v nasprotnika pet minut po dvanajst, je zmagal, četudi stoji sam proti tisoč.

Za mano so bili zelo grenki tedni, tedni polni grozljivih izkušenj. Toda mi, vojaki tukaj na vzhodu, doživljamo izjemna samozavednost in treznost glede sebe. Postanemo čistejši, boljši, trši in bolj zdravi tukaj. Vojaki, ki so se že več kot dve leti zadržali v Rusiji, so najboljši možje našega ljudstva, daleč najboljši. Tako je: ne bi smeli več trenirati rekruti v nemških barakah s tuši, posteljami, omarice itd., ampak v ruskih ali poljskih umazanih gnezdih. Divizij ne bi smeli več zbirati v zahodnih Evropi, ampak tudi v Sovjetski Rusiji in na Poljskem.

Machine Translated by Google

Pred kratkim sem pobral dva vojaka, ki sta se odcepila od svojih enot. Deset dni prej sta bila v Haagu. Popolnoma jasno je, da od takšnih ljudi na začetku ne moreš veliko pričakovati, ne glede na to,

kako opremljeni so morda. Ampak škoda je,
kaj vse je izgubljeno v prvih bitkah. O tem pogledu se govori
o vedno več. Tudi enote, ki so bile v
domovino za daljše obdobje zaradi počitka ali prekvalifikacije
niso več tako dobri, kot bi bili, če jih nikoli ne bi
bil tam. Najprej je treba premagati »mrtvo točko«: odučiti se je treba ozirati nazaj, naučiti se je treba, da pot do resničnega in resničnega življenja vodi le po obvozu
poraz sovražnika, da ni vrnitve.

Domovina je prelepa za nas; dela nas bolne,
lenobni in šibki. To nima nobene zveze z moralo doma. Ampak z učinkom varnosti in spodobnosti v
celotno naše življenje in naše bitje; to nas dela takšne
slabo nam je, ko se ozremo nazaj na rusko bedo, na
osamljenost in pustošenje neusmiljene zahteve,
ki je bil - tako absolutni - verjetno narejen le na
Atenci v boju proti Šparti oziroma Cezarju v njegovem
bitka z Vercingetorixom.

Človek mora razumeti, da četudi povsem čustveno, sicer podleže ogromnemu pritisku
ki na človeka pade duhovno. Če to razume,

Machine Translated by Google

potem pritisk takoj izgine. Namesto njega pride ledeno hladna, aktivna volja, da se spopade s sovražnikom in ga premaga za vsako ceno. Med svojimi nalogami sem seznaniti se z zelo različnimi oddelki, tistimi ki so v Rusiji neprekinjeno od leta 1940, tiste, ki so bile ustanovljene v Nemčiji med vojno, in tiste, sestavljene v Franciji. Zadnji imajo najtežji čas privajanja brezpogojna narava ruske zemlje, da bi doseči jasen vpogled v velikanske možnosti teh prostorov, ki tam čakajo na evropsko ustvarjalnost.

V glavi jim namesto tega brni: "Takrat v Franciji!" reči: "Tukaj sem, tukaj ostajam - in če ni lepo tukaj, potem bo postalo lepo, zato sem, to, kar sem! Žal premalo ljudi pravi slednje. Če bi se lahko trdno zagrizli v rusko zemljo ... bi Sovjeti nikoli nas ne odženejo. Žal pa premalo ugrizne trdno tukaj dol; sanjajo o koncu vojne nazaj doma, ne pa o koncu vojne kot svobodni človek v vzhod. In to je velika škoda. Do tega mora priti. Ob v tistem trenutku se lahko Rus loti dela, kar hoče vsečki; ne bo stopil niti koraka naprej ...

Machine Translated by Google

Če vidimo, kako se stari svet podira v ruševine, potem tega ne storimo.
preveč sprašujem, ali je veliko vrednosti, veliko tega, kar je
nenadomestljiv, je tudi uničen! To človeka žalosti
in slabi moč odpora. Namesto tega nas
vprašamo se, ali še vedno čutimo iskrico
moč v sebi, ki nam omogoča, da obnovimo
Reich iz našega mesa in krvi. Če je temu tako - in
Vem, da imajo najboljši med nami to trdno vero -
potem bomo imeli tudi moč, da ponovno zgradimo veliko
deluje tam, kjer nas nobena stara stena več ne ovira - v
prostore vzhoda in nad ruševinami zahoda.
katedrale so padle; njihova sveta mera živi naprej
neuničljivo v naši krvi. Zato smo svobodni za boj
in bo kasneje svoboden, po večni meri,
zgraditi nove citadele novega časa.

***

Naj bo preprosto in naravno
je najvišji in končni cilj.
- Nietzsche

Machine Translated by Google

Človek je nadrejen materialu, če se mu zoperstavi z velik ležaj in brez mase ali z veliko maso zunanjih sila je mogoča, ki je duhovno ne more premagati moč. In iz tega lahko vsak, ki je tega zmožen, sklepati, da so pri moških, pravih moških, vrednote živega, ki ga ni mogoče uničiti z granatami ali gore eksploziva.

- Ernst Jünger

Machine Translated by Google

Večno srce

Pot nazaj - tako smo imenovali pot
matere in očetje, starši, ki so izgubili sina,
pogosto njihov edini; pot, ki naj bi jih vodila iz obupa in osamljenosti
nazaj v življenje. Gospa Marianne Harmitz iz Saettina opisuje
srečanje z
vojak na fronti, ki poroča o vrnitvi takšne matere:

Bilo je na vlaku. Med potniki sedi mlad vojak. Njegovi lasje so
postali sivi. Na obrazu ima brazgotine in gube, ki nastanejo le
zaradi velikega šoka.
Bil je na šesttedenskem dopustu, kot je rekel, in
Ker ga je nekdo vprašal, kako je mogoč tako dolg dopust, je
postopoma spregovoril.

Hudo ranjeni mož je prišel iz Stalingrada -
kjer je sodeloval v težki bitki skoraj do
čisto na koncu - z letalom iz domovine in bolnišnico v
Dunaj. Sprejem, ki je celo nas, prekaljene moške, ganil do solz.
Neverjetna ljubezen, skrb, rože, sočutje. V
V naslednji postelji je moj prijatelj in tovariš. Ob njem, tih in
junaško sedi njegova mati, ki vidi svojega edinega otroka, ki se začenja
po poti v tisto široko, neznano deželo. Čez
od mene je tovariš H., ki je izgubil roko in oboje
stopala.

Machine Translated by Google

Sam je. Nikoli ne vidi sorodnikov ob njegovi postelji.
Zaskrbljen in s tihim sočutjem se njegov pogled ustavi na
materin obraz. Čuti ga in neviden trak
razumevanje jo obdaja okoli srca.

„Kdo je ta mladenič?“ me je nenadoma vprašala.

„Brezhiben mož in tovariš,“ odgovorim.

"Sam?"

"Na žalost, da, in reven."

Utihne. Razmišljam, kaj ta vprašanja – na
to uro - verjetno zlobno. Vem, da ima veliko
kmetija, da je njen mož mrtev in da je tam, poleg
ona, sin, dedič, nosilec imena, bo kmalu odšel
na svoji zadnji poti. Njegovo življenje vedno bolj usiha.
Drži ga za roko, ki postaja vse težja.
In človek čuti, da se ji kri v srcu umika, da
čuti, kako njeno življenje bledi skupaj z življenjem njenega sina, ki je bil
vsebina njenega življenja in njena prva in zadnja izpolnitev.
Tiho še vedno drži roko, ko je že mrzla;
molče ležimo in si ne upamo dihati.

Nato vstane in stopi k našemu tovarišu, ki opazuje
z odprtimi očmi. Iztegnejo roke. Čuti
kaj naj bi pomenil topel pritisk: njegov notranji
sočutje.

„Zdaj pa imam prošnjo do tebe, dragi kolega.“
Bil si prijatelj mojega sina; naj te vzamem za svojega

Machine Translated by Google

"Sin? Vse bo tvoje, vse ...!" Tako je
kot jok.

Nerodno ji poskuša poljubiti roko. In jecljati
njegova zahvala. »To,« se konča vojakovo poročilo, »je tisto, kar sem
izkušen in vem, zakaj se vračam na fronto
ko se mi bo končal dopust."

Videl je večno srce Nemčije: nemško
mati. Videl jo je, kako je premagala smrt v svojem največjem
trenutek.

Machine Translated by Google

Zlomljene roke

Mojster Riemenschneider je bil sam v svoji delavnici.
Mrak je nežno padel na postave, ki so se zdele
nežno napolniti z življenjem v zadnji dnevni svetlobi. Tilman je ohranil svoj
nemirne roke so še vedno ostale in njegove oči so spet objele
delo v zadnjem času. Vstal je in se s težkim korakom odpravil proti
kip Madone in - kot že tolikokrat prej -
spet se mu je zdelo, da se ne sooča z mrtvim
lesena dela, ampak skrivnostno utripajoče bitje. Nekoč je
znova je začutil nežno padajoče draperije oblačila, opazil,
kako mu je po telesu prešel znan nenavaden mravljinec,
kar ga je vedno prevzelo, ko je začel rezbariti
ljubeč in intimen obraz iz mehkega, dišečega lesa
iz domačih gozdov. Pri delu je vedno rad bil
sam in ni bil vezan ne na čas ne na uro.
Vse, kar je v življenju videl in ljubil ali sovražil, je
preprosto vzel v roke, da bi postalo nekaj novega
biti zunaj kamna ali lesa in osvobojen vsakdanjega
živeti. Njegovim ženam ni bilo lahko živeti ob njem.
Poročil se je trikrat, a smrt je bila
navaden gost in se je nenehno oklepal tega, v kar je verjel
popolnoma posedovati. Včasih se mu je zdelo, da je
kriv, kot da bi pustil življenja svojih žena, ki so bila tako

Machine Translated by Google

posebno zanj, preveč teče skozi njegove roke v njegove delo. Zanj so bili vedno kot fontane, od v katerem je lahko pridobil moč in veselje ter občasno tudi malo miru. Ampak niso bili zares izginili in to je bila za gospodarja dobra in tolažilna gotovost. Lepota in aristokracija sta izhajali iz materiala. Imel je izpolnil je nepisani zakon; rojen iz nič, je imel v nemih bitjih naredil stvarstvo in vero v življenje vidno.

Od težkih časov vajeništva je minilo že veliko časa na vrhuncu svojega dela. Videl je veliko ljudi in države. Oh, svet je bil širok in hrepenenje je bilo bolj ko ga je pil, bolj je rasel. Toda postopoma je mir celo prišel nad njega. Würzburg je obkolil nemir njegove krvi. Tukaj je bil zavet.

Mojster je mirno premislil o vsem skupaj in potem je spoznal, da je pretekli čas kmeta- prebujenje je bilo kot velika reka, v katero se je izlilo njegovo hrepenenje lahko teče.

Njegove misli so se znova vrtele po zakladu dvorane cerkvenih nadzornikov, skozi ambiciozne stebrne stebre visokih katedral - v vseh njih bili so njegovi kipi, spomeniki, oltarji, kipi apostolov. Vedno je stal v teh mogočnih kamnitih gozdovih srečen in občudoval je mojstre gradbenike država, ki je kljubovalno zlagala takšne strukture v

Machine Translated by Google

nebo. Všeč so mu bili tudi zvonovi, ki so zvonili nad širno deželo s svojimi težkimi toni.

Toda nekaj čudnega je nehote živelo v njem njega in zdaj prebili. Zakaj so duhovniki obesili Nizozemsko zlato in barvni okraski tam? Zakaj so peli v tujih molitvah k Bogu? Zakaj se je zdelo, da je denar, ki je zvonil v vitrinih, najpomembnejši za cerkve? Nato je Riemenschneiderja zajela divja stiska.

Svoje blagoslovljene roke je stisnil v močne pesti. Kako pogosto so ga duhovniki silili, da je oblikoval stvari, ki jih njegove roke niso hotele narediti. Kljub temu sem šel, kot sem hotel, mi niso mogli ustreči; in medtem ko je razmišljal, V njegovih očeh se je povečal hladen lesk. Uporabil je Ljudje, ki so ga iz dneva v dan obkrožali kot vzorniki za njegovo delo. Ženske iz dežele, otroci iz mesta, moški iz delavnic in s kmetij - postavil jih je jih v oltarjih in Cerkev jim je dala tuja imena.

Prelat knezoškofa iz Würzburga je prinesel mojster nov red. Riemenschneider je čemeren odgovor je napel ušesa. Nato je eksplodiral nestrpno in iz njega se je razlezla govorica: "Po mestu se širi govorica razširilo, ampak nočem verjeti ... Mojster Riemenschneider! Peklenske sile so ves čas

Machine Translated by Google

so imele svoje mesto v tebi. Kako drugače bi jih lahko postavil utelešeni Antikrist znotraj svetih oltarjev?"

Pritisnjen in zelo presenečen je mojster vprašal: "Kje ... kje je Antikrist, častiti gospod?"

Blede roke je vtaknil v široke rokave svojih sutana in hladno, nekoliko prezirljivo rekla:

"V kotih vaših oltarjev čepijo kmetje z vulgarne obraze, in izklesali ste precej prefinjen obraz za Juda v Heiligenblutaltar v Rothenburg, da bi lahko bil St. John. In na vseh križi, ki jih tatovi pogrešajo, in«, so se mu oči prikradle mojster in se sklonil naprej: "in vse Matere božje

"Izrezljaš in nosiš obraz svoje mlade žene Elise."

Mojster se je častitemu rahlo in hladno nasmehnil, dvignil vitke roke v znak zavrnitve in rekel: »Da, da, jaz veste, kaj želite povedati: ...In še danes blagovna znamka sramote, prvi ljudje goli, stojijo vesel in nedolžen pri portalu Marienkirche. Jaz Vem, kaj si misliš o mojem delu, praviš, da jaz se ni držal Svetega pisma. Zdaj sem prišel do vem, da je tudi potapljati se precej tvegano globoko v Sveto pismo. Preprosto sem zdrsnil z lažna oblačila, v katera si ovil ljudi in zdaj te to moti, ker vidiš, resnica."

Machine Translated by Google

„Pazi se, mojster svetovalec, rezbar svete in edine Cerkve, ona ima Gospodov zakrament, ona stoji nedotaknjena nad vsemi ljudmi. Ostani njen služabnik!“
Ne postani privrženec hudiča in njegovih služabnikov!

Mojster ni odgovoril ničesar, ampak je dolgo in prezirljivo strmel v prelata. Ko so se težka hrastova vrata zaloputnila za odhajajočim cerkvenim možom, je Riemenschneider vedel, da je prvi velik žarek
Most, ki ga je prečkal desetletja, se je podrl.

Tilman Riemenschneider je bil v državi že nekaj dni. Obiskal je prijatelje in tovariše, za katere je vedel, da so povezani s tajno organizacijo.
kmečka odporniška organizacija. Tihi upor se je širil
kot ogenj. Potreba kmetov je naraščala. Toda Tilman
Riemenschneider se je postavil na njihovo stran.

Na vrhu mestnega obzidja Würzburga kmet-
Poglavarji so ure in ure stali in čakali
kmečke vojske, ki naj bi prispele v mesto. Do upora so se skrivale. Ko so zazvonili alarmni zvonovi
Nenadoma so prišli ven in tiho razporedili svoje
moški. Njihove zadeve so bile zdaj dobre. Nadškof je pobegnil, je moral spoznati, da je njegova igra končana. Kmalu
Kmetje naj bi prišli. Veter jim je udarjal v obraze kot mrzla pest. Noč se je prikradla hladna in dolga. Bermetter

Machine Translated by Google

premaknil se je k Riemenschneiderju: "Traja prekleto dolgo
čas, pohod vojske proti Würzburgu."

Tema, mraz in čakanje so nenehno rasli
skupaj bolj zatiralski, bolj prevladujoči.

Skozi črno temo se je zaslišal krik. Topot kopit.
Drveč jezdec. Bil je Mergentheimov kurir. Iz njegovega
sopihajoč so izgovarjali besede, sprva le dve, ki
noro se je vrtel naokoli:

"Vse je konec ... Vse je konec! ... Nič ni ostalo
kmečkih vojsk." Jecljajoče poročilo o
Padec zadnje kmečke vojske je vžgal njihov strah.

Nič se ni premikalo. Groza je naraščala okoli moških.
kot da bi jih obdajala neprebojna stena
plameni. Mislili so, da se dušijo. Bilo je
neznosno. Nato je nekdo divje zavpil, kot da bi le
pretepena žival je sposobna jokati.

Potem pa se je besno sprostil. Kmečka voditeljica
klic je ostro zakričal skozi turbulenco
razpad:

»Riemenschneider! Riemenschneider!... Tukaj, hitro, a
konj, moramo zapustiti Würzburg! Ko škof
vrne se zmagovalci bodo vkorakali v mesto in nato naši
življenja bodo končana. Mi smo blato na njihovih čevljih! Mi ...
zadnji!"

Machine Translated by Google

In presenečen nad njegovo togostjo: "Kaj je novega,
"Riemenschneider? Pridi!" Zelo šibek, a trd kot steklo, se je
vrnil njegov odgovor:

"Würzburg sem naredil velikega ... Ostal bom. Ne bom se obrnil."

rep in ... in ... kam ... bi ... šel?

Tišina!

Besnela je le črna nočna nevihta. Zvezd ni bilo.
sijala, nobena lučka upanja ni grela.

Kmečki voditelji so si premislili. Spoznali so
da bi bil vsak pobeg nepotreben. Prej ali
kasneje bi jih odkrili ali pa bi
so se morali skriti v gozdovih, potem pa so morda
lahko umrl od lakote.

Zadnjim kmečkim voditeljem se je uspelo skrivati tri
dni, nato pa so jih odkrili in ujeli
škofovski krvosledniki.

Skrivali so se vklenjeni v najglobljih ječah
trdnjavo Marienburg, njihove goreče oči so se uprle vanjo
gosta tema. Nihče od njih ni vedel za druge.
Zrak v ječi je bil smrdljiv in vlažen.

Tillman Riemenschneider se je skoraj zadušil v

črnina ječe. Dan za dnem je mineval, korak za dnem
korak in veliko noči je odteklo. Jutri je bil
izginilo in preteklost se je zrušila.

Machine Translated by Google

Nenadoma so se pred njegovo kamnito ječo zaslišali koraki – ali pa so bile to morda tudi verige. Dnevna svetloba je zaslepila Riemenschneider. Grobo so ga potisnili naprej. bleščeča rdeča barva rabljevih dubletov je gorela v njegovem oči. Vstopil je v sodno dvorano.

Nad njegovo ponižnostjo je bilo ustoličeno sodišče. Črna, oddaljena in pripadajoča drugemu svetu. Pri tem čas, ko je vedel: Zdaj prihaja moja žetev ... rdeča žetev.

Obtožbo je prebral mestni izvršitelj. duhovščina je gospodarja izročila posvetnemu sodišču; ohranila je čiste roke, kajti kako bi sploh lahko krvave roke objemajo najsvetejše?

Cerkev je bila brezmadežna. Stala je nad posvetnim državo, ki ji je morala služiti, in posvetna država je morala izreči stavek:

"Tillman Riemenschneider, kipar, rezbar, mestni svetnik in nekdanji župan mesta Würzburg, je obtožen hudobne izdaje svojega suverena in fevdalca gospod, plemeniti knezoškof Würzburga. Zaradi neposlušnosti in ker je nameraval mesto odpreti sramežljivi kmečki heretiki, mu je izrečena kazen smrt ... Toda Cerkev ..."

Riemenschneider je komaj poslušal. Pogledal je skozi vse, zunaj pa je slišal ptičje petje. Majhna ptica,

Machine Translated by Google

pomislil je, tvoja pesem bi mi včeraj prišla prav
in vse dni v ječi, ampak obtožba in
sodba se je nadaljevala, beseda za besedo, se mu je približevala, se ga
dotikala, mu prijela srce kot železni prsti in
zlomil ga.

"Cerkev je usmiljena v Gospodovem imenu,
Riemenschneider bo le prikrajšan za del svojega
posest bo razlastjena in s pomočjo
mučenje ... njegove roke ... bodo ... zlomljene!"

Je lahko sonce sijalo ... je pihal veter? So drevesa
imajo pravico šumeti in ptice pravico peti
ko je bila ta neznosna bolečina povzročena? Ne sme
vse se zamrzne od neimenovane groze?

In bilo je storjeno!

Ljudje so izvršili človeško obsodbo. Ko je
mučitelji so začeli svoje grozljivo dejanje, mojster je izkopal svoj
zobe v ustnice. Ni izustil niti glasu. Nato je padel
v vrtinec žarečih rdečih krogov.

Da nikoli več ne bo tako kot v srednjem veku
ustvarjalne ljudi mučimo - za to se borimo.

Machine Translated by Google

Duša in telo

avtor LE

Poznoklasični, krščanski koncept trdi, da obstaja globoka razlika v bistvu med telesom in dušo. Oboje so različnega izvora: telo je zemeljsko-materialističnega izvora, duša pa božansko-duhovnega izvora.

Oba imata različno usodo: telo umre in razpade, Duša je večna in živi naprej po smrti. Obe stojita v največje protislovje vrednot: telo je vir nagoni, nizkotnosti, antivrednot in zla; duša je nosilec vzvišenega in dobrega ter s tem neomejene vrednosti. Med obema odprtinama in nepremostljivo sotesko stojijo nasprotujejo drug drugemu. Nesveto telo je veriga svobodni, bogoslužni in duhovni visoki let duše; to je njen nečisti, zemeljski zapor.

Naš življenjski občutek in naravni občutek naše pasme se ne strinjam se s temi načeli umirajočega in propadajočega sveta:

Vemo, da sta oba – duša in telo – zaupana neposredno od ustvarjalca. Oba sta enakovredna manifestacija večno ustvarjalnega in čudovitega delujoča božanska narava.

Vemo, da smo oboje podedovali od naših predniki in da oboje živi naprej v naših otrocih. Vemo, da je odločitev o nadaljnjem življenju ali smrti obeh

Machine Translated by Google

v naše roke z lastno odgovornostjo. Živimo v spoštovanju, da smo poklicani, da pomagamo ohranjati ustvarjalčevo delo in ga širimo skozi obdobja.

Vemo, da je plemenitost in čistost našega telesa hkrati z našo dušo in obratno. Vemo, da kdor uniči svoje telo, uniči tudi svojo dušo, da kdor uniči svojo dušo, zaznamuje tudi svoje telo. Vemo, da lahko svojo dušo izobražujemo in oblikujemo le skupaj z naše telo in obratno.

Vemo, da smo v bistvu eno in isto z našim telesom in našo dušo ter da je posvetitev eno je tudi posvetitev drugega.

Machine Translated by Google

Mati Zemlja - Očetovščina

V njem ležita zavetje upanja in vera, žrtvovanja in predanost, dejanje in delo neštetih generacij. To je dediščina, posvečena in osveščena po življenje in smrt naših prednikov, ki so nam bili dani kot močni in čudovito zapuščino. Koliko človeških rok je zgradilo, pogumno in zvesto, na veliki domovini hiši naše srce - Evropa. Koliko jih je žrtvovalo, skrbelo za, delal, stradal, razmišljal in trpel! Vsaka roka-dolžina naše Zemlje je bila neutrudno osvajana in vedno znova kljubovalno branjena. Tako je bilo tudi z germanskimi človek počasi skozi stoletja oblikuje jasno značilnosti vasi, mest, citadel, katedral, gradov, mostov, ulic in bučnih delavnic vpletajo v pokrajino.
To se nam pojavi pred očmi, ko rečemo: Mati Zemlja - Domovina. Iz te zemlje smo zrasli, ona obdaja nas, domovina daje moč življenja.
Pogosto germanski moški tega niso prepoznali in niso bili zavedajoč se njegove vrednosti. Ko pa so bili obkroženi z tujcem, jim je postalo boleče jasno, da Domovina je dobra in nespremenljiva kot mati, nikoli minljivi, vedno pripravljeni, da jih sprejmejo in nahranejo z močjo in vero.

Machine Translated by Google

Bila je težka pot, dokler ni en moški vstal in rekel
z jasnim glasom, da smo morali preseči ljubezen
tla naše neposredne domovine; bil je človek, ki
nas je naučil razumeti, da prav v čudovitem
raznolikost plemenskih značajev in pokrajin
V germanskih deželah leži bogastvo našega življenja in
da le v razumevanju, cenjenju, vrednotenju – in ljubezni –
vseh s strani krvno in kulturno sorodnih ljudi
Evropa, ali svojim nudimo najvišjo storitev
domovina. Za nas Germane je to velika, sveta domovinska
hiša in vsaka pokrajina v njej je temeljni kamen, nobena ne
sme manjkati in le vse skupaj se ujemajo.
skupaj v večno lepoto naše velike nordijske-
določen bivalni prostor.

Machine Translated by Google

Iste vrste

Železnica za Trondheimom je bila uničena, zato je bila
četa je morala korakati.

»Marširajo po Norveški,« so si mislili strelci, medtem ko so
preklinjali in vrgli nahrbtnike na hrbet, "je kot
zajemanje vode iz morja: zdi se, da se nikoli ne konča."

A dežela je bila lepa, lepša od katere koli
drugo regijo, ki so jo do sedaj videli, in so jo dobili
Med to vojno se je po Evropi veliko dogajalo. Ulica je šla
navkreber, ne nenadoma, ampak tako lahkotno in
očarljiv način, da ga med korakanjem komaj opaziš.
Med gorami so ležala majhna temna jezera in
Polja in travniki so bili tako zeleni - kot v travi, kot
doma med veliko nočjo, čeprav je imel binkošti
že zdavnaj minilo.

Četa je znova odkorakala v jutro in
Po kratkem popoldanskem počitku so odkorakali daleč v
noč. Končno je konica, ki je korakala naprej, zagledala mesto;
Cilj pohoda za ta dan se je imenoval Ogendal. Ampak
V tem trenutku je podjetje doživelo grenko razočaranje,
ker je celotno mesto, ki je ležalo tako lepo v
dolina je bila tako temeljito uničena, da so ostale le še ruševine
videti. Nobena hiša ni stala več, samo

Machine Translated by Google

tu in tam zid, posamezni dimniki in zidovi.
Povsod med ostanki se je kadilo in
tleče. Ko se je podjetje ustavilo na
travnik za mestom, eden od strelcev, ki so bili
ki so kampirali tukaj v regiji, so včeraj povedali
Tukaj so bili hudi boji. Norvežani so
pogumno se je uprl; s tem je mesto izginilo
v plamenih.

Toda strelci so bili utrujeni od dolgega pohoda in
Kapitan je bil kratek. Z roko je pokazal navzgor
višine, kjer so bile kmetije: »Vsak vod
ena kmetija!

Mladi svetlolas poročnik, ki je vodil prvi vod
hitro je pogledal okolico: »Svojega že imam,« je rekel in
se obrnil nazaj k svojim strelcem: »Prvi vod na
"Kmetija je desno od treh dreves!" Strelci so se obrnili
njihove glave. Natanko najvišja kmetija! Ampak videli so
da je bila ta kmetija lepša in večja od
drugi. Kot grad je stal na hribu. Temno rdeča
tramovi so se lepo podali k oknom z belimi okvirji in
Vse naokoli se je razprostiralo nedotaknjeno kraljestvo travnikov, polj in
gozd. Vsekakor je bilo dobro ostati tam zgoraj.

Poročnik je zbral svoj vod. Strelci
spet dvignil nahrbtnike in se nato povzpel po poti.
Skozi brezov gozd se je vzpenjala navzgor. Ko je

Machine Translated by Google

sveža zelena drevesa so se odprla, kmečka hiša
že ležala pred njimi. Travniki so se razprostirali
vse okoli stavbe. Polja so bila sveže zdrobljena.
Vse se je zdelo tako čisto in urejeno. Res, kmet
ki je živel tukaj, je bil kralj v svojem cesarstvu. »Mi smo
"strelci druge čete," je žvižgnil poročnik
na srečo je bila to njegova najljubša koračnica, »borimo se in«
"Zmagamo, ampak se nikoli ne umaknemo!" Nato je pustil, da se njegov vod ustavi
in počasi stopil proti kmetiji.

Bila je široka in veličastna hiša. Čez ogromno
vhod je imel ozko streho, ki sta jo nosila dva
leseni stebri. Stebri so imeli nežno leseno rezbarijo,
skoraj preobčutljivo za težka vrata. Prav v tistem trenutku
Poročnik je ravno hotel položiti roko na vrata
ročaj, izpod krošnje je stopil starec.
Njegova postava je bila velika, tako velika, da je bil precej višji
kot poročnik, ki je bil pravzaprav kar precejšnje postave
sam.

Starec je zagledal vojaka in se ga zgrabil z obema rokama.
s pestmi udaril v podboj vrat, stal tam s širokimi nogami in
je besno zmajal z glavo. »Pozdravljeni!« je rekel poročnik.

Starec je nekajkrat pogoltnil in kmalu
rekel je: »Ne.« To je verjetno bila edina beseda, ki jo je lahko izrekel
v nemščini: »Ne, ne!« In njegov vitek, kvadraten obraz je bil videti
neprijazen, v njegovih sivih očeh pa je žarela bes.

Machine Translated by Google

Poročnik se je spet nasmehnil in lahkotno rekel: »Morate
Tukaj naj za noč nastanim svoj vod, štirideset mož; tisti,
"Najdite si prostor v hiši, tukaj, drugi pa v hlevu!"

Starec je s prsti stisnil les
podboja vrat in zabodel noge v tla, kot da bi
sam je moral zavrniti vstop celotnemu vodu, ki
postavljeni pred hišo. Jezno je rekel: "Ne!"

Poročnik je poklical narednika in mu naročil, naj
poskrbel za hlev in pripravil slamo za tabor. On
bi se s starcem tukaj spopadel čisto sam.

V tistem trenutku, ko je poročnik to rekel, je stari
Moški je stopil nekaj korakov naprej in vstopil v hišo
pred poročnikom, kot da bi si premislil.

Poročnik se je za trenutek ustavil na pragu.
Pred seboj je zagledal široko, nizko dvorano, stene katere so bile
obložena z lesom, nad njo so bili težki črni tramovi.
Soba je dobivala svetlobo le skozi vrata in ležala
delno v temi. Le postopoma je lahko poročnik
razločiti, da so tukaj stali možje, deset, dvanajst mož, vsi tako visoki
da so z glavami skoraj dosegli nizek strop.
Vsi so imeli enako neprijazen obraz kot starec.

Nenadoma je poročnik videl, da možje stojijo
okoli nosila. Na nosilih je ležal mrtev vojak.
Poročnik si je snel kapo.

Machine Translated by Google

Moški v krogu niso bili več pozorni
k njemu in molče pogledali mrtvega moža. Niso molili, niti ustnic niso
premaknili. Moški obrazi so spet postali togi, kot da bi bili le

skupaj, vendar ne da bi drug drugemu pokazali žalovanje.

Poročnik je zagledal vitek obraz mrtvega,
ki je bil bled kot vosek. Oči so bile zaprte. Čez čelo se je raztezala široka,
huda brazgotina. Toda izraz
na obrazu je ležal miren počitek. Jakna
Norveški vojak je ležal na prsih, kapa pa je ležala na njem. Ob vznožju
nosilnice pa je stal plug. Nato je starec stopil k enemu od mož

in mu tiho položil roko na ramo. Za trenutek
Moški je pogledal gor in dvignil glavo v znak, da je
razumel ga je. Nato se je obrnil k poročniku. »The

"Kmet je mrtev," je rekel v dobri nemščini.

Poročnik je na kratko prikimal v znak strinjanja:
„Ostali bomo v hlevu," je rekel. Moški je ponovil, da je odgovor norveški.
Starec je poslušal in molče
prikimal z glavo.

Poročnik je šel in namestil svoj vod
hlev. »Nihče ne bo vstopil v hišo.« je
je razložil strelcem. »Kmet je bil ubit v akciji, verjetno med bojem včeraj
zjutraj.«

Machine Translated by Google

Ko je čez nekaj časa poročnik spet stopil v hišo, sta ga spremljala dva vojaka, ki sta nosila jekleno čelado in puško. Starec je bil

sprva so se prestrašili in moški so dvignili glave ter se soočili

poročnik. Za trenutek je v sobi zavladala popolna tišina. Toda vojaka sta stopila do mrtvega moža, salutirala, se postavila v pozor, nato pa s trdnim stiskom odložila puške pred njiju in stala na straži.

Sprva so se moški umaknili k zidu. Ne
Do zdaj niso dojeli, kaj naj bi to pomenilo. Poročnik se je soočil z možem, ki se je pritožil
k njemu in rekel: »Kmet je padel kot vojak. Jaz

"Dodeli mu stražo!" Moški je počasi prevajal besedo

z besedo. Moški naokoli so sklonili glave
tišina in poročniku se je zdelo, da so njihovi obrazi

niso bili tako trdi in neprijazni kot prej.
Toda zdaj je mlada ženska, ki je sedela sredi

mizo, vstala. Imela je visoko, vitko postavo in svoboden
narave. Poročniku se je zdelo, da še nikoli ni

videl lepši in plemenitejši obraz.

Ženska se je pojavila na vratih in iskala
trenutek na mrtvem moškem. Nato je zagledala Nemca

vojaki, ki so negibno stali ob vznožju nosilnice,

s topovi pred njimi, eden na levi strani, drugi

eden na desni strani pluga. Niso stali v

Machine Translated by Google

na kakršen koli drugačen način pred mrtvim, kot je
drugi moški so to počeli, njihovi obrazi pa so imeli enako resen in
resen izraz kot obrazi drugih moških. Strahospoštovanje
smrt je bila nad vsem.

Ženska je to videla in se vrnila v sobo.
Ko je spet prišla v dvorano, je držala leseno
jarkovnik v obeh rokah, na katerem je ležal eden od tankih
norveške ploščate kruhke in jih izročil Nemcu
častnik: Poročnik je poznal običaj, prekinil je
kos kruha in ga počasi pojedel. Vedel je, da
s tem je postal gost v tej kmečki hiši.

Naslednje jutro, ko je vod odkorakal
starec je spet stopil do poročnika.

„Hvala,“ je rekel, in poročnik ga je prepoznal
da se je te nemške besede naučil samo zaradi tega
namen. Nato je poklical moža, ki je znal govoriti
Nemec in mu spodbudno pomignil.

»Nemci so ustrelili kmeta,« je strogo rekel moški,
poudarjal vsako besedo in bil žalosten.

„Vojna je,“ je rekel poročnik. „Vojna je,“ je rekel mož.
ponovil. In starec, ki je očitno
razumel besedo, prikimal v znak strinjanja. »Morda je
"Moral sem priti do tega," je ponovil moški in njegov obraz
razvedril, "ampak tole želim povedati: nobeno sovraštvo ne bo
ostani!”

Machine Translated by Google

Poročnik je brez besed prikimal. Pravzaprav je hotel nekaj povedati, a velike besede mu niso veliko pomenile. Za trenutek je iskal
primeren odgovor.

Končno je našel besede, ki jih je želel izreči. »Mi smo iste vrste,« je dejal.

„Tako je,“ je ponovil mož in zdaj je tudi starec iztegnil roko proti častniku, „Mi smo iz
iste vrste.”

Machine Translated by Google

Danes poznamo občutek skupnosti, ki je daleč močnejši od političnih ali ekonomskih interesov pojasnite. To je občutek skupnosti, ki je določeno s krvjo.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Zlata medalja za hrabrost

Ko so po (prvi) svetovni vojni avstrijske zastave -
ki se je razprostrl v vetru v vse smeri
po vsej Evropi v neštetih starih in novih dneh
zmaga za imperij - jih je bilo treba počastitveno spustiti, noben kadet jih
ni nosil visoko in mahal v navaden
tempelj dostojanstvenega spomina. Tako kot je imel veliki narod
razpadli na šest ali sedem delov, tako so našli svoj počitek tu in tam, kjer
cesarsko šumijo kot
takoj ko veter zapiha z bojišča
Kahlenberg (bitka proti Turkom), več tudi v
Madžarska, nekatera v mestih, ki so nenadoma pripadla državam, ki so
prej imele privilegij videti satenaste, s kroglami preluknjane zastave šele
po kapitulaciji
zanje. Čudno je, da so standardi viseli v različnih
dvorane in ko v nekem oddaljenem času v tihi noči
zadnji barvni pramen plapola s polov kot molja na tla in se razblini v
prah, njihova slava bo še vedno
odlično.

Tako kot zastave, ki so bile postavljene v temo,
tako tudi nihče od tistih, ki so korakali v svojem
vojaške poljsko sive uniforme za štiri leta so smeli razstavljati svoja
odlikovanja za hrabrost, če je njihovo prebivališče

Machine Translated by Google

se je nahajal v eni od novih držav. Vojaki, ki so se vrnili, so svoje medalje, križce in trakove pospravili v skrinje ali za pralnico. Da, odlikovanja za hrabrost so lahko hranili le v temi; in tako

včasih je star bojevnik iztegnil roko

proti njim, ko jih je po naključju uzrl, da bi jih otipal, darila imperija, preden je ogorčeno zveneče stvari potisnil nazaj v

temno.

Enako se je zgodilo tudi naredniku, ki si je na Sanu prislužil zlato medaljo za hrabrost.
Karpati - najprej majhni in kmalu veliki
medalja za hrabrost v srebrni in kasneje na Tirolskem bronasti medaljo in poleg tega še odlikovanje "Karl-Truppen-Cross". Bil je mož, ki je bil navdušen nad orožjem in ki mu ni bilo nič bolj v veselje kot ostati v družbi
do smrti, v Galiciji ali Trientu, v Bosni ali na
"Schmelz", mu je bilo vseeno kje. Ampak kot
Nemec, čigar domovina je bila v senci drugega
zaradi silovite, daljnosežne pohlepe naroda, je stopil ravno kot zastave in medalje v temo in postal
kmet, in pravzaprav ni slab ... le da je dosegel
pogosteje kot drugi za perilom v omaro, da bi ven potegnil pet medalj, da bi lahko še naprej cingljale

njegovo dlan.

Machine Translated by Google

Vzel si je ženo, obdeloval polja, imel otroka,
in ko se je rodilo in je videl, kako obupano se je njegova žena borila s
porodnimi bolečinami, kako je babica posredovala v imenu ženske in
kričala "mama" kot
toliko jih je videl umirati na bojišču, nato pa je, ne da bi se tega zavedal,
s petami tlesknil skupaj,
srce mu je glasno razbijalo in čelo se mu je prelilo s poti;
Čutil je, da tukaj ne more storiti ničesar drugega kot stati
pozor ... sicer bi moral počepniti v
kot in žalostno jokati.
Ko pa je otrok v zibelki zakrknil in ženska
se je nasmehnil od veselja, hvaležno olajšan moški je imel
radovedni navdih, navdih, ki ga nikoli ne bi
bi imel, če bi njegova vojska še vedno korakala pod zastavami in bobni,
saj noben narednik ni nikoli imel pravice podeljevati medalj in čast
nekomu; zdaj pa, ko
vojska in medalje so izginile in v temi je imel
ideja, da bi ravnal kot vrhovni poveljnik in nagradil boj, ki kljubuje smrti.
Zasukal si je brke, stopil do omare, vzel ven pet medalj in

Dolgo jih je gledal. Ker so mu kolena še vedno bila
trepetajoč, je bil nagnjen k temu, da da od sebe največ in najbolj
čudovita dekoracija, potem pa je pomislil, da je otrok le deklica; zmajal
je z glavo in izbral
velika srebrna medalja, ki se je na kocki lesketala belo in rdeče

Machine Translated by Google

črtast trak in ga pritrdil na mamino nočno srajco.
Naj smejoča se mati zavrne, naj babica pritisne roke z
zemeljskim rjovenjem na njen trebuh, medaljo
zdaj je bila podeljena in je ležala dan za dnem, dokler ženska ni
v porodnišnici si je opomogla, na nočni omarici, in vsi, ki so
prišli na obisk, so lahko videli, da je narednik spoštoval
svojo ženo enako kot on sam
v preteklosti počaščen. Kasneje medalje ni pospravil nazaj
v omaro. Ni mu več pripadala,
vojak, ki je stal v senci, kar je tudi sam čutil; zdaj je bila to
ženina last in ji je medaljo skoraj zavidal. Pravzaprav je ni

razumela, kljub temu je morala skrbeti za
častno odlikovanje od zdaj naprej sama, ne v temi
seveda, iz katerega je prišla na dan, okrogla in
utripajoč kot zvezda, zaradi novega življenja. Položila ga je v
krožnik iz brušenega stekla na kredenci in tam bi lahko bil
bleščeč.

Kmalu se je rodil drugi otrok in oče ga je nagradil
njegova žena z malo srebrno medaljo, leto kasneje pa še z
bronasto medaljo, ker sta bili obe spet dekleti. Tudi v
V četrtem letu se to ni spremenilo, čeprav je mati
skoraj umrl med porodom; toda narednik - zdaj že kot pravi
general, ki tudi pogosto ne
dojeti prave zasluge - ji nikakor ni dal

Machine Translated by Google

zlato medaljo za to, a njegovo najmanjše odlikovanje, "Karl-Truppen-Cross".

Ko sta se po tem rodili še peta in šesta deklica, se je zdelo, da je ženin pogum postal nekaj posebnega. običajno za moškega, nevredno hvaležnosti, tako kot so, kot je mislil, tudi nekateri njegovi junaški podvigi ostali neopaženi, zato je pravičnost zahtevala, da ne dela velikega hrupa zaradi takšnega blagoslova žensk potomcev več, in celo dovoljeno mu je bilo loviti rake in se pritoževali nad tem, dokler končno pri osmih letih ni prišel na svet fant, tako lahko in brez napora, tako hitro in skoraj brez bolečin za mater, da je pravičnost zahtevala, da bi ji morali odvzeti odlikovanje, namesto dobil novo; ampak bil je deček, in tam je stal oče ob postelji s solzami v očeh in položil zlato medaljo, najvišjo avstrijsko uvrstitev, nanjo prsi ženske v porodnišnici in ona, ki je vedno smejali so se tem častim, postali resni in jokali od veselja zaradi otroka, pa tudi malo zaradi medalja.

Strogo gledano, si je to odlikovanje zaslužila že zdavnaj. Glede na to, da je zahtevalo večino izjemna junaška dejanja za osvojitev te medalje, in če upoštevamo, da so bile zastave priče tolikim ure, ki so v zgodovini oblikovale celine, je bilo prav, da

Machine Translated by Google

Najizvrstnejša nagrada za pogum je bila vzeta iz teme in položena na svetlo mleko in prihodnost dajajoče prsi matere samo za dečka ... kajti kakšna igra minljivega človeka bi bila slava in zastave, medalje in

imperiji, ne bi vedno imeli novih ustnic doječih dečkov najdejo svojo prvo junaško hrano ob tako polnih prsih.

Machine Translated by Google

Ostati čist in postati zrel

mladega SS-ovca na vzhodni fronti

Ni bilo dolgo nazaj, ko smo razmišljali o čistosti in zrelost kot nekaj nenavadnega; celo smejali smo se tem predstavam. Mar ni bila strogost bitke naš prvi ukaz, čistost pa nekaj za mlada dekleta? Ampak mi so se od takrat spremenili. Zdaj gledamo z drugačnimi očmi in Moči za svoja dejanja ne črpamo več samo iz mladostnih viharjev. Dolgotrajnost vojne nam je dala globljo moč vzdržljivosti in strogosti. Zdaj moč ustvarjamo iz stvari, na katere smo se prej nikoli niti pomislimo. Danes lahko gledamo svoj dom, lepoto poljske rože in nasmeh otroka z očmi, ki jih je bolečina izgube in zavest o nevarnosti.

Skratka, odrasli smo. Sredi uničenje vse okoli nas, se zdi edini cilj kot bistvo naših najčistejših hrepenenj in žrtev: Reich. In pot do tega cilja vodi skozi bojevnika moškost.

Težji kot je boj za naš cilj, toliko bolj neomajna je zahteva po čistosti naše volje, integriteti našega značaja in nedvoumnosti naše vedenje. Najvišji moški ideal mora biti utelešen, če

Machine Translated by Google

Reich je treba doseči, saj Reich predstavlja
Novi red človeštva; družin, klanov in
posamezniki. In za ta Novi red se bije vojskovanje.

Nit popolnega izumrtja smo prvič zaznali v
to vojno do najvišjega človeškega imenovalca med bitkami na vzhodu.
Zahteve po ohranitvi rase so zagotovo le zoološka zadeva, če vanje ni
vključeno ohranjanje arijske duhovnosti in kulture.

Kljub temu je naš odgovor na uničenje človeka v
Svet ni le vojskovanje in odpor, ampak tudi naša lastna preobražena
življenja, možatost in čistost pa sta najmočnejši orožji v tem boju. Da,
čista v
najvišji čut so bili mrtvi, ki so potonili pri Langemarcku
v flamsko zemljo; čisti so bili padli, ki še ležijo v neoznačenih grobovih
na vzhodu; in čisti so bili tudi vsi tisti, ki so v uri največje stiske Nemčije

prisluhnil klicu prvih let te vojne.

Tako je treba razumeti tudi našo nacionalno himno
»Nemčija, Nemčija nad vsem«: ne kot bojni krik zmage,
temveč kot najglobljo obveznost, da zgradimo višji red človeštva.
in kot miselnost ponosa veličina klica
biti bojevniki za ta Novi red v svetu. To
miselnost nas osvobaja manifestacij dekadence, ki jih vidimo na vsakem
koraku: sebičnosti,
oderuštvo in politične manipulacije. Ne gre za

Machine Translated by Google

zgolj ohranjanje čistega lista zaradi videza – povsem meščanski premislek – ampak gre za zavestno zavračanje vsake površnosti kot znaka nizkotnosti, dvoličnosti in nezvestobe kot nevredne v
poroka, kakršna je med tovariši, in vsaka obscenost in razuzdanost kot zabava. Zakaj?
Ker vse to odpira pot sovražniku, da vstopi in se utrdi. Ostati čist pomeni tudi
imeti vest in skrbnost ter izvajati prijaznost
in tovarištvo.

Od vsakega od njih se torej zahteva nepreklicen odgovor nas glede na vsak vidik našega bitja. Bolj ko mi zavedamo se, da si prizadevamo za družbeno in politično Novi red, in bolj ko bomo utelešali zavest, da je naše plemstvo odvisno le od služenja rajhu, toliko bolj nam bo postalo jasno, da le oni
lahko izvajajo in ohranjajo oblast na tem svetu, ki imajo ohranili so se čiste – tudi kljub napakam in sramu.

Videli smo, kako so tovariši padali tik ob nas, mlad in povsem nedokončan. To je napolnilo naša srca z žalost in malodušje. Takrat pa mi
izkusil resnico, da izpolnjenost v življenju ni odvisna od količine, temveč od kakovosti let,
ki smo jih prejeli. To je tako, ker vsak

Machine Translated by Google

Živ moški, ženska in otrok lahko prejmejo krono
življenje: umreti za domovino.

Življenje brez čiste želje je nesmiselno. Zato globoko sprejemamo
Goethejev rek: »Živeti za užitek je
nizkotni; plemeniti živijo za zakon in red.“ Ne moremo
natančno vemo, kam se vzpenjamo v tem boju in kakšna oblika in
stanje nas čaka na vrhu gore
zgoraj, toda Reich je takojšnja misija, ki jo mi
lahko trenutno prepozna in izpolni. In biti notranje
Opremljen za to nalogo zahteva čistost in možatost.

Bodite pozorni na meščanskega vojaka, ki ustoličuje vsakega
lažnega in nečistega boga. Morda takšen v nevednosti prezira
čistost in možatost, ker je bil vedno vse, kar je bil
izpostavljene so prazne oblike teh vrlin in nikoli njihova rasno
duhovna vsebina. Kakorkoli že, pravi človek je le tisti, ki ukorenini niti
svoje duše v
temelj; v skrajnosti, ki edina rodi ljubezen
družine in domovine, v veri v božanski zakon, ki deluje v življenju
njegove rase, in v pripravljenosti, da
mirno korakati v smrt, ker on
pozna pomen te smrti kot najvišje žrtve
Bog.

Biti mojster pomeni biti zrel, imeti duhovni vpogled, gledati onkraj
videza, delati potrebno,
in da ne izgubimo vere v proces. Ne zato, ker mi

Machine Translated by Google

imamo moč in orožje v rokah, ali uživamo v
določen rang na tem svetu, ampak ker smo dejanski
bojevniki za rajh. To pomeni, da smo izbrali:
odgovornost, disciplina, odgovornost, spoštovanje in
prijaznost - tj. postati močnejši človek in novo bitje ter ne dovoliti, da
svet predpisuje svoje "zakone" za nas
nas. Gospodarji smo, ker stojimo v odnosu do
svet kot orodja v službi višjega reda.
To spoznanje nas dela zrele ne glede na starost.
Osemnajstletniki so se na ta način in skozi surovost vojne spremenili v
možje. Ura preizkušnje jih ni zalotila brez dela, temveč je pričala, da so

so resnično postali zreli.

Machine Translated by Google

To je bil kar dober kolega

avtorja Heinricha von Kleina

Na moji poti v Frankfurt, gostilničar v vasi
blizu Jene mi je povedal, kako - nekaj ur po bitki
ko je mesto že popolnoma zapustila vojska hohenloškega kneza in ga obkolila
s strani Francozov, ki so mislili, da je zasedeno -
V mestu se je pojavil en sam pruski vojak. Gostilničar me je zagotovil,
da če bi bili vsi vojaki, ki so sodelovali v bitki, tako pogumni kot ta mož,

Francozi bi bili poraženi, tudi če bi
so bili trikrat močnejši, kot so bili v resnici.

Tukaj je zgodba gostilničarja ...

Popolnoma prekrit s prahom, ta tip skoči s svojega
konj pred mojo gostilno in zavpije: "Gostilničar!"

Ko vprašam: "Kaj je novega?", odgovori: "En kozarec
žganje!« in medtem ko meče v nožnico, doda: »Žejen sem.«

„Bog v nebesih!“, pravim, „Ali ne boš pobegnil, prijatelj moj?!“
Francozi so blizu mesta!

„No, no!“ reče in medtem ko namešča uzdo konju čez vrat, pojasni:
„Cel dan nisem ničesar jedel!“

"Verjamem, da te je obsedel Satan!" mu rečem.

Machine Translated by Google

„Hej, Liese!“, pokličem in ona mu prinese steklenico
"Gdanziger".

"Tukaj!", in mu hočem dati celo steklenico, tako
da bo jahal naprej.

„Tu, tu!“, reče, medtem ko si briše pot s svojega
čelo, "Ker nimam časa!"

"Otrok smrti si!" vzkliknem.

In spet rečem: "Izvoli!", medtem ko mu natočim pijačo, in jaz
Poskusi mu še enkrat dati celo steklenico, da bo jahal
"Pij in jahaj naprej! Na tvoje zdravje!"

„Še enega!“, reče ta tip, ko že odzvanjajo streli
na vse strani v mesto.

„Še enega? Te ne skrbi?“, vprašam.

„Še enega!“, vztraja, medtem ko si briše brado in
si s konja šiha nos, »Ker bo
plačano z gotovino!

V duši sem si želela, da bi ...

„Izvoli!“, rečem, ko mu natočim drugo pijačo.
želje. In ko jo konča, mu natočim še tretjo pijačo
in vprašajte: "Ste zdaj zadovoljni?"

„Oh!“, se fant strese, „žganje je dobro!“

„No!“, reče, ko si nadene klobuk, „koliko sem dolžan
"Ti?"

„Nič! Nič!“, odvrnem. „Poberite se, v imenu
"Hudiča, Francozi že vstopajo v mesto!"

Machine Translated by Google

„No,“ reče, medtem ko seže po škornju, „torej Bog
"ga bo nagradil." in vzame kratko pipo
iz škornja in reče: "Prinesi mi ogenj!"

„Ogenj?“, vprašam. „Te ne skrbi?“

„Ogenj, ja!“, pravi, „Ker si hočem prižgati pipo
tobak.”

„Legije te obsedajo!“ vzkliknem.

„Hej, Liese!“, pokličem dekle in medtem ko fant
dekle si napolni pipo in zakuri ogenj.

„No!“, reče in v roki drži pipo, ki jo je pravkar prižgal.
usta, "Zdaj bodo Francozi v težavah!" In
medtem ko si je klobuk potiskal čez oči in prijemal
uzdo, obrne konja in izvleče meč.

„Pravi hudič si!“, vzkliknem, „Prekleti,
Začarani lopov! Boš v imenu rablja
Pojdi tja, kamor spadaš? Trije vojaki - kajne?
Jih vidite? - že se ustavljajo pri vratih!

„To mi je pa všeč!“, pripomni, medtem ko pljuva in gleda
trije vojaki z bliskajočimi očmi. »Če bi jih bilo deset, bi
"še vedno se jih ne bi bal." In v tem trenutku so trije
Francozi že jahajo v mesto.

"Basso Manelka!" zavpije fant, medtem ko si namešča ostroge.
h konju in steče proti njim; skoči nanje,
tako resničen, kot je Bog živ, in jih napade, kot da bi imel
cel Hohenlohejev korpus za njim, na tak način

Machine Translated by Google

da so vojaki, negotovi, ali je v mestu morda še več Nemcev, – proti svoji navadi – prestrašeni. In
preden bi kdo lahko obrnil roko, je treščil vse tri iz
njihova sedla in jim zgrabi konje ter z njimi v
švigne mimo mene in zavpije: "Bassa Teremtemtem! No, zdaj vidite,
gospod gostilničar! Zbogom! Nasvidenje! Hoho!"
Hoho! Hoho!"

Gostilničar se je začudil: »Še nikoli nisem videl takega
kolega V vsem mojem življenju!"

Machine Translated by Google

Leto objave

NEZNANO

Machine Translated by Google

Citati

Kar je posamezniku dano od narave, mora posredovati kot prispevek svojemu ljudstvu. Lahko samo bodi ena pravica v tej skupnosti; raste iz izpolnitev lastne, dodeljene, najvišje dolžnosti.

- Adolf Hitler

***

Vsi narodi, ki so se borili v svetovni vojni, častno "neznani vojak". V Parizu počiva pod "Zmagoslavni lok". V Londonu prespi svoj zadnji spanec. pod črnim marmorjem Westminstrske opatije. V Berlinu prebiva v palači kanclerja rajha. Nemčija je edina dežela, v kateri "neznani vojak" ni mrtev, ampak živi.

- Frederik Boek

Švedska akademija, Stockholm

Machine Translated by Google

Ko bo vojne konec, bomo doživeli čudne stvari
stvari. V Evropi bo ustvarjen nov red in delo
bo zasedel mesto, ki si ga upravičeno zasluži. Eden od nenavadnih
manifestacije bodo takšne, da ne bomo več videli
Amerika kot novi svet, ne pa Evropa kot nova
svet in Amerika kot stari.

Po poročanju danskega časopisa Faedrelandet z dne 22. junija 1941, številka 170, te besede so bile nedavno izrečene ameriški novinar Hearst Pressa, ki ga je podeljeval vojvoda Windsorski, nekdanji angleški kralj.

***

Nacionalsocializem tvori ljudsko skupnost, ki
začne se z otrokom in konča s staro osebo. Ne
To velikansko simfonijo nemškega življenja je mogoče utišati.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Napačno razumljeno tovarištvo

Tovarištvo je polimorfno kot življenje. Tisočkratno so primeri, ki to prikazujejo. To je vez, ki drži skupaj prave tovariše. Brez pravega tovarištva si pristnega vojaštva ni mogoče predstavljati. Vendar vedno služi višjemu cilju, celoti, skupnosti. Njegova moralna moč prihaja iz močnega srca, iz odgovornosti, od neomajnega občutka usodne zvezanosti z ljudstvo in domovina. Kjer odstopa od te morale koncept, se obleče v egoistično preobleko, je moralno pomanjkljiv in škodljiv za skupnost.

Zagotovo SS-Obersturmführer, ki je služil kot skladišče poveljnik je podlegel takšnemu nerazumevanju tovarištvo. Ko je bilo odkrito, da je v njegovem ukaz blagajniku je bil zaklan več prašičev brez dovoljenja in neupravičeno razdeljeno ali poslano velikih količin mesa, ni preveril napake, temveč je poskušal vplivati na preiskavo uradnike, naj se vzdržijo nadaljnjih preiskav. Poleg tega je vpletene SS-ovce je spodbudil k podprisežnim izjavam da niso prejeli nobenega mesa.

Blagajnik je bil obsojen na zaporno kazen, skladišče pa poveljnik - zaradi neprijave kaznivih dejanj

Machine Translated by Google

podrejene in pripravljajo lažna poročila - v zapor stavek.

Vedenje blagajnika je predstavljalo hudo škodo nemškemu ljudstvu. Poveljnik skladišča - izven napačno razumljeno tovarištvo - je poskušalo prikriti zlorabe namesto zagotavljanja reda. Kdor prikriva, škoduje celotnemu ljudstvu in spodkopava lastno avtoriteto.

Machine Translated by Google

Zadnja volja SS-ovca

SS desetnik Leo R., v civilnem življenju pomočnik
učitelj v velikem šlezijskem mestu, umrl v vojaški bitki
bolnišnici zaradi ran, ki so jih utrpele na vzhodni
Spredaj. Za seboj je pustil nekakšno »zadnjo oporoko«, pismo
svoji družini, ki ga je napisal na dan, ko se je pridružil Waffen SS. To pismo
kaže globok vpogled v pogled na življenje zglednega nacionalsocialista in
pedagoga
in vojak. Spada med večne zaveze vere
našega časa, kar bo imelo zgleden vpliv na
prihodnjim generacijam in jim pokazati ter razložiti
dejanja njihovih očetov.

Če bi ostal na bojišču ali se vrnil v
stanje, v katerem nisem sposoben razmišljati, potem naj to
Zadnja zaveza služi kot povzetek za mojo družino in klan.

Nočem, da bi prišlo do konfliktov zaradi materialnih stvari
stvari. Kasneje bo obstajala germanska pravica, v kateri tudi srce dela pravo
stvar. To je že vodilo. Želim si, da bi se glede vseh vprašanj svetovnega
nazora ali ideologije stvari odvijale tako, kot sva se z ženo dogovorila. Jaz

Še posebej si ne želim vmešavanja v ideološke zadeve
izobraževanje otrok. Vsi smo v velikih rokah

Machine Translated by Google

vere, ki jo imamo in jo bomo še naprej poskušali oblikovati. Življenje
našega ljudstva je za nas sveto. Želimo slediti čudovitemu pravilu,
biti eno ljudstvo, to je religija
naš čas.

Želim, da imajo moji sorodniki kakšen spominski dar.
mene. V našem klanu je srce tako močno, da pravični
mera se bo seveda našla.

Iz vsega srca si želim, da bi se moja žena ponovno poročila, če
Verjame, da je našla novo življenjsko tovarišico. Ker jo poznam,
vem, da bodo tudi otroci našli dobro usodo.

Prosim prijatelje našega klana, bodite botri otrokom in prijatelji
družine ... da izpolnjujejo zakon pravega prijateljstva, ki osrečuje.

in dajanje.

Želim si, da bi moji otroci prepoznali svojo mamo kot svojo
najdragocenejši zaklad, ki jim je dal življenje. Poleg tega bi morali
biti ljudje zakon in vodilo. Vedno bi morali biti preprosti, zvesti in
resnični.

Zahvaljujem se svoji ženi. Besede so premajhne. Morda ve, da
me gane, ko pomislim na čudovito
globino, ki jo je dala mojemu življenju. Upam tudi, da bo usoda
Naj ji dovoli, da ima tisto, kar je bilo meni odrečeno. Naj
Skrb in bolečina hitro izgineta. Naj misli name.
z radostnim ponosom. Dala je več.

Machine Translated by Google

Draga žena! Premisli o najinem skupnem času in se na vso moč posveti moč v prihodnost. Če obstaja sveto odrešenje, potem je je oskrbljena s krvjo mojega srca.

Spoštuj prednike. Bodi zvest ljudem. Naj naši ljudje najdejo srečno prihodnost.

Zahvaljujem se tudi staršem, ki so pogosto morali trpeti zaradi mene. Naj vedo, da se je vse to zgodilo, medtem ko sem jaz sem se trudil razjasniti globlje vidike svojega obstoj. Moja ljubezen bo vedno pripadala njim.

Naj vsi začutite, kako vam podajam roko, da bo vaša Moč bo rasla in srečen boš. Verjemi mi, moj Srčna želja je vedno, da te vidim srečnega, naj bo tako.

Na predvečer potovanja, na katerem se smem pridružiti dolge kolone tistih, za katere šteje le dejanje.

Leo R.

Machine Translated by Google

Eden stoji sam v noči,
obremenjen s težkimi dolžnostmi,
pomisli na uro,
mrtvih tovarišev.

Čuti, da nekdo hodi k njemu,
vojak iz drugih dni,
ki je že doživel najbolj grenko usodo,
in ga tiho sliši govoriti:

Tovariš!

In samo ta ena beseda.
Molčijo in gledajo.
Drugi gre, senca, stran,
šele ob zgodnjem jutranjem svitu.

- Potovanje
avtorja Heryberta Menzela

Machine Translated by Google

Glede

Obnašanje vojaka

Proti tujim ženskam

Ti si SS-ovec. To pomeni, da nisi
plačanec, ki je rekrutiran, da se bori za nekaj preprosto
za plačo, tudi če vas to ne skrbi nič drugega. KOT
Esesovec, predstavljaš SS, skupnost, red
znotraj tvojega ljudstva, katerega posebne naloge so ohranjanje čiste
krvi, dvig vrednosti rase.
Ko stojiš v tuji deželi z orožjem v roki, imaš torej dvojno dolžnost:
zastopati moraš
tvoji ljudje in ti moraš biti vredni SS-ovcev.

Vendar se obnašaš nedostojno, ko nosiš
uniforma Führerja z značkami Waffen
SS - teči naokoli po gostilnah in restavracijah s tistimi
dekleta in ženske, ki ne delijo bolečine in skrbi svojega ljudstva, ki ne
opazijo bolečine svojega ljudstva, preprosto zato, ker nimajo nobenega
čuta. To niso spodobne ženske in dekleta teh tujih ljudstev.

To je nekaj, kar lahko jemlješ kot samoumevno. Za ta dekleta
katerih bratje in tiste ženske, katerih možje so
bi bili poraženi od tebe in tvojih tovarišev, bi zagotovo
nočejo te objeti. Veš tudi, kakšna škoda se ti lahko zgodi zaradi takšne
neprevidnosti
združenje.

Machine Translated by Google

Kako lahko zahtevaš pravico do neizogibne trdote, če se prepustiš? Kako lahko ohraniš jasen pogled in pravilno držo, če izgubiš samospoštovanje? Mnogi V tej vojni ste imeli priložnost prevzeti več odgovornost, kot bi jo kdajkoli zmogel imajo v mirnem času. Vsi morate dokazati, da ste vredni te odgovornosti. Vemo, da ste pogumni v vojni. Vendar se moraš naučiti tudi biti miren, discipliniran in zmerno, tudi če ne stojite v formaciji. To upamo za dobro prihodnosti naših ljudi.

Kaj morate storiti po branju teh vrstic? Povedal ti bom. Imeti moraš čiste oči in iskreno srce. Veš, kaj mislim. Veš, kako to mislim.

Morda poznate tudi tega ali onega tovariša, ki še ni obnašal se je, kot bi se moral. Do zdaj si samo gledal stran in mislil, da te to ne zadeva. Verjemi mi, to Te zadeva. Zadeva vse nas. Najprej poskusi pot pravega tovarištva: pelji prijatelja na stran in Govori z njim jasno in razumno. Povej mu, kaj pomeni. Povej mu o usodni uri, ko naši ljudje najdejo sebe noter. Vtisnite mu v spomin, da je Führer ne more odpustiti niti enega človeka.

Vedno si zapomni, da mesece in leta, ki jih nosiš Uniforma z runami SS bo ostala nepozabna do konca življenja. Za Nemca so to najbolj odločilna leta v življenju. Ne le zato, ker so mladi SS

Machine Translated by Google

prostovoljec dozori v moškega ali pa zato, ker njegove prsi
postane širši, njegov korak bolj zanesljiv ali njegov vid bolj oster. Oblikuje
se tudi njegov duh. In v skupnosti SS se nauči nečesa, kar mu bo vedno
ostalo v spominu: reda, discipline, vestnosti, točnosti, žrtvovanja in
občutka dolžnosti do skupnosti. Ali

ne pokvari tega spomina s tem, da ne boš opravljal svojih dolžnosti tako, kot je bilo treba
tvoji ljudje pričakujejo od tebe. Če to prezreš,
poškoduješ sebe bolj kot kogarkoli drugega.

Nekoč je bil čas, ki je izrekel "pravico
»lastno telo.« To je bilo obdobje, ki je dajalo svoj blagoslov, če se je
temnopolti moški poročil z belo žensko ali če je
Nemka se je poročila z Judinjo - čas, ki je tudi ščitil
tisti, ki so ubili nerojenega otroka v telesu njegove matere, če
njegov prihod bi staršem povzročal težave.
Takratni prvaki, ki smo jih že premagali z bojem proti Führerju v Nemčiji,
zdaj trmasto stojijo na vseh frontah proti nam.

Če verjameš, da lahko s svojim telesom in krvjo počneš, kar koli si
tvoje želje želijo, potem
pomagati sovražnikom našega ljudstva in našega pogleda na svet.
V resnici si gospodar samega sebe le, ko
lahko v tebi vzbudiš dovolj moči in ponosa, da živiš v skladu z zakoni, po
katerih te vodijo tvoji ljudje, tvoji SS in ti sam
so sestavljeni.

Machine Translated by Google

Kdor mu pokvari kri,

uničuje svoje ljudstvo.

Machine Translated by Google

Najbolj zasebne stvari posameznika so najbolj javne stvari skupnosti. Za najpomembnejše stvar je v njih odločena: fizični obstoj in

prihodnost našega ljudstva.- Wilhelm Pleyer

Machine Translated by Google

Otroka

Ali obstaja globlje veselje od veselja ob rojstvu otroka? Poznate kakšnega? Jaz ne! To je veselje za oči. Veselje za uho. Veselje za vaše božajoče roke. To je prijazen utrip za ... tvoje srce. Da, premika celotno tvoje bitje, tako da Za to nimaš besed. Zagotovo ni globljega skrb.

Skrbi je veliko.

Otrok, ki se ti rodi in se razvija ter raste, kot mu to narekuje njegov notranji duh, je del tebe. Vendar še vedno gre svojo pot. Čutiš se odgovornega in še vedno lahko storiš nekaj. nič. Niti pomagati niti škodovati. Nadaljuješ sebe v otroku, vendar še vedno deluje po svojem bo. Katera skrb bi lahko bila večja?

In nikoli se ne ustavi. Skrbi te njegova narava in ali bo dober. Skrbi te njegovo zdravje. Skrbijo vas njegove napake. Ste zaskrbljen zaradi njegovih dosežkov. Zaskrbljeni ste o njegovih odločitvah. Bolj te skrbi njegovo življenje kot tvoje lastne. Skrbijo te celo njegove skrbi.

Tako globoka, tako neskončna, tako vseobsegajoča je tvoja skrb vaš otrok.

Machine Translated by Google

A tudi sami se skozi svojega otroka poglobite. Vaša predanost in skrb za otroka je vaša skrivna življenjska vrednota. Ta vrednota je vaše neimenovano veselje.

To veselje je tvoje neimenovano zadovoljstvo. In če se tvoje skrbi odpravijo, saj se izkažejo za nepotrebne, ko so utihnil, ker pride tisto, kar si tesnobno želimo prehod: Če preživi, požene tisoč majhnih kalčkov Kakor na spomladanskem drevesu je njegova dobrota podobna zarji dobrega dne. Tvoje neimenovano veselje se krona z veseljem, ki ga lahko čutiš v svojem telesu. Tvoje veselje se dviga. v jasni luči vaše zavesti o vrednosti vašega otroka. In to preide v veličastno kraljestvo ponos - kakšno veselje je lahko globlje od tega?

Slišiš druge stvari o otroku. Slišiš, da je breme. Slišite, da je to odgovornost. Tudi vi slišati stvari, ki so bolj zdrave in pravične. Slišite, da gre za prepričanja. In kar je zagotovo najbolj nesporno od tega, kar slišite - to je dolžnost do ljudi, to je dejanje odgovornosti in priznanje zaupanja.

Ampak povem ti, modro je, da imaš otroka brez drug razlog kot ljubezen. In da ljubiš svojega otroka brez drugega razloga kot iz veselja.

Machine Translated by Google

Delo časti žensko, tako kot časti moškega. Otrok,
vendar pa mater oplemeniti.
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Bog živi samo v ponosnih srcih

Pisatelj našega časa, čigar delo je bilo zelo
hvaljen od naroda, je zapisal, da je njegovo prepričanje neusmiljeno
besede: »Samo ljudje, ki potrebujejo Boga, iščejo Boga. Kdorkoli
ga ne potrebuje, ga ne išče. Tudi tisti
"Kdor upošteva Boga, ga potrebuje." Samo ljudje, ki ga potrebujejo
Bog zasleduje Boga ... ali je tako? Je Bog, ne glede na to, kako si kdo misli
njega, Boga obremenjenih in tistih, ki so polni
tema v življenju, prevara? Nekaj, kar smo si spretno izmislili, da bi se
spopadli s svetom, s katerim nismo zadovoljni v njegovi pravi obliki,
kakršen v resnici je? Je molitev
vedno prošnja, dejanje tolažbe naše nemoči?
Mnogi molijo, da bi prosili, in mnogi molijo, da bi dali.
sami sebe tolažijo - toda Bog tolažbe ni naš
Bog.

Ko priznamo načelo: »Bog živi le v ponosnih srcih,« potem mislimo
na drugačnega Boga kot tistega, ki tolaži, ali vsaj na drugačen način

nanašajoč se nanj. Ker verjamemo, da Bog in pogum
in moč resnično spadata skupaj in da ti moški
tudi tisti, ki ga ne potrebujejo, iščejo Boga, vsaj ne dokler so zunaj njega.
strah.

Machine Translated by Google

Možno je, da je mladenič, potem ko je pomagal skupini
Tovariši junaško upirajo sovražnim silam in trpljenju
grenke ure, ki visijo na nitki med življenjem in smrtjo, da bi tak
človek, potem ko je nevarnost minila,
izrazil svoja čustva v joku, pravzaprav bi preklinjal!
Vendar je bolj verjetno, da bi molil, in res,
na zelo goreč in strasten način. Ganjeni smo
ne toliko s tem, ali in kaj ima oseba, ki ima
bil tako ganjen, pravi - ganjeni smo, da moški v
na najresnejše trenutke življenja še vedno gleda z občudovanjem
nekaj večjega, na nedoumljivi celoti in
potrjuje vsemogočno vero. Človek se dvigne nad takšno
vidne, razumljive, uporabne stvari. Dvigne se
nad vsemi individualnimi stvarmi in doseže zavest
sveta, skrivnostnega znanja o
nerazumljiva izkušnja, v katero se rodimo in iz katere smo ob
določenem času iztrgani iz smrti
uro, ne da bi ga kdo vprašal. Moč in veličina
človek pa je v tem, da se je rodil brez volje
svojega lastnega in še vedno ne živi v poljubnem obstoju.
Že v zgodnjih letih je vse bolj pogumen, saj
Na ta obstoj gleda kot iskalec, ki sprašuje 30, 60 ali
90 let življenja dejansko pomeni. In to je: zvestoba, ljubezen,
tovarištvo in pogum.

To je usmiljenje in prekletstvo človeštva, da temu
dan, nihče ni našel preprostega odgovora na vprašanje ali

Machine Translated by Google

takim mislim. In da jih nihče ne more najti. Bog ni noben "x", ki bi ga bilo mogoče z natančno gotovostjo izračunati iz kakršnih koli izračunov. Za nas, navadne ljudi, ni preprosto dejstvo, temveč vprašanje. In da bi si to vprašanje lahko vedno znova postavljali, da bi se zavedali gotovosti našega obstoja, pogojev našega
obstoj, ne da bi ga te misli zlomile,
in ne da bi nas izčrpali ... to se nam zdi najlepši in najplodnejši pogum duha, kar si ga lahko zamislimo.

Samo življenje ne pomeni veliko. Vse, kar se rodi, gre skozi kratko obdobje do smrti in se bori za hrano, zavetje in pijačo. Takšen korak izven tega kroga
življenje, da ga svobodno potrdimo ali zanikamo, to je ponos in sposobnost naše človečnosti. Pravi možje postanemo skozi to plemenitost in skozi ta ponos. Ni točke, kjer bi se misel končala. Vsak, ki si drzne imeti v srcu tako zdrav in radosten občutek za svet in za Boga, je resnično čudovito strog in buden. Kako naj postane meščanski,

majhen ali nizek? Obstaja raven stvari, do katere mora vedno znova vstaja in se prebija do: Ni
njega, ampak celotno stvarstvo tako široko in globoko, kot je se pojavi moškim.

Takšno vzhičenje potrebujemo in odkrito priznamo, da ga potrebujemo, namreč dvig iz preveč-

Machine Translated by Google

vztrajni in preveč plašni. Želimo biti
neprijetno in nezadovoljno, kot da bi sčasoma
odkrijte oblake in morja, odkrijte skrivnost
življenje s svojimi sto tisoči in milijoni
manifestacije. Zvezde sprašujemo, kdo jih je postavil v njihovo čudovito igro vzponov in padcev? In sprašujemo
voda, v katere daljave in globine želi
tok? Dovolj smo močnega srca, da ne bežimo
iz večnega »od kod« in »kam«, in mi
niti najbolj natančnega opisa narave ne sprejmite kot popolnoma
izčrpano razlago njenih razlogov.

Dejstva, niti boj za golo ne bi smeli vzeti našega strahospoštovanja
pred globino sveta.
obstoj. Nočemo postati niti meditativni
narave niti razdeljenih ljudi, temveč hočemo prevzeti življenje
s svobodnim umom, vsakdanje in pogosto tako grenko, pa tudi tisto, kar
osvetljuje in daje smisel. Bog, ki mu zaupamo, je v skladu z našimi srci.

On je naše srce in pozna naše, ko je odprto in
afirmativno v svetu.

Bog živi v nas, ker nenehno raziskujemo
duh sil v svojem svetu in si prizadevati, da bi jih
naše lastne. Ali ni za takšno osvajanje sveta in Boga potreben čudovit
ponos in časten pogum? Ali ni za to potreben tudi plemenit pristop?

Machine Translated by Google

odločnost in zavest, da se uveljavimo kot moški
pred mogočnim Bogom?

Boga in njegovo posvetno stvarstvo hvalimo bolj zvesto
bolj ponosni in samozavestni smo v njem. Smejoče se oko, agilen korak,
duh, ki je resnično sposoben veseliti se in se dvigniti, pristna mladost,
pristno
moškost, neomajnost, ljubezen, tovarištvo, to so
Božji zastavonoše. In tukaj se spet pridružujemo duhu avtorja, ki smo
ga omenili na začetku in ki je potrditev svojega pesniškega prepričanja
zaključil s temi besedami, ki predstavljajo dolžnost za vse nas: »Boga v
svet prinaša človek.«

Machine Translated by Google

Vsemogočni bo pravični sodnik.

Naša naloga pa je, da izpolnimo svojo dolžnost,

Da lahko stojimo pred njim

kot stvarnik vseh svetov

po zakonu, ki ga je dal,

zakon boja za obstoj.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Življenjsko drevo in svetovno drevo

Preobrazba arijskega simbola

V Nemčiji so še vedno območja, kjer je še vedno mogoče videti nagrobniki iz 17. stoletja th stoletja, po katerem je nastopila smrt oseba je prikazana na zelo poseben, a hkrati osvetljujoč način.

Na primer, na nagrobniku vidimo reliefni šopek rož, grmovje, ki raste z gostimi in
čudovite vrtnice. Smrt v obliki okostja sedi zraven
k temu in s sarkastičnim izrazom prekine
najlepša roža. Nihče ne more spregledati
Pomen te slike: tako kot je cvet prezirljivo zlomljen in odstranjen iz življenjskega toka, ki vlada tako njemu kot grmu, je na prav tak način umrla tudi ta oseba, za katero stoji ta nagrobnik.

Včasih je nežna melanholija, fina in skoraj
spravna rešitev, ki je predstavljena v tem
slika. Na drugih nagrobnikih je divja, skoraj lopovska
pretres. Smrt je vedno prikazana kot grd okostnjak, ki seka drevo. Globok kos drevesa je že odrezan. Uničujoč rezultat je

jasno.

Druge slike prikazujejo drevo že podrto. Potem
Strela trešči iz oblakov. V vsakem primeru

Machine Translated by Google

slišimo jasno sporočilo: »Kakor je drevo padlo, tako boš padel tudi ti, otrok rojen iz mesa!« Ni dvoma, da drevo tukaj predstavlja drevo življenja pokojnika in da življenje tega simbola predstavlja življenje osebe ter da njegovo uničenje pomeni smrt osebe, ki ji pripada.

Človek in drevo sta tukaj prikazana v globini medsebojna povezanost z globoko notranjo vezjo. Drevo ni slika resničnosti, upodobitev narave ali kulturno delo za estetsko premišljevanje. Ima pomen, ki ga morda bolj ali manj zavestno razumemo v umu od 17 th stoletju drvar - pravzaprav sega nazaj v prvobitne globine naših prepričanj. Široka razširjenost O tej ideji o tem "drevesu življenja" lahko tukaj le ugibamo. Mitologija sega v najzgodnejše začetke Indoarijske tradicije, ki segajo nazaj do svetovnega jesena iz Yggdrasila. Drevo živi naprej v sagah o hišnem drevesu, drevesu varuhu in drevesu, ki je posajeno za novorojenčka. Slutimo ga celo v pravljicah, kot je prijetna o brinu ali o jabolkih življenja.

Najdemo ga v pesmih in običajih od majskega drevesa do Božično drevo, ki ga pribijejo na streho hiše in ga hranijo čez leto. V vsakem primeru je življenje osebe v družini skrivnostno povezano s cvetenjem takega drevesa. Zato je to v resnici »drevo življenja«.

Machine Translated by Google

Morda se zdi, da žalostnih, žalostnih 17th stoletje, ki je tako pogosto in tako boleče doživljala hudobijo dejanja smrti, bi morda lahko bila izhodišče za zgodbe o podrtih drevesih. Vendar to ni tako. Koncept To, da se smrtno drevo življenja poseka, sega daleč nazaj prej. Lesorez v pesmih Sebastiana Branta, izdelan kmalu po letu 1500, je že kazal takšno slika. Zanimivo je dejstvo, da to drevo ne predstavlja enega samega človeka, temveč veliko ljudi, ki sedijo na drevesu in padejo z njega v jarek preden drevo, ki je že posekano, pade.

Zadnja slika Niklausa Manuelovega smrtnega plesa je še bolj jasno. Mnogo ljudi sedi na obleganem drevesu. Smrt jih sestreli s puščicami. Tukaj, kot že omenjeno, trojica ne predstavlja življenja drevo ene same osebe, temveč celotnega klana. To je celo bolj jasno v odtisu mojstra z zvitkov iz okoli leta 1470. Tukaj je drevo življenja resnično svetovno drevo, v njem sedijo ljudje, skrbno razporejeni v tristopenjskem redu, ki je sam po sebi reprezentacija dobro urejenega sveta.

Na vrhu vidimo duhovništvo, spodaj pa posvetni gospodarji, cesarji in kralji, gospodje in grofje. Pod njimi so meščani in kmetje. V poznem srednjem veku vidimo starodavno delitev človeški svet v tri razrede, ki jih znajo uporabljati od pesmi in filozofije indogermanskega ljudstva.

Machine Translated by Google

Drevo pa ni posekano. Podnevi in ponoči ga žvečita dve živali, stoji pa v ladji, ki pluje po valovih, simbol večnega teka.

čas. Smrt dvigne svoj lok in sestreli ljudi iz
drevo s puščicami.

To drevo je veliko več kot le drevo življenja in je tudi veliko več kot le »drevo razredov«, kot je bilo napačno imenovano. V resnici je to svetovno drevo, ki vse ljudi zaznava v jasnem redu. Nedaleč od tega je misel na nordijski svetovni jesen, v čigar vejah živijo bogovi in ljudje, in na druga indogermanska svetovna drevesa. Niso nudila le bivališč, temveč so tudi delila srečo in blagoslov. Danes seveda mi

lahko le megleno slutim sijajni mitos, ki gre
nazaj v prvobitne globine naše rase, daleč nazaj v
daljne preteklosti. Njene preobrazbe so lahko jasno
sledil redkim relikvijam, ki jih imamo tukaj.

V poznem srednjem veku je še vedno živela sled nordijske veličine, v upodobitvi svetega drevesa je bilo še vedno mogoče čutiti mitski pogled na svet. Preprosteje,
bolj zunanji, bolj surovi ... a še vedno polni pomena so
kasnejše upodobitve v knjigi Sebastiana Branta in v
Bernerjev ples smrti. Nato se pomen močno spremeni. Vitalnost se umakne. V ospredje stopi posameznik, ki ga v upodobitvah dreves življenja v srednjem veku le redko vidimo, in skupaj s tem

Machine Translated by Google

Individualizem postane preprostejši, lažje razumljive slike: postanejo čustvene ali celo sentimentalne; prebujajo sočutje, žalost in usmiljenje.

Končno pomen povsem izgine. Gledalec ceni takšne upodobitve preprosto kot alegorije, katerih lepota in estetski učinek, ki ga občuduje. S tem preobrazba tega starega simbola svetovnega drevesa in življenje se konča. Vse, kar nam preostane, je, da čutimo se z obstoječimi artefakti vrnemo v daljno preteklost in začutimo njihovo veličino.

Machine Translated by Google

Mi kot posamezniki nismo nič drugega kot listi
na drevesu. Danes so zeleni. En list je večji,
drug je manjši. Nato eden oveni, nato pa še en.
Ampak to ni pomembno, če le drevo ostane zdravo!

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Pogum za veselje življenja

Kdor hodi po opustošenih ulicah
bombardiranih mest, kdor koli pogleda in se ob njih strese
ruševine gradov in cerkva, v katerih se čuti življenjski občutek
velika obdobja se odražajo, kdor pogleda v brezno
srca, ki jim je smrt raztrgala ... morda
se mi zdi predrzno govoriti o veselju življenja kot
ena od nepremagljivih sil človeške duše. Morda ima vojak največjo
pravico storiti prav to: ne le zaradi udobja, temveč iz živega občutka
resničnosti, iz katere v nasprotju stoji veselje do življenja

neizračunljivo in tema, ja, ki sama po sebi ustvarjata
jih znosne. V tednih novega leta bi lahko
prisluhnite zvokom vrveža in vrveža karnevala
praznovanja po naših čudovitih mestih. Ulice, ki so bile nekoč polne
veselih množic, so zdaj
prekrito s pepelom porušenih hiš. Namesto okraskov vidimo ruševine,
ki se dvigajo nad našimi glavami.
Moški, ki so nekoč pili iz keliha življenja, zdaj ležijo pod
zemlja ali se borijo s svojo sivo in zdaj resno
obrazi v osamljenosti boja za obstoj
Evropska kultura. Ženske so pobegnile daleč v

Machine Translated by Google

kmetij in vasi. Kje je še luč, misel, ki nas lahko popelje nazaj k veselju življenja?

Morda bi se morali pogovoriti o tem, kaj je v resnici veselje do življenja. Kdor jo išče le v zunanjem izrazu, jo bo težko našel v vojni. Kdor se zanima le za nekoliko surovo
materialistični užitki bodo razočarani nad
redki ostanki ... in trdijo, da skoraj ni ničesar
Ni vredno več živeti za to, za kar bi hvalili to življenje ali ga ljubili. Globlje veselje življenja pa ni odvisno od časa in usode, ne od potreb in grenkobe. Je eno tistih tihih čudes, ki jih Bog daje tistim, ki se zavedajo njegovega obstoja. Ne more se ga vrči na tla.

nas od zunaj. Živi v našem bistvu in našem bitju;
živi v nas. Človek, ki ga ima, je bogat, tudi če
hodi v cunjah in živi v zemeljskih jamah. Kdor živi
v palači in ima vse drage okraske življenja, je kljub temu najrevnejši gost na tem svetu, če nima tega pristnega veselja v življenju.

Začne se s preprosto zavestjo o obstoju.
Obstajajo moški, ki po dobrem nočnem spancu pogledajo na nov dan in se pritožujejo, ker stojijo pred službo
in naloge. Drugi se pojavijo po nekaj urah nemirnega spanca s komaj razumljivim občutkom zadovoljstva,
veseli resničnosti svojega življenja, morda preprosto zato, ker jim daje dih, vid, občutek, sluh in razmišljanje. Vojna nam je to pokazala na neverjeten način

Machine Translated by Google

da je lahko naše veselje do preprostih stvari v življenju veliko globlje in bolj smiselno kot nekoč tako hvaljeni »užitki«. In to kaže na pristno skromnost in sposobnost močnih čustev. Kdo bi lahko vojaku razložil, da nič več kot

čista postelja, tanko obložena miza, ja, kratek dremež, kozarec vina, lepe slike ali privlačnega dekleta, ki gre mimo
bi ga lahko napolnilo s takim veseljem? In ko smo bili doma, nekoliko zdolgočaseni in stali pred polno polico knjig, iskali eno samo knjigo za mirno uro ... kdo bi nam lahko rekel, da bomo nekega dne lahko pozabili na svet in nase, na vojno, umazanijo, trpljenje
in celo smrt ... zaradi prijetnega naključja v
Zapuščena hiša na vzhodu nam je nudila slabo
raztrgana kopija Elchendorffove knjige? Kdo bi lahko
dajalo nam je verjeti, da bomo nekega dne v temnem bunkerju, v vlažnem mrazu in polnem žuželk, ob šibki svetlobi poslušali melodijo Mozartove Čarobne piščali in da bomo potonili v sanje o večni lepoti sveta
in pozabimo na vse grozote okoli nas?

V takih trenutkih se naokoli razsvetli veselje do življenja, kot da strela ... ali kot mehka svetloba poletnega sončnega zahoda. Medtem ko smo nekoč hodili po dobro osvetljenih mestnih ulicah in iskali užitek, nam zdaj skoraj zastane sapo, ko gledamo sijočo lepoto zvezdnate noči, ki se nenavadno odseva na luni, in to nam daje

Machine Translated by Google

nam daje notranji občutek pripadnosti vesolju. Nihče ne more biti bolj strasten učenec veselja življenja kot preprost vojak, ki ga žene večni ogenj boja, ki je prešel zid smrti in groze ter nenadoma onemi, ko stoji pred tišino večera in gleda pridelke.

nežno božanega z mehkim vetrom. V takih trenutkih se počuti v utripu lastnega srca veličastno in čudovito življenje, ki mu je bilo dano. Skozi njega teče veselje, ki ga ni mogoče primerjati z nobenim drugim užitkom te zemlje. In tako se zdimo precej skromni, a le na videz, ker je takšna skromnost hkrati najvišja zahteva, ki jo lahko zahtevamo od

življenje.Pri to uro, ko je usoda vojne najbolj odločena
preizkuša naša srca, tako doma kot na fronti,
Zdi se, da je govorjenje o veselju življenja brezupno. Toda pogum ne pripada veselju nič manj kot boju in smrti. Premagati smrt pomeni doseči veselje.
Brez tega bi se naše duše že zdavnaj sesule
veliko breme njihovih stisk. Brez tega
ženske doma bi bile že dolgo pognane v
najtemnejša, neizogibna depresija. To veselje do življenja stoji kot sijoč "vseeno" nad našimi težko preganjanimi ljudmi, proti katerim so bombe in fosfor neuporabni. V njem živi košček otroštva. Samozadovoljno bahanje in slepota

Machine Translated by Google

Ambicije so ji tuje. Ljubezen do narave in ljudi, do živali in rož, do glasbe in do
verzi, saj so slike in umetnost v kamnu in kovini del tega. Uči nas, da moramo vsakič, ko nekaj izgubimo, pogledati na tisto, kar ostane. Uči nas, da
prepoznati pomen v vsakem testu.

Kdo bi zanikal veselje, ki ga najdeta mož in žena
med skupnimi počitniškimi dnevi. Kdo lahko trdi, da je – v obilnih mirnih dneh z vsakdanjimi užitki – znal tako globoko čutiti ljubezen svoje žene, veselje ob rojstvu otrok in košček varnosti? In četudi nam usoda vzame tisto, kar je

dragi moji, pripravljenost pomagati nas spet vodi nazaj
v objem življenja.

Machine Translated by Google

Nenavadno srečanje kralja Olafa

avtor Will Vesper

Nekega dne je kralj Olaf Tryggvason s svojimi možmi odplul južno vzdolž norveške obale z ladjo »Long "Zmaj". Ko so prišli do fjorda Nidaros, Moški so se morali lotiti veslanja, ker je bil veter preveč šibek, da bi napolnil jadra. Toda kralju se ni mudilo. Bil je dobre volje in je za svoje možje. Boril se je v lažnem dvoboju s svojim praporščakom Ulfom rdeči. Najprej so se na običajen način borili z meč v desni roki. Nato z mečem v levi roko. In končno z meči v vsaki roki. Vsakič se je kralj premaknil vse do table. To so bile pomembne igre. Po tem se je kralj Olaf povzpel na ograjo ladje in hodil po njej, medtem ko je žongliral trije izvlečeni bodali. Nihče ni nikoli videl kralja zgrešiti ali pa bodala pade v morje. Možje so veselali z več navdušenja in smeha.

Kralj Olaf je sedel med svojimi možmi na krmi in se pogovarjal o tem in onem. Tam je sedel Kolbjoern Maršal in Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze iz Jaemtland in Bersl Močni: možje iz vse Norveške, Islandije in z otokov na zahodu, izbrana skupina ekipa, čedni fantje, polni moči in poguma. Eden

Machine Translated by Google

to videl. Nihče ni bil starejši od šestdeset let, razen škofa
Sigurda, in nihče mlajši od dvajsetih, razen Einerja
Bogenschuettlerja, ki je bil star komaj osemnajst let, a je bil najboljši strele
v vsej deželi.

»Zdaj držim vso Norveško v svojih rokah,« je rekel kralj,
in se je z desno roko stegnil proti nebu, kot da bi
zgrabil nekaj, česar drugi niso mogli videti. "Ker
"Prejeli ste ga iz Božje roke," je pripomnil
Škof Sigurd z resnostjo.

„Da,“ se je strinjal kralj, „iz božje roke in ne iz vaše, škof. Vse silim, da
se poklonijo Kristusu, ljudstva vseh provinc: Stravanger in Hardanger,
Vik in Sogne,“
Woere in Ramsdalen, provinci ob morju in v
gore, zdaj pa tudi Helgeland in Upland.
"Te je bilo najtežje razbiti."

„Ampak imaš tudi najostrejše zobe za to,“ se je vmešal Islandec Sklade
Hallfred. „Mnogi so
čutil jih je."

„Morda je to res,“ je odgovoril Olaf, „ampak zdaj je Norveška en sam
rajh in (cerkveni) zvonovi zvonijo po vsem
Reich.”

„Priznam,“ se je strinjal Hallfred. Rahlo se je zasmejal.
in dodal: »Priznam tudi, da se težko navadim na te zvonove. In mnogi
drugi čutijo enako, četudi tega ne povedo.«

Machine Translated by Google

„Imaš občutljiva ušesa, ker si skjald,“ je odvrnil kralj
Olaf.

Toda Hallfred je pokazal na svoje srce in rekel: »Tukaj notri, kralj Olaf,
sedi nekdo, ki tega noče slišati. Kristus
Predvsem nam je vzelo preveč časa, preden so prišli k nam. Vsi mi
"Od svojih mater smo se naučili še nekaj."

Kralj Olaf ga je dolgo gledal. Nato je rekel:
"Kjer zvonijo zvonovi ... tam sta rajh in kraljeva
oblast.”

„Kar ste prejeli od Boga,“ je vmešal škof
spet. »Eden je gospodar. Tisti v nebesih.«

„In eden je kralj na Norveškem, škof,“ je odvrnil Olaf.
"Eden mora biti gospodar in eden mora biti kralj, razen če"
dežela bo postala plen tujih kraljev. Vedno
zapomni si to.”

"Na Norveškem bi moral biti samo en kralj in
»Otoki,« je rekel Hallfred. »In samo eden bi moral biti gospodar na
nebesa. Ampak še vedno mi je žal za vse tiste, ki so morali
"Pusti vse," in počasi je z roko pokazal
proti goram, nato čez nebo in končno
dol proti morju. Vsi so vedeli, kaj je mislil.

Škof Sigurd ga je jezno pogledal. »Ti zobje bodo
"še vedno moram pogosto ugrizniti in ugrizniti veliko," je pripomnil,
„Preden bodo ti idoli in čarovniki prisiljeni oditi
vsa Norveška.”

Machine Translated by Google

Vsi so pogledali proti Olafu, da bi videli njegovo reakcijo na Hallfredovo drzne besede. Toda njegovo srce je bilo lahko in dobrodušno danes, takšno razpoloženje, ki očara vsakogar.

Zasmejal se je, pokazal zobe in zavpil: »Norveška, domovina! Slava tistemu, ki nam jo je dal v vladanje.«

Držali ga bomo trdno z zobmi. Nihče ga ne bo iztrgal.

od nas, dokler živimo."

„Živel kralj Olaf!" so zavpili možje. In Hallfred je začel pesem o tej uri:

"Kralj je začutil bojno vreme

in odpotoval proti jugu ..."

Ladja je drsela blizu obale v fjord in naletel na skalnato pečino, ki je štrlela daleč v globino voda. Ptice na obali so vzletele. Srebrna

Oblak mahajočih kril se je kot prah dvignil v nebo.

je zaklicalo tisoč ptic.

Borovi, ki stojijo drug za drugim

ob pobočju gore, odbijajoč se sončni žarek, ko so zibala se je. Svetloba se je odbijala od vseh vej. Slišalo se je potoki, ki hrupno žuborijo po soteskah, in

lahkotno dihanje morja.

Nenadoma so vsi zaslišali krik jasnega, ostrega glasu.

Na skalnati polici blizu ladje je stal moški.

Vsi so ga pogledali. Bilo je jasno, da se želi pridružiti.

in jih je prosil za dovoljenje, da to storijo.

Machine Translated by Google

Kralj Olaf je pilotu dal znak, naj se približa robu strmine. Možje so dvignili vesla in jih premaknili na stran proti kopnemu. Toda še preden je ladja priplula do tja, so zagledali neznanca, ki je stal na konici premca, blizu glave zlatega zmaja. Pokimal je proti kralju, ki je sedel visoko na krmi.
zdelo se je, kot da se je od skoka rahlo zibal, in še vedno je poskušal ujeti ravnotežje. Nato je stopil med moške na premcu ladje: kmet iz okolice, ki je verjetno le želel nekaj časa potovati z njimi, če bodo le dopuščali njegovo družbo na ladji. Ni bil trgovec, kot so sprva mislili.

Bil je zelo krepke postave v staromodni obleki zelena kmečka čoja (groba volnena tkanina). Verjetno mož iz globin gora. Okoli boka je imel
širok usnjen pas z lepo bakreno zaponko. V eni od zank pasu je nosil dvostransko kladivo, staro kmečko orožje: lepo oblikovan kos ročnega dela. Najbolj opazna stvar na moškem pa je bila njegova rdeča brada, ki je bila tako gosta in dolga, da jo je razdelil in
zataknil si ga je za pas levo in desno.

Sedel je na vrvni tuljav in pogledal moške, ki so sedeli ali stali okoli njega, drug za drugim ... popolnoma brez sramežljivosti. Vsak je bil zaradi modrega ognja njegovega pogleda nekoliko živčen. Bilo je, kot da bi jih pregledoval in pri vsakem našel kakšno napako.

Machine Translated by Google

"To ni bil slab skok, ki si ga naredil na ladjo," priznaj Vakra iz Goetaelfa.

„Ni bilo nič večje,“ je odgovoril neznanec, „kot ki si ga ti, Vakr, ustvaril, ko si iz kristjana naredil Thorjev prijatelj. Vsi ste dobri skakalci v tem

spoštovanje.”

Kar je moški rekel, ni bilo tolažilno.

„Ali ne veš, s kom potuješ, kmet? Bodi.“

"Previdno! In kje smo se spoznali, saj misliš, da nekaj veš o nas?"

„Stari znanec,“ je odgovoril, „se je vrnil od tvojega očetje. Ampak pozabite. Zdaj bi rad potoval z

"Za trenutek te raztegnem."

"Kam želiš iti?"

„V tujini,“ je žalostno odgovoril moški.

"Videti si sposoben za vojaško odpravo."

"Veliko jih imam za seboj, zdaj pa jih želim

počitek.”

„Ne izgledaš tako,“ je pripomnil Močni Bersl. Po svoji navadi - kot da se ne bi splačalo govoriti z moški, preden je preizkusil svojo moč - je segel po roko neznanca in ga poskušal odtrgati s sedeža. Bilo je kratek in oster boj, nato pa je Bersl začel tla in bilo je popolnoma jasno, kdo je tukaj močnejši. Bersl tega ni doživel že od zgodnjega mladost. Zadelo je vse kot ogenj in pijanost: vsakega

Machine Translated by Google

Moral je preizkusiti tujca v tekmovanju. Toda nihče se mu ni mogel kosati. Vsa ladja je strmela v hudičevega možakarja.

Tudi njegove besede so letele, ostre in neustrašne, in so našle svoj tarčo prav tako nezmotljivo kot njegovi gibi. Vsak je dobil svoje!

Končno je hodil po ograji čez vesla, ki nikoli ni nehal veslati in žongliral je ne le s tremi bodala (kot je to storil kralj Olaf), ampak štiri bodala, z dva v zraku in po enega v vsaki roki ves čas. Bilo je hitra igra, kot da bi bodala plesala nad njegovo glavo kot plameni. Vsa posadka je strmela v tega kmeta, ki je tako igral. Zagotovo se je znašel bolj kot le voli.

Končno ga je poklical kralj Olaf in ta se je povzpel na na krmi ladje, snel kapo in stal spredaj kralja. Videli so, da so bili tudi lasje na njegovi glavi rdeča, in kako je stala kot ogenj nad njegovim čelom.

„Če tujec, kot si ti in kmet, pride pred norveškega kralja, se prikloni," je glasno naročil Thorgrim Thorsteinson. Kmet se je obrnil k njemu in rekel: „Tudi ti izhajaš iz ljudi, Thorgrim, ki niso bili

vajeni sklanjati hrbet pred drugimi moškimi - drugi kot morda pred tistim, po katerem oni - tako kot ti - bili imenovani."

„Ste dobro govoreč in nadarjen mož," je rekel kralj Olaf in drugim dal znak, naj utihnejo. „Ste vi?" iz območja?"

Machine Translated by Google

Rdeča brada je dolgo gledala kralja Olafa. Nato
Rahlo se je zasmejal, kakor nekdo, ki ga skrbi v srcu.
„Da,“ je odgovoril, „lahko bi rekli, da sem iz teh krajev.“

„Iz katere province?“ je vprašal kralj.

Nato je moški naredil isto gesto kot Hallfred
ki jih je ustvaril Skjald, ko je govoril o starih bogovih.
Z roko je pokazal proti gori, nato pa
čez nebo in končno navzdol proti morju. V enem
V trenutku so vsi vedeli, kdo je. Zavil je veter
z gore in čez sonce kakor tančica,
in voda je začela naraščati. Vendar nihče ni mogel
pomisli na ladjo, ki je nenadoma začela plesati
blizu skalnatih pečin. Vsi so strmeli v Rdečobradca,
ki so zdaj stali pred svojim velikim in mogočnim kraljem in
zagledal je sveto kladivo v svoji roki. Zaslišal se je pridušen grom.
prišli so z neba in vsi so stali kot sence v
svetloba žvepla. In potem so zaslišali moža
težek glas.

„Da, kralj Olaf,“ je spregovoril, „iz te province sem, iz
Helgelanda in iz Drontheima, iz Hardangerja.“
in Stavanger, iz vse Norveške in z otokov,
iz gora in iz dolin, iz
oblakov in z morja. In to je moje delo, ki obstaja
dežela, ki ti daje veselje in katere si lahko
kralj. Ko sem prvič prišel sem, je bila to dežela ledu pod
noge ettinov. Jaz pa sem pobil ettine, ki so sedeli na

Machine Translated by Google

gore. Tam so rasla drevesa in tekli potoki. Zadavil sem ettine, ki so sovražniki bogov in ljudi. Rože so rasle na travnikih in koze so plezale po gorskih poteh. In ljudje so prišli in zgradili koče ter orali polja. Blagoslovil sem njihove pridelke. Imeli so kruh. Blagoslovil sem jim morje. Imeli so ribe. Blagoslovil sem njihove
miza. Otroci so rasli. Jaz in moja vrsta, kralj Olaf, smo to naredili dežela, primerna za življenje človeških otrok. Zato so me častili, moški in ženske. In to je bilo moje ljudstvo, dolgo časa."

Tedaj si je škof Sigurd opogumil in pokazal pogum.
Dvignil je križ s prsi in ga podržal proti
Rdeča brada. »Daj se, idol!« je zahteval.

Moški se je spet zasmejal, tiho in grenko. Bilo je kot jokajoč v vetru.

„Da," je rekel, „in zdaj prihaja še ena. Moja ura je minila po volji Vsevladarja. Težko je za moje prijatelje. In ti, Olaf, jih preganjaš in ubijaš ter izpolnjuješ usodo. Sčasoma se to zgodi vsem nam. Ampak pričakoval sem, da bo drugače: volk, ki nas požre,
kača, ki nas davi. Pridejo nežni in
premaga močne . Toda nihče ne ubeži usodi in
Nihče ne ve vnaprej. Prišla bo ura za
tudi človek na križu."

„Umakni se, idol!" je znova ukazal škof, ko je držal križ blizu Rdečih oči.

Machine Translated by Google

Nato je dvignil kladivo in blisknila je strela udaril po jamboru kot zlata kača. Bilo je kot če bi ga prijel z roko, preden bi lahko povzročil kaj škode. Tretjič se je zaslišal grenak smeh. Oni tega ni nikoli pozabil do smrti.

Videli so, kako se je moški vrgel čez krov z mogočen skok in, držeč kladivo nad glavo, potonil v morje in izginil.

V tistem trenutku se je vse spremenilo. Rahlo jugo Veter je zapihal, napolnil jadra in potisnil ladjo navznoter sončni žarki vzdolž nežno valovajočih valov globlje v morje zaliv. Zdelo se je, kot da so se vsi prebudili iz sanj ali omama. Kralj Olaf si je z obema rokama podrgnil obraz. Ko si je škof Sigurd odkašljal, kot da bi hotel kaj reči, je Kralj mu je pomignil, naj bo tiho.

Pred njimi so bile hiše Nidarosa, ladje na obala, mogočna streha kraljeve hiše in nova katedrala s koničastim vrhom in širokim stolpom. Prišel je večer. Sonce je zašlo v morje. Zvonovi tiho odmevalo po vodi. Vsi so stali kot kralj in razgali glave.

»Molimo za vse, ki znajo umreti kot moški,« je dejal kralj.

Machine Translated by Google

V nas gori kot plamen pravilo,

in mora biti bogaboječe,

ker je večno in univerzalno,

to je to:

Izpolni svojo dolžnost!

To pravilo vsebuje nauke vseh religij.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[NASLOV JE DODAL UREDNIK]

Grad na gori

[Opomba urednika: slika »Castel del Monte« je izpuščena]

Najlepše in najmočnejše trdnjave
Nemško imperialno obdobje je nastalo pod
Dinastija Hohenstaufenov, zlasti Friderik II. So
vidni znaki razvoja in nastanka
Evropska sila. Friderik II. je bil eden največjih graditeljev
trdnjav v srednjem veku. Imel je velik vpliv na arhitekturno
zasnovo svojih utrdb. Njegove domiselne konstrukcije, ki
so dajale prednost osemkotni strukturi, so ostale zgled za
druge utrdbe in gradove tudi po boju konkurenčnih
plemičev.
odpravila Nemško cesarstvo kot dejavnik moči v
Evropa. »Castel del Monte« v Apuliji, verjetno najlepši od
njegovih gradov, s svojim pravilnim tlorisom in elementarno
močjo, je še danes izraz hohenstaufensko-germanskega
duha. Friderik II. je že takrat ustvaril evropski slog, ki je
oplodil vse
gradnja trdnjave na jugu, zahodu in vzhodu, v
v kateri je prevladovala nemška oblika.

Machine Translated by Google

[NASLOV JE DODAL UREDNIK]

Kahlenberg 1683

Bitka pri Kahlenbergu blizu Dunaja 12. septembra 1683 šteje kot [1] eden tistih velikih svetovnih dogodkov, ki stoletja spreminja obličje zemlje. Nemške čete, združene s prostovoljci z Vzhoda, iz Francije in iz skoraj vseh evropskih dežel, so dosegle sijajno obrambno zmago proti neštetim hordam velikega sultana, ki je tukaj razporedil skoncentrirano moč svojega zahodnoazijskega/balkanskega imperija, da bi

na silo odprli vrata v Srednjo Evropo. Če bi Dunaj padel v turške roke, nato bi bile Nemčija in Italija izpostavljen napadu muslimanskega polmeseca. Dunaj se je devet tednov upiral napadu nadrejene turške sile, dokler se v začetku septembra ni približala reševalna vojska in osvobodila branilce. Princ Evgen je bil na čelu svojih zmajev in med prvimi, ki so jim prerezali pot skozi turške množice vse do mestnih vrat. Drzen pogum tega 20-letnika iz Savoje je bil nagrajen s poveljstvom konjeniškega polka, ki je ime tega junaka nosil vse do svetovne vojne.

1Slika slike je izpuščena; besedilo je bilo spremenjeno, da to odraža. Prvotni napis na sliki je bil: »Ta sodobna slika prikazuje bitko pri Kahlenbergu blizu Dunaja 12. septembra 1683. Ta bitka šteje kot [...]«

Machine Translated by Google

Kri bratov
Ostal bo zmagovalec

Obletnica Dueppela, ki je letos obletnica, bo vedno služila kot praznuje 80. obletnico[th] opozorilni znak v zgodovini Schleswig-Holsteina. Če boji med letoma 1848 in 1851 niso prinesli svobode, Končno je prišel čas, ko ljudstvo te vojvodine ni moglo biti nikoli več vezano na Dansko.

A praznovanje sega daleč preko meja Schleswig-Holstein, saj je bil ta preizkus pruske moči pomemben korak k nacionalni združitvi Nemčija. Bismark je želel nemškemu ljudstvu dati položaj, ki mu pripada, in potreben življenjski prostor. Pruska moč je bila uporabljena. Zmaga pri Dueppelu je pruski moč, ki jo je treba uporabiti za spodbujanje širitve nemščine kri in zemlja. Zaupanje v Prusijo se je povečalo. Novo S tem datumom se je začelo politično obdobje v nemški zgodovini.

Ko pomislimo na suličarje iz Dueppela, verjetno v spomin na zmagoviti dan, ki je sčasoma privedel do združitev Nemčije. Za nas besede, ki jih je takrat razglašal

Generalna skupščina v Rendsburgu 8. maja 1864: »The Dueppelova kri nas ločuje od Dancev bolj kot Belt in Königsau.“ Vendar se še vedno spominjamo, tudi s pruske strani, kako pogumni in

Machine Translated by Google

Častno so se borili danski branilci. Moltke je pisal o
23. aprila 1864 svojemu bratu Ludwigu:

"Navdušenje tega majhnega ljudstva za to, kar
boj za, vztrajnost in žrtvovanje, s katerima so
vojska se je uveljavila v Dueppelovem položaju, so dobro
prepoznali celo njihovi sovražniki. Vojaki so se uprli
neopisljivo veliko bolj kot naši, ki so imeli
pobudo napada v večjem številu, kar je omogočilo
da bi jih olajšali pri teh težkih nalogah."

Glede viteštva, ki se je pokazalo v tem boju
med dvema sorodnima ljudstvoma, je Moltke zapisal:

"Verjetno ni boljših ljudi od naših vojakov."
Takoj ko je bil izstreljen zadnji strel, so nosilci
prenesli tako danske kot naše ranjence v
bolnišnico z vso nežnostjo majhnih deklic. In vse so
enako obravnavali v bolnišnicah. V teh bolnišnicah, kot so
kot dominantni in razkošni v Johanniterju
reda, danski častniki in vojaki so ležali v istih sobah
kot Prusi. Vojna se verjetno še nikoli ni bila
z več človečnosti kot ta."

Ta dan vidne krepitve nemške strani
je imel za Dance drugačen obraz. Bil je dan poraza.
Boj se je bojeval proti precej boljši sili
sila. Tudi če je položaj, na katerega je bil postavljen preveč
veliko upanje, ki se ni moglo uresničiti, tako kot Danci

Machine Translated by Google

kljub temu dobro poročajo o sebi, tudi v častnem umiku, saj kažejo tako pogum kot
zvestoba danskih vojakov. Bitka brigade v
Scharffenberg za Dueppelov mlin je Pruse postavil "v"
težke ožine«. Kljub zmagi in bolečim izgubam se je vojska lahko vrnila z dvignjeno glavo.

O tem imamo tudi druge sodobne priče.
viteško vedenje po bitki: Kako so Danci
Za vojake so skrbeli nemški kmetje ... in na
na drugi strani, kako so skrbeli za nemške vojake
Danski vaščani ... tedne in celo mesece. Takrat
dveh enakopravnih, kulturno visoko uveljavljenih germanskih plemen soočili drug z drugim.

Torej je bilo skoraj očitno, da je po svetovni vojni
Danska je praznovala združitev Severne
Schleswig z Dansko v Dueppelu, kjer je bil kralj
sedanjost. Njihovo praznovanje je hkrati pomenilo
grenka ločitev severnega Schleswiga od nemškega
Reich. Toda že danes je vse to premagano s strani
prepričanje o skupni germanski prihodnosti.

Zvok imena Dueppel se prebudi v obeh
ponosni spomini ljudi. Sovražni toni, ki so
bolj opazno na danski strani, še niso povsem
zbledela. Karl Larsen se je neuspešno trudil
Iztrebite jih med Danci. Med Nemci,

Machine Translated by Google

Te občutke je nadomestilo veselje zmage. Toda grenkoba je z leti popustila. Vendar pa misel na pogumna dejanja ostaja nepozabna.

obe strani. Tako kot boj med dvema ljudstvoma se je bojeval viteško, prav tako boj za etnične odločitev je bila izvedena tudi na viteški način.

Prišel bo dan, ko bomo mi, ki prihajamo iz istega Germanske korenine in skupna domovina, vrnitev k temu spletnega mesta, saj govori o viteškem boju, o zvestobi in o neomajnost germanskih mož, ki so takrat stali so drug proti drugemu, a zanje bi bilo veliko bolj naravno stati drug ob drugem.

Danes tega še vedno ne počnejo in to se je treba najprej naučiti. In Naši sovražniki storijo vse, da bi nas odtujili od enega drugega.

Čeprav je to grenko, so se mnogi to vseeno naučili že. In trdno verjamemo, da izven V tem obdobju boja bo nemški rajh dozorel kot pozen - a zato veliko bolj vreden - sad. Naši danski prostovoljci v Waffen SS so prvi borci za to

svetla germanska prihodnost na danski strani.

Odločilno je in ostaja: ali je odnos je dobro ali slabo, ali želi nekdo delati na gradbišču ali na rušenju in ali želi videti skupne potrebe in cilje.

Machine Translated by Google

Evropski narodi imajo samo eno možnost, če želijo želijo rešiti svoj obstoj: videti, kaj imajo v sebi skupno in se zanj zavzeti.

Machine Translated by Google

Princ Eugen

Plemeniti vitez

Na tisoče prostovoljcev iz mnogih dežel je bilo vključeni med pisano zbirko zaveznikov, ki se je v vročem avgustu zlivala do reke Donave dni v letu 1683, da bi ustavili ogroženo invazija na muslimanski polmesec.

Med številnimi prostovoljci francoske krone je bil tudi princ Evgen Savojski, ki se je rodil v Parizu, a ki je obrnil hrbet svoji rojstni deželi po veliko razočaranj. Kaiser, ki je pobegnil v Passau, mu je zaupal poveljstvo nad dragunskim polkom na čelu katerega je kmalu na sijajen način dokazal svojo vojaško spretnost.

Že na samem začetku svojega obstoja je imel knez srečo, da je doživel pomembno izkušnjo: v osvobodilni bitki pri Kahlenbergu blizu Dunaja 12. septembra 1683. Ta presenetljiva in odločna zmaga, ki jo je dosegla skupna moč vseh nemških dežel, je osvobodila zahod ne le grožnje turške invazije, temveč je omogočila tudi novo formacijo celotne jugovzhodne Evrope po nemškem vzoru. Odprla so se vrata, skozi katera je lahko veter novega obdobja odpihnil zatohlo ...

Machine Translated by Google

vzdušje starega življenja in prebuditi ljudi, ki
po tridesetletni vojni je zadremal in jim vlil novo upanje. Savojski tujec
pa je prvič stopil na nemško

zemlja, bi postala nosilka tega upanja in najbolj
sijajen predstavnik novega obdobja junaštva v
Nemška zgodovina. Po zgledu velikega cesarstva
vojaških voditeljev, Ludwiga von Badna in Karla von
Lothringen, knez je sodeloval v kampanji leta
Madžarska, ki je pripeljala cesarske sile tako daleč
Siebenbuergen in pred Beogradom. Že v prvem
bitkah je princ Eugen dokazal svoj osebni pogum - v
kratkem času je bil dvakrat hudo ranjen - in on
pokazal nenavadne vojaške sposobnosti. Kljub temu je bilo potrebno
dolgo časa za prejem neodvisnega poveljstva. Samo
po nekaj letih služenja v italijanskem gledališču
podrejeni položaj proti Francozom, je končno
prejel to želeno neodvisno poveljstvo na Madžarskem leta
1697.

Avstrijci so utrpeli nekaj porazov
medtem ko so si Turki opomogli po prvem
velik šok. Eugen je prevzel slabo oskrbljeno,
demoralizirana vojska in je imela neposredna navodila, naj ne
v tem letu izvesti še kakšne kampanje.
Vendar takoj, ko so bile najhujše težave odpravljene,
naredil je več bliskovitih gibov naprej in nazaj, ki

Machine Translated by Google

zmedel Turke in dosegel zmago nad vojsko
sultan v Zenti leta 1697, čeprav je bilo dvakrat več
njegove lastne velikosti. S to zmago je princ stopil v
v ospredju največjih vojaških voditeljev svojega časa.

Zdaj pa uničenje turške prevlade

Donavska regija je bila potisnjena naprej. Glasovi so segali daleč.
na Balkan, ko so prve cesarske patrulje dosegle
Bosna in prerezana južno od Beograda.

Vendar pa je Savojec na vrhuncu svojih zmag
moral je opustiti kampanjo in se navaditi
mir. Velika evropska vojna zaradi vprašanja
špansko nasledstvo, ki bi povzročilo novo
Razdelitev moči na celini je bila neizbežna.
Cesarstvo je zagotovo veliko pridobilo z mirom, ki ga je Evgen
sklenil s Turki v Karlovcih leta
1699: Ogrska brez Banata, Siebenburgen in
večji del Slovaške in Hrvaške.

V naslednjem letu se je evropska vojna za krono in
Izbruhnil je nadzor nad španskim svetovnim imperijem. Na enem
ob strani je stala mogočna Francija, ki je želela osvojiti
Španija, da bi dokončala svojo prevlado nad Evropo;
na drugi strani Avstrija, Nizozemska in Anglija,
ki je želela slediti svoji stari "politiki nevtralizacije"
proti vzponu katere koli dominantne sile na celini.

Princ Eugen je moral zapustiti prizorišče svojih zmag
in koncepte na Donavi, da bi prevzeli nadzor nad

Machine Translated by Google

obramba cesarstva na Zahodu. Vedno bolj je preraščal v vlogo imperialnega vojaškega voditelja, ki je prevzel tako strateško kot diplomatsko načrtovanje. Nihče od domačinov ni bil sposobnejši od njega razumeti zapletenih političnih problemov in premagati tisočkratnih potreb močno razdeljene politične scene. Eden največjih državnikov, kar jih je naše ljudstvo kdaj imelo, je bil sposoben razumeti celoten evropski svet na eni strani in na drugi

po drugi strani pa razumeti najmanjše podrobnosti in potrebe različnih ozemelj, bodisi v Alpah bodisi v izlivov nemških rek na severu. Ni naključje da je ta mož, ki je bil rojen v tujini, postal eden najbolj nemških velikih ljudi v naši zgodovini in živi naprej v ljudskem spominu tako v pesmih kot v sagah.

Čeprav je preživel veliko let na italijanskih tleh, Flandrija in južna Nemčija se borita proti Princ Evgen, ki je bil francoski sovražnik in je branil rajh pred napadi burbonskega imperializma, ni niti za trenutek pozabil načel svoje politike; namreč, da bo cesar vedno v obrambi na zahodu,

ker je prihodnost rajha ležala na vzhodu. Kot vodja "nemške stranke" na dvoru, je storil, kar je bi lahko preprečil, da bi se Karl VI. zapletel v španske in italijanske dežele namesto dokončanja dela na jugovzhodu, ki se je že začel. Med njegovim

Machine Translated by Google

zmage nad osovraženimi Francozi v letih od 1700 do 1709 v Hoechstaedtu in Torinu, v Oudenardeju in Malplaquet, knez je vedno znova hitel na Dunaj, da bi posvaril pred preveč ambicioznimi osvajalskimi načrti, da bi lahko pregledal končno pomiritev jugovzhoda in veliko nalogo na tem območju, ki

je bilo treba še izpolniti.

Po dvanajstih letih krvavih bojev se je prvo špansko nasledstvo končalo. Anglija, ki je bila dovolj oslabljena za Sun Kin, se je začela bati vzpona nemškega vpliva in pozvala grofa Marlburga, zaveznika in prijatelja Eugena, naj se umakne z evropskega prizorišča. Šlo je tako daleč, da je angleška vojska pustila Savojca na cedilu in ga izdala v sami prisotnosti sovražnika. Gnus in bes sta premagala princa, čigar običajno dobro voljo so prepoznali celo njegovi sovražniki, in preroško je opozoril angleškega generala, da bo s takimi triki izgubil sebe in vso Evropo.

Po sklenitvi miru s Francijo leta 1714 Rastatt in Baden, princ Eugen, ki je medtem imel povišan v feldmaršala rajha, je bil spet prost izvršiti svoje obsežne načrte na jugovzhodu. Sayovan je presegel vse svoje prejšnje zmage med vojna s Turki med letoma 1716 in 1718. Bila je mojstrovina vojaškega in političnega vodenja in

Machine Translated by Google

sodi med najsvetlejša poglavja nemške in evropske zgodovine. V agresivnih napadih so bili vdirajoči Turki ujeti in uničeni pri Peterwardeinu. Toda mojstrovina njegovega vojaškega genija se je pokazala v dvojni bitki pri Beogradu leta 1717, kjer je med oblegano trdnjavo in premočnejše turške sile napadel in najprej uničil napredujočo vojsko, nato pa osvojil Beograd, ki se mu je nahajal v ozadju.

Malo pred mirovno konferenco v Passarowitzu leta 1718, katere ponosni sadovi so bili rezultati njegovega nepozabnega pohoda, je bila v vojaškem taboru pred Beogradom napisana ganljiva pesem. Bolje kot tisoč pohvalnih govorov opiše občutek pripadnosti, ki je obstajal med osvajalcem Turkov in njegovim lastnim ljudstvom.

Na svoj nesmrten način je izraz tesne
Enotnost in preprostost čutenja: nemška pesem o
Princ Evgenij, plemeniti vitez. Od takrat se sliši,
in ga ni mogoče utišati, tako okoli mesta in trdnjave
Beograd kot povsod pod širokim nebom
jugovzhodna ravnina, v katero teče reka Nibelungen
svojo pot.

Osvojitev Donave – ki se je bojevala
s krvjo vseh nemških plemen je ustvaril
predpogoj za glavni cilj državnika
Princ Eugen: kolonizacija in kulturna integracija

Machine Translated by Google

to ozemlje. Z mirom v Passarowitzu, Banat,
Majhna Vlaška in Srbija sta bili priključeni Avstriji
in tako je bil skoraj celoten tok porečja Donave osvojen za rajh. V presenetljivo kratkem času so nekoč opustošena mesta znova zacvetela. Nekoč zapuščena zemlja je znova obrodila sadove. Nekoč zamašene reke so znova tekle po urejenih strugah in številna močvirja so bila izsušena. Prinašalci

Zahodna civilizacija na tem območju, nosilci boljšega
reda in ustvarjalci nove blaginje so bili nemški naseljenci, ki jih je knez pripeljal v desettisočih, da bi kolonizirali nekoč opustošeno deželo ob Donavi. Če pa se je to kolonizacijsko delo vedno znova ustavilo in namesto neprekinjene kolonizacije ob Donavi, kot jo je načrtoval knez, so kolonizacijski Nemci ostali razdrobljeni v majhne izolirane skupine ... za to je bila kriva brezciljna dinastična ambicija Habsburžanov, ki so razdelili in zapravili svojo energijo na vseh koncih svojega kraljestva.

In v zadnjih dneh življenja princa Eugena, po
njegove velike zmage v turških vojnah, temni znaki so
pojavijo se. Konec življenja tega posebnega človeka, kot je
začetek je bil obkrožen s tragedijo. Vendar pa je
Tragedija ni bila v njegovem osebnem življenju, temveč v glodanju
zaskrbljenost glede usode njegovega dela. Zdelo se je, da je postalo
princu v njegovih zadnjih letih jasno, da je njegov primarni

Machine Translated by Google

načela in nepopravljiva politika Habsburžanov
se nikoli ne bi sprijaznil in da bi njegovo delo
končno padejo zaradi tega protislovja. In mnogi
stvari so nakazovale, da je Savojec že sumil
začetne sence zatona tako hitrega
vzpostavljena oblast Donavske monarhije.

Toda trpljenje in obup, ki zagotovo morata
dotaknil tega genija med njegovim bojem za svoje
ustvarjanje in globoke uvide, ki so mu omogočili
zaznali usodo svojega dela, niso bili razkriti drugim.
Takšen je bil: harmoničen moški, neustavljiv
dobra volja in neposredna jasnost, a še vedno uganka
svojim sodobnikom in potomcem. Ni zapustil
za oporoko ali celo eno samo osebno besedo, ki bi jo
radovedni biografi lahko uporabili za rešitev
uganka njegove osebnosti.

Pokazal se je le v dejanju. In morda mi
skromno se zadovoljimo z besedami, s katerimi
enako velik duh svoje dobe, Friderik Veliki, je plačal
v poklon častitemu princu:

„...Vladal ni le avstrijskim ozemljem, ampak tudi
rajh. Pravzaprav je bil cesar ...«

Machine Translated by Google

Kraljeva sodba

Kralj Henrik je sedel, obkrožen s svojimi cesarskimi sodniki,
na starem sodišču blizu tržnega mesta Rottweil.
Prebivalstvo je oblikovalo polkrog okoli njih.

Tam je bilo tudi več škofov, ker je bilo
prvič je kralj upravljal dvor brez svojega
pravni svetovalci.

Svobodnjak je meniha obtožil posilstva njegove
hči.

Dvanajst prič je stalo ob strani svobodnega kmeta.
In dvanajst prič - bratov menihov - je stalo ob strani
obtoženega.

Kralj je slišal slabe stvari o dogajanju v
opatija. Kralj je s sodniške klopi lahko videl, da
ljudstvo je stalo na strani kmeta in da so samo njihovi
spoštovanje do njega jim je preprečilo, da bi ga žalili
menihi.

Kmet je stal in držal hčer za roko ter
zahteval pravičnost.

Nasproti njega so stali menihi in vpili, da
dekle je bilo vlačuga. Iz množice se je zaslišalo renčanje
navadni ljudje. Obtoženi je prihajal iz uglednega
družina. Njegovi sorodniki so poskušali vse, da bi utišali

Machine Translated by Google

svobodnjak - grozili so mu z ognjem in mečem, če
Ni umaknil svoje obtožbe. Toda pogumni mož
ostal neomajno, pogledal kralja v obraz in
zahteval pravičnost.

Menih pa je spustil pogled, kadar koli je
Kralj ga je pogledal v oči.

Sorodniki so deklico prosili, naj pride naprej. Ko je
premagala svojo sramežljivost, kralj Henrik jo je pogledal v oči
in vedela je, da govori resnico:

Dekle je reklo, da je menih slišal njeno spoved in
nato ji je ukazal, naj gre na pokopališče in izreče dvanajst
molitve na grobu njene matere. Od tam je prisilil
jo je stlačil v celico in se ji vsilil. Zavpila je
in se upiral, a nihče v opatiji ni dvignil roke, da bi
ji pomagaj. Naslednje jutro jo je opat odpeljal v
njega. Predlagal ji je, naj ostane v opatiji kot služkinja.

Oče pa je odšel v opatijo s skupino
oboroženi moški in bila je izpuščena.

Nato se je opat približal in prisegel pri vsem, kar je
sveto, da je dekle lagalo. Bog bo pomagal, da resnica zmaga,
in Bog naj izreče sodbo. Obtoženi brat
bil je pripravljen na ognjeno preizkušnjo.

Mladi kralj je ogorčeno pripomnil: »Kako dolgo bo še
"Ljudje še vedno verjamejo v takšno magijo?"

Vsi, ki so slišali te besede, so bili zgroženi in
Škofje so se prestrašeno umaknili pred kraljem.

Machine Translated by Google

Kralj Henrik je videl, da je šel predaleč, zato je rekel:
"Če verjameš, da bo Bog storil čudež, potem mi dovoli, da ga vidim."

Dvanajst menihov je prineslo železne plošče, ki so jih imeli
pripravljen, pred prestolom.

Prišli so v parih, vsak je držal en krožnik, z
oči v molitvi uprte v nebo.

Menih je prinesel leseno rešetko za ogenj in jo položil
pred kraljevim prestolom.

Molili so k Bogu, naj pomaga resnici prevladati in rešiti
svojega nedolžnega brata iz krempljev hudiča.

Pozorno ljudstvo je postalo zaskrbljeno, ker je kralj
Heinrichove neprevidne besede so jih strašno vznemirile.
živčen/a.

Brata sta spet prišla in vsak je nosil velik hlod,
molili so z očmi, usmerjenimi v nebo. In zložili so se
drva in zakurili velik ogenj, ki je močno plapolal.

Kralj Henrik pa je negibno sedel na svojem prestolu
in se je pretvarjal, da ni slišal neprijetnega šepetanja
škofov in navdušenega mrmranja ljudstva.

Menihi so železne plošče dali v ogenj in
Opat je klical Vsemogočnega Boga za pričo, da
brat je bil nedolžen in da je vse, kar je kdo rekel o
opatija ni bila resnična.

Mislil je, da bo ubil dve muhi na en mah in
s tem preprečil nevarnost, ki mu je grozila,
opatija.

Machine Translated by Google

Kralju Henriku so se zasvetile oči, ker je videl skozi
opatov načrt.

Pastor je molil vedno glasneje in pričeval
pred Bogom za nedolžnost svojega opatijskega brata. On
prosil Vsemogočnega sodnika, naj pred vsemi prisotnimi dokaže
da sta tožnik in njegova hči lažnivca in da
hči, še posebej, si je zaslužila, da jo sežgejo na grmadi,
ker je lažno obtožila pobožnega brata.

Kralj Henrik je zaklical: »Ali želite narisati
kraljeva sodba nad vami, pastor? Bog je ustvaril
"...kralj sodnik in ne opat iz Rottweila!" Medtem so bile železne
plošče rdeče razgrete in dva meniha sta pihnila vanje.
oglje z mehom, da bi ga vsi lahko videli
je bil resničen.

Drugi so prinesli stol. Obtoženega meniha so posadili nanj
in dal noge v pločevinasto ponev - polno do roba.
Opat je glasno rekel, da je to potrebno za
menih, da se pred svojim bogaboječim sodnikom pojavi s čistimi nogami.

Kralj Henrik pa je opazil, da je tekočina v
ponev je imela modrikast odtenek.

Potem ko so menihu umili noge – ne da bi
posušil jih je - vstal je in dvignil obe roki v molitvi.

Menihi so z dolgimi kleščami prijeli žareče plošče
in jih odložili na leseno ognjišče, ki je bilo
le en korak stran od žerjavice. Bila je tako vroča, da
Žar je gorel in se kadil.

Machine Translated by Google

Opat je prijel brata za roko in ga odpeljal k
žareče plošče.

»Zdaj pa pričaj, večni Bog,« je zavpil, »da je naš
Brat ni kriv!

In obtoženi je hodil po žarečih ploščah, kot da bi
bili so hladni kamni.

Ljudstvo je zavpilo! In dekle je kričalo
najglasnejši. Svobodnjak je potegnil k sebi hčer, ki je
padla na tla in kričala, da je vlačuga!

Menihi so se zarežali in rjoveli, da si zasluži smrt.
In ljudstvo je utihnilo in ni vedelo, kaj naj stori.
verjeti.

Kralj Henrik je skomignil z rameni, ne da bi se premaknil, in
molče je pogledala dekle, ki se je vrglo
pri njegovih nogah.

Nato je z glasnim glasom zaklical: »Poglejmo, če Bog
ostaja pri svoji razsodbi!

„Vi bogokletje, kralj Henrik!“ so zavpili škofje in
Prebivalstvo je bilo zgroženo nad kraljem in nekaterimi
ženske so zavpile. Kralj je ukazal:

"Spet segrej železne plošče!"

Nihče se ni premaknil.

Nato nekaj mladih vitezov, ki so vedno
obkolili so kralja, stopili naprej, zgrabili krožnike
s kleščami, jih vrgel nazaj v oglje, dodal še več

Machine Translated by Google

drva na ogenj in pihnil vanj z
meh.

Menihi pa so se pritoževali in tarnali, da
to je bilo bogoskrunstvo proti večnemu Bogu.

Samo opat je spoznal, kaj je kralj hotel storiti,
in od strahu je pobledel.

„Se ne počutite dobro, opat?“ ga je vprašal kralj.

Ni odgovoril.

Škofje so kralja Henrika pozvali, naj preneha s svojim bogoskrunstvom.

„Dvigni si krilo!“, je kralj rekel dekletu.

Mladi vitezi so s kleščami položili železne plošče,
ki so bile še bolj vroče kot prej, na lesene
žar. Bili so tako vroči, da je drva počila v modro
plamen.

Dva meniha sta pohitela in hotela voditi dekle, toda
Kralj je z glasnim glasom ukazal: »Nehaj! To ni
tvoja naloga!

Stopil je s prestola, prijel dekle za
roko in rekel: »Če je bilo potrebno, da menih pride
pred svojim Bogom s čistimi nogami, potem ni nič manj potrebno
da bi tudi dekle to storilo!

Dekletu je rekel, naj sede na stolček, in on
osebno je dala noge v pločevinasto ponev.

Videl je, da je vsebina gosta tekočina in
prozoren kot čist kristal.

Machine Translated by Google

Drugi, ki so opazovali, pa so trepetali od vznemirjenja
in niso vedeli, kaj naj rečejo.

Nato je kralj trepetajočemu dekletu naročil, naj vstane, in on
sam jo je pripeljal do žarečega železa.

In ko je trenutek prej prestrašeno oklevala
Ko je stopil na prvo mesto, je prijazno rekel: »Vem, da
Brez krivde si, zato ne skrbi!

Dekle si je opogumilo in stopilo čez
žareče plošče, kot da bi bile hladni kamni. In potem
na njenih stopalih ni bilo videti niti najmanjšega žulja.

Ljudstvo je zavpilo. In tudi menihi.

Ampak vedeli so, zakaj!

Kmet je privil hčer k sebi in
jo je tako močno držal, da se je skoraj zadušila.

Škofi so bili osupel in niso mogli narediti glav ali
repi iz njega. Nekaj menihov se je poskušalo prebiti skozi
množico, naj se umakne. Kralj je glasno ukazal
glas, "Ujemite jih!"

Nekaj krepkih mož je zgrabilo menihe in jih pripeljalo
jih je vrnil pred kraljev prestol, ki je pozval
nekaj vitezov, ki bi jih varovali. Nato je ukazal: »Naredite
"Železnice spet vroče!"

Vsi so bili od presenečenja negibni in nihče
vedel, kaj kralj cilja.

Škofi niso več rekli niti besede. Mladi vitezi
krožnike je tretjič segrel. In Heinrich je

Machine Translated by Google

prinesli so novo ponev s svežo vodo. Potem je rekel
z glasnim glasom: »Zdaj naj nam Bog pove, ali
Opat nam je govoril popolno resnico. In
Opat naj si umije noge s sveto vodo, da bo
čist, ko gre pred Božji prestol."

Opat je kričal od groze, zavrnil in se upiral
z rokami in nogami. Toda prisilili so ga na stol,
in eden od škofov si je umil noge s svežo sveto krošnjo
voda.

Čeprav je udarjal z rokami in nogami, je bil
na silo pripeljal do žarečega železa in ko se ga je dotaknila njegova noga
ob prvem se je dvignil smrdljiv dim in veter
skozi množico se je širil smrad zažganega mesa.
Opat je zakričal in se zgrudil na tla. Nato je
Menihi so se vrgli kralju pred noge in priznali
njihovo krivdo. In kralj je dekle razglasil za nedolžno.

Dal je pregnati opata in menihe iz
opatija.

Šokirano ljudstvo pa je pokleknilo in molilo.

In čeprav so škofje in kasneje mnogi drugi
ga je prosil, naj zadevo razjasni, kralj pa je ostal
tiho.

Vendar pa je novica o sodbi obšla javnost.
celotnem rajhu, kar je vzbujalo grozo in začudenje.

Machine Translated by Google

Bog se ne razodeva v nadnaravnih čudežih, ampak
v svetem redu narave.

Machine Translated by Google

Večne stvari
So tam, kjer jim služimo

Ta kratek odlomek iz romana Otta Gmelina z naslovom »The« Kaiserjev obraz« nas popelje nazaj v leto 1243 in strani skozi poglavje svetovne zgodovine, polno hud boj med nemškimi cesarji in ambicije papežev po posvetni moči. Friderik II. von Hohenstaufen, najpomembnejšega cesarja zahod, nemški kralj in vladar Sicilije in Jeruzalem je hkrati še razširil moč zahoda do njegove končne in največje slave. On je bil najobsežnejši duh svoje dobe in nosil kot glasnik ideje rajha, utelešenje

stoletja. Papeži so mu med njegovo vladavino nezaupali, vendar so bili nenavadno ganjeni zaradi njegove sijoče suverenosti. V Leta 1239 je bil drugič izobčen. Nato

Bilo je leto 1243. Papež Gregor IX. je umrl. Kmalu zatem pred izvolitvijo novega papeža, kardinala Flesca, kasnejši Nedolžnost IV. se je pojavil pred cesarjem leta Grosseto, in naslednji usodni pogovor je potekal kraj:

Machine Translated by Google

Kardinala Flesca so sprejeli dostojanstveniki in vodila v drugo sobo - široko, s preprogo in pisano poslikano - v kateri je cesar sedel na svojem izvrstnem prestolu.

Petrus von Vinea, sodnik, je stal spredaj levo od njega. Po uvodnih besedah in pozdravih je Kaiser je vprašal, zakaj je kardinal prišel. Slišal je to. ni bil uradni obisk v imenu papeškega sveta. Kardinal se je zdelo, da razmišlja, se je začel smejati in rekel, da je, kot je cesar vedel, svet stal pred izvolitev novega papeža; pred začetkom volitev bi bilo pomembno ugotoviti stališče cesarja do nekaterih vprašanj. Zato je prišel. Nato je kardinal cesarja spomnil na prejšnje

pogajanja in poudaril, da je kot podkancler Gregor je z veseljem sprejel to težko nalogo, ker je Odrešitev sveta je videl v enotnosti duhovne in posvetne moči. Zadovoljen je bil z ugotovitvijo, da njegovo veličanstvo cesar sledi istemu cilju; njegova veličanstva je s svojo znano močjo prepričevanja tako globoko ganila, da sta papeški dvor in sveti oče praktično ga je imel za cesarjevega zagovornika. Bilo je vedel, da njegov položaj ni bil lahek in da v Da bi služil miru, se je pogosto postavil na stran cesarja in morda preveč vneto zagovarjal cesarjeve predloge. Vendar je to storil iz prepričanja, da Njegovo Veličanstvo želel dobro in ni hotel kršiti

Machine Translated by Google

legitimne pravice svete Cerkve. Morda je za tem ležalo tudi osebno spoštovanje do njegovega veličanstva, pri katerem je imel pogosto čast biti gost in prijatelj.

vsega tega se zdaj spominjam kot izvolitve

Kristusov predstavnik je bil pri roki. Vedel je, kakšen vpliv ima na kardinale kolegija.

Zato se je zavedel, da je Njegovo Veličanstvo vprašal, kako

Predvideval je oblikovanje prihodnjih odnosov z

Papeški prestol. Karkoli bo Njegovo Veličanstvo zdaj povedalo, bo ostalo zaupno med njima; obljubil je, da nihče ne bo slišal ničesar od njega o razpravah ali izjavah Njegovega Veličanstva. Kajti on

upal, da bo služil miru.

Cesar je molčal. Pustil je, da mine nekaj trenutkov.

preden je odgovoril: Cenil je povpraševanje. On

Kardinala je cenil kot posrednika, ki je vedno kazal razumevanje za njegova stališča in čigar jasnega duha je prepoznal. Zato je z veseljem in

brez pridržka: Odstranitev izobčenja je

prvi pogoj za mir.

Kardinal se je nasmehnil in prikimal: Ni se zgodilo.

k tem stvarem, k pogojem. Prišli bi do

strinjam se glede tega. Morda bi bilo mogoče kardinalovo izbiro usmeriti tako - z božjo pomočjo! - da bi s tem služili tako Njegovemu Veličanstvu kot Sveti Cerkvi.

šlo je za osnove. Ni bilo mogoče spregledati, da

Machine Translated by Google

stal pred pomembnim križiščem. Veliko bi
odvisno od odločitev. Cerkev sama je bila
ogrožena in vera močno omajana.

Zdelo se je, da cesar napeto izbruhne. Njegove oči
pogledal je naravnost v kardinala. Poudaril je, da
je podpisal herezijske zakone papeškega dvora in imel
pogosto je ravnal v skladu s tem. Sam je prvi podal herezo
zakone za rajh.

Kardinalove oči so se zasvetile: To so bile državne zadeve.
Globoki vpogledi in kaj vladar pove pred
Ljudje so dve različni stvari. Celo Bog je bil globlji
kot se je zdelo neumnosti ljudi. Znano je bilo
da je cesarjev razum segal dlje, da je preučeval
spisi starodavnih piscev. Celo neverniki so stali
blizu njega. Cerkev, in ne brez razloga,
obtožil njegovo veličanstvo heretičnih stališč. Ni bil tukaj
v imenu Cerkve. Vendar je bilo znano, da je Njegov
Veličanstvenim dejanjem ni manjkalo dokazov, iz katerih bi lahko
sklepati, da ga vera ni zavezovala.

Cesar je pozorno poslušal kardinalove besede.
vsa resnost.

Ko se je ustavil, je odgovoril:

„Moja dejanja izhajajo iz mojega cesarskega položaja. Kjer so.“
so nepopolni, to je zato, ker nisem bil popolnoma
uspešen pri služenju tej funkciji. Vendar le ta funkcija
je temelj.”

Machine Translated by Google

Kardinal je prikimal. Vsekakor je razumel imperialni položaj. Toda prav to je bilo vprašanje: Dva sile ne morejo postati enotnost. Razum je bil podpora za oseba, vendar temu istemu razlogu sledi dvom. Nič ni bilo zaščiteno pred dvomom. Bog sam mu je dal z razlogom. Lahko bi celo poseglo v suverena urad, ki bi sicer lahko le pretresel Sveto Cerkveni stebri.

Cezar je dvignil pogled: Pisarna leži v srcu, tako kot druge gotovosti. Dvom bi se res lahko pojavil, ampak lahko bi spremenila le obliko večnih stvari, ne pa uničiti jih.

Fiesco je molčal in gledal v obraz cesarja.

Bilo je svobodno in skoraj sijoče od svetlobe misli. Previdno in počasi je Fiesco rekel: »Kdor je nekoč prepoznal negotovost človeških zadev zaradi razuma bi padla predano k nogam usmiljenja, ki ga Cerkev mu je ponudil, ali pa bi se potopil v ocean ničnost ...«

Za trenutek je bilo tiho. Petrus von Vinea je pogledal skoraj trepetajoč na cesarja. Kardinal je vstal pozorno z majhnimi očmi.

Nenadoma je cesar vstal. Z majhnim gibom roko, je zmagoslavno rekel:

„Gospod kardinal, nihče ne more živeti brez vere. Večne stvari so tam, kjer jim služimo. Poglejte

Machine Translated by Google

Mar ni na tem svetu vse v redu? Želimo si
poskusite povečati ta red. Zato ima cesar svoj
pisarna. To je Božja volja.“

Nastala je slovesna tišina. Cesar se je vrnil in
naprej čez sobo, stal nekaj korakov pred
Kardinal in rekel:

"Zanašam se na sebe in na Boga v sebi. Jaz"
Ne morem biti nič drugega kot to, kar sem. Moram ubogati
vsemogočni ukaz. Bog je izbral mojo osebo za vladarja
nad rajhom. Moj duh mora bdeti in varovati,
naročiti in graditi. Moja oseba je moja pisarna in moja pisarna
je moja oseba.“

Spet je zavladala tišina. Cezarjeve besede so odmevale v
njihova srca. Neuklonljiva moč in neprisiljena naravna
Iz njihovega tona je zvenela plemenitost. Čutili so to kot gotovost,
vendar tega niso vedeli . Fiesco in Petrus sta stala ob
sklonili glave in si niso upali pogledati gor.

Kardinalova glava se je pogreznila med njegova ramena, kar je
stisnjen skupaj in njegov hrbet upognjen. Skoraj brez
kar pomeni, da je dvakrat zavzdihnil: »Ampak od kod? Ampak od
kje?”

Njegovo veličanstvo je stalo svobodno. Luč, odsev iz
Sončen dan zunaj je žarel na njegovih rdečih laseh. Njegovo oko
je bil prodoren, a jasen.

„Zakaj vedno znova sprašuješ? Mar ne veš, mar ne čutiš? Kako lahko
živiš in opravljaš svoje delo?“

Machine Translated by Google

Gorje tistemu, ki jo izgubi, če vera ne izvira iz
za dvomom. Minil bo in ne bo niti nič.
preden umre.”

Petrus je sramežljivo pogledal. Vladala je zmeda.
obupano v sebi. Fiesco ni ujel monarhovega
Poglej. Padel je, padel je padec prekletih, neskončen, pod
njega samo brezno. Petrus ga je videl kot premaganega,
nekdo pade, bled v obraz, usta popačena od
bolečina in posmeh. Vendar se je zdelo, kot da ga je nosilo
skupaj. Nenadoma je Fiesco pogledal gor in srečal
pogled sodnika. Bilo je kot razumevanje, zavezništvo
bitja proti nerazumljivemu. Potem pa je
je spet zarjovel nad njimi, da so strašno sami.

"Da bo čas napolnjen, Bog mi je dal moj
pisarna.”

Tišina se je razprostrla nad tremi moškimi. Čas je hitel.
nad njimi kot grom. Usoda je stala pred njimi.

Kardinal se je najprej pomiril. Kot da nič od tega
pomenilo karkoli, govoril je o politiki, začel z
Mirovni pogoji cesarjevega režima. Pogovor
nadaljeval, prišel do bistva in ni ustvaril ničesar
novo. Kaiser in Petrus sta ponovno zapisala, kar sta
zahtevali, kako so dojemali mir, kaj so ponujali.
Fiesco je bil pogosto zmeden in je pogosto spraševal
dvakrat isto. Uro kasneje je bil spet na svojem

Machine Translated by Google

konj. Zdelo se je, da mu možgani vrejo, srce vročično,

Svet okoli njega je bil zamegljen sen.

Cesar je pogledal Petrusa:

"Kaj je hotel?"

Petrus je poskušal vrniti cesarju nasmeh:

„Da preizkusim Vaše Veličanstvo. Bojim se, da bo postal

sovražnik Vašega Veličanstva."

Kaiser je prikimal:

"Majhni možje ne prenesejo svetlobe, v njej propadejo."

Kot da bi hotel opravičiti kardinala, je Petrus rekel:

"Poskušal je ..."

Toda cesar ga je prekinil:

"Zakaj z mano? Zakaj z drugimi? Moram ostati pripravljen."

Kaiser je odšel.

Petrus je stal sam, sedel na stolček in položil

glavo v rokah in vedno znova mrmral: »Majhen

moški..."

Machine Translated by Google

Najdragocenejša stvar v človekovem življenju je mirna,
svete ure. So izvir vsega zdravja,
močne, kristalno jasne misli, besede in dejanja. Od
te velike globine vrejo ustvarjalno, dobro,
plemeniti.

- Goethe

Machine Translated by Google

Pomeranija

Dežela na morju

Beseda »Pomeranija« izvira iz besedne zveze »po«. marju«, kar pomeni »na morju«. Stotisoči Nemcev iz vseh provinc rajha so preživeli mirne poletne ure na svetlo zlatih plažah Pomeranije, ob pogledu na valove Baltskega morja in črpajoč moč, zdravje in telesno lepoto iz njih. Pomeranija je postala dežela na morju, čeprav ne poznajo izvora njenega imena. Pomeranski gostje iz notranjosti

so osupli nad edino ogromno belo kredno ploščo v Nemčiji pečine. Iz svojih sob gledajo navzdol v neskončno prostranstvo morja, ki ga zajamejo valovi, a vidijo tudi valovi, ki se razbijajo med drevesa vzdolž veličastne brezov gozd Stubnitz, ki se spomladi vname milijone drobnih cvetov. Sprehajajo se tudi globoko samota ob strmih pečinah ali ob široki plaži ovinek od Usedoma in Wollina z gostim grmičevjem: oni dremež obkrožen z galebi, med ribiškimi čolni in na sipinah, in vedno so obdane z sijaj, mir in prijetnost. Pomeransko Poletna pokrajina je vesela in smešno lepa, na morju jo odlikujejo sijoče barve Pomeranije,

Machine Translated by Google

bela in modra: bela kot svetle kredne pečine in sipine, temno modra kot
morje in nebo s težkim
beli oblaki na obzorju.

Pomeranija je čudovita tudi ob lagunah z
s številnimi ribami in s cvetličnim koščkom zemlje. Vzhodno Pomorjansko
je lepo tudi onkraj
ogromne sipine na območju baltske notranjosti. Obstajajo
strme, kamnite gore z menjavo globokih
grape, zelene zaplate, temna barja in bujno listje
in gozd. Povsod so raztresena kristalno čista morska jezera,
pravi ptičji raj za nordijski ptičji svet divjih rac
in divji labod, čaplja in vodna kokoš. Biserna mati
metulj in zlati ščinkavec lebdita nad vodnimi cvetovi in
močvirne trnje. Ponoči, krik velikega galeba-sove
odmeva v čudovitem gozdu, krik, ki je tako redek
slišal. In gozd Pomeranije, kjer je nekoč davno
Medvedi in starodavni evropski bizoni, risi in divje mačke so se danes
spet potikali po polotoku Darss-
Zignst, nedaleč od podeželske hiše Hermana Göringa, so
ameriški bizon.

Zadnja ledena doba je ustvarila topografijo Pomeranije. Ustvarila je
veliko Baltsko moreno, Baltsko zaledje
in v vzhodnem Pomeraniji, okrogla morena. Ta
Topografija je Pomeraniji dala sijaj in prijetnost, v kateri danes čutimo
življenjsko žilno žilico obmejnega ljudstva in obmejne province ob morju.

Raznolikost pomeranske dežele se vedno vrača z

Machine Translated by Google

poudarek na neskončni, širni ravnini. V redkem mešanem hrastovem gozdu so nekoč živeli nordijski ljudje, ki so obdelovali zemljo s kamnitimi sekirami in plugi. Ogromne gomile izvirajo iz poznejše kamene dobe, grobovi sorodnikov teh kmetov. Ob koncu bronaste dobe je bila vsa Pomeranija dramatična dežela. Na vsaki znamenitosti še danes najdemo ostanke naselij. Od
Tokrat prihaja do najstarejšega odkritja svastike v Pomeranija. Na barjih Sophlenhofa so našli enega čudovita bronasta vaza s štirimi vrtinci na goreči sončni disk. Prazgodovina pomembnih germanskih plemena segajo nazaj v Pomeranijo. Slovani so se filtrirali, toda v 12. stoletju so se nemški naseljenci vračali v velikih množicah. Zgradili so spodnjesaško hišo, štiristrano dvorišče, warkiška podstrešna hiša in v Pyritzerju Welzacker, pravi rudnik zlata v pokrajini, so zgradili »Vorlaubenova hiša«. In v vsaki vrsti arhitekture je stara pomeranska kmečka hiša delovala umetniško in pomirjujoče. Pomeranija je kmečka dežela in kot taka sestavni del pokrajine rajha. Njena rodovitna polja ležijo kot temna morja pod širokim nebom, prelomljena z linijami brazd polj. Ni čudno, da je kontemplativen, osamljen, tu se je razvil močan in trmast ustvarjalni tip, vztrajna pri vsem, kar poskuša, molčeča in zaprta skupaj proti tujcem.

To velja za surove pomerance, o katerih pripoveduje toliko zgodb v rajhu? Mora biti nekaj

Machine Translated by Google

resnica v njem, celo za zgodovinarja srednjega veka,
Thomas Kontzow je poročal o ljudeh iz
Pomeranija:

"So veliko bolj vljudni in pobožni, če porabijo
nekaj časa s strani Slovanov, a kljub temu še vedno imajo
- tako od Slovanov kot iz strogih nebes pod
v katerih živijo - veliko grobosti v njih."

Znana je tudi beseda Friderika Velikega,
kdo je rekel, da če bo konec sveta, on
bi šel v Pomeranijo, ker bi to trajalo 20 let
kasneje tam ... Vendar ne moremo zanikati, da so državniki iz
Frederik Viljem I. je prevzel Frederiku Viljemu III.
sodelovanje Pomeranov zelo resno v zadevah
države, v kateri so ponudili toliko dragocenih političnih
sile. Friderik Veliki, čigar oče Friderik Viljem I. je bil že zelo naklonjen
pomeranskim konjem zaradi njihove izjemne zanesljivosti, je zanje našel
tole pohvalo:

„Pomeranski špicli imajo neposreden, naiven duh;
Pomeranija je nekoč provinca vseh, ki rodi
sile tako za vojno kot za drugo vlado
veje; le za diplomacijo jih raje ne uporabljam,
ker se je pogosto treba zoper prevaro boriti s prevaro."

In zvenelo je naravnost nežno, ko je leta 1780
povedal pomorski delegaciji, ki je prosila za pomoč:

"Zelo sem vesel, da vam lahko pomagam, pomeranci, ker jaz
ljubim pomeranske špice kot svoje brate. Ne moreš ljubiti

Machine Translated by Google

jih imam raje, kot jih imam rad, ker so dobri
ljudi, ki so mi vedno stali ob strani in me branili
domovino, tako na bojišču kot tudi na
doma. Stali so mi ob strani s svojimi
imetje in njihovo kri. Ne morem biti človeško bitje
ali bi imeli človeško srce, če jim ne bi pokazal svojega
hvaležnost zdaj."

Pomeranci so utrpeli zelo velike izgube
Šlezijeve vojne. Šestdeset poveljnikov pomeranske vojske
borili in krvaveli za svojega kralja, preprosti vojak pa je
čudeže. Pogumni pomeranec in predvsem
Pomeranski grenadir je bil pregovoren. Starodavni
Generalfeldmaršal von Schwerin je stal z zastavo
v roki pred Prago s svojim polkom, ki ga je vodil
z elanom mladosti, dokler ni padel. Ko je general
Ko je von Winterfelt padel, je Friderik Veliki izgubil »najbolj
veličastna osebnost v pruski vojski."

Vojaški in strateški talent, ja, geniji
iz Pomeranije je veliko: generalfeldmaršal
od Wrangel, Albrecht Graf von Roon, general Georg
von der Warwitz in general Baseler sta bila Pomeranca.
Kristian von Kleist, ki je v Kunersdorfu našel junaško smrt, je bil vojak in
pesnik. Iz Pomeranije je prihajalo veliko velikih administratorjev in
organizatorjev; med njimi generalni poštni upravitelj Stephan, ki je znan
še danes. Posebna in izjemna osebnost je bil Ernst Woritz Arndt, eden
velikih voditeljev ...

Machine Translated by Google

ljudski upor v osvobodilnih vojnah: pesnik, raziskovalec in politik. V čast predhodniku sodobnega letalstva so Anklamer Lillenthaler. Veliki zdravniki
Virchow, Billroth in Schleich so postavili temeljne kamne
sodobne medicine. Obraz pomeranskega špica
pokrajina, občutena s severnonemško strogostjo, se odraža v toplini njenih kontemplativnih ljudi in
se zrcalijo v umetnosti tistih velikih slikarjev
Nemško romantično obdobje, Phillip Otto Runge in Caspar
David Friedrich, ki sta bila oba pomeranca.

Obmejno ozemlje na oceanu je bilo že od samega
začetek številnih bitk. V srednjem
Stoletja ga je tridesetletna vojna opustošila do te mere,
nepriznavanje in raztrgalo njeno politično enotnost.
Vendar so Pomeranci popolnoma obnovili.
Srednji vek je bil tudi odlično obdobje za Pomorjance
arhitektura, ki ji dolgujemo ogromne gotske katedrale v Stettinu, Stargardu, Stralsundu, Greifswaldu in Kolbergu. Celo mnoga povsem neznana mesteca imajo ostanke starodavnih vrat in obzidja. Te štiristrane težke kamnite zgradbe so sestavljene iz okroglega jaška, ki se dviga iz nižje strukture in odraža pogumnega Pomeranca.

Šele čez stoletja je Pomeranija ponovno dosegla enotnost, potem ko jo je razdelila Vestfalska pogodba. Del Pomeranije skupaj z Rügenom se je združil šele na Dunajskem kongresu leta 1813.

Veliko kasnejših dogodkov je mogoče pojasniti s tem obdobjem.

Machine Translated by Google

Svetovna vojna, zaradi katere je postalo frontno ozemlje nasproti Poljske, je ponovno omejila ali zavrla njegov napredek. Toda prav v težkih letih neorganiziranosti in brezup, pomeranec trmasto in
neomajno opravljal svojo dolžnost. Novo obdobje z močnimi impulzi je zateklo Pomerance, te trmaste, nepotrpežljive ljudi trajne moči,
pripravljeni v svojem duhu. Njihova nenaklonjenost lažnemu lesku in njihova moč in prepričanje so se v teh zlahka ukoreninili odlični časi: bili so veseli, da so smeli delati in
doseči. In na vseh bojiščih vseh časov,
Pomeranski vojak je bil čast vojaka
ljudje.

Machine Translated by Google

Danes je pomembna ena stvar:

Domovina.

In plamen žrtvovanja

vsakega človeka vrže na svoje mesto.

- Hölderlin